

JURIDISKA FAKULTETEN
vid Lunds universitet

Victoria Lönn

Interimistiska förbud i intrångsmål
– en empirisk undersökning av
underrättspraxis

Examensarbete
30 högskolepoäng

Handledare: Ulf Maunsbach

Immaterialrätt/Processrätt

VT 2012

Innehåll

SUMMARY	1
SAMMANFATTNING	2
FÖRORD	3
FÖRKORTNINGAR	4
1 INLEDNING	5
1.1 Syfte och frågeställningar	5
1.2 Avgränsningar	6
1.3 Metod och material	7
1.4 Disposition	8
2 INTERIMISTISKT FÖRBUD I IMMATERIALRÄTTSLIGA MÅL	10
2.1 Förbudssanktionens ändamål och syfte	10
2.2 Materiella bifallsförutsättningar	11
2.2.1 Sannolika skäl för intrång	12
2.2.2 Sabotagerisk	14
2.2.3 <i>Ex parte</i> -förbud – fara i dröjsmål	16
2.2.4 Ställande av säkerhet	19
2.2.5 Proportionalitetsprövning	21
2.3 Processuella krav	22
2.3.1 I samband med talan som syftar till en verkställbar dom	23
2.3.2 Talerätt	23
2.3.3 Handläggningsfrågor	24
2.4 Förbudets utformning och adressat	26
2.5 Motivering av beslut	27
2.6 Vitesföreskrift	28
3 PARTERNAS DISPOSITIONSRÄTT	29
3.1 Återkallelse av talan	29
3.1.1 Dispositiva tvistemål	29
3.1.2 Indispositiva tvistemål	30
3.2 Medgivande av talan	31

3.2.1	Dispositiva tvistemål	31
3.2.2	Indispositiva tvistemål	32
3.3	Stadfästelse av förlikning	32
3.4	Parts utevaro	33
3.4.1	Dispositiva tvistemål	33
3.4.2	Indispositiva tvistemål	35
3.5	Den indispositiva karaktären hos talan om slutligt vitesförbud	35
4	INTERIMISTISKT FÖRBUD SOM TVISTEMÅLSSUBSTITUT	38
4.1	Principiella aspekter	38
4.2	Preliminärt förhandsbesked	39
5	ANALYS AV RESULTAT FRÅN DEN EMPIRISKA UNDERSÖKNINGEN AV UNDERRÄTTSPRAXIS	41
5.1	Inledning	41
5.1.1	Undersökningens omfattning och avgränsningar	41
5.1.2	Metod	43
5.1.3	Undersökningens genomförande	44
5.2	Yrkande på interimistiskt förbud	46
5.2.1	Grafisk redovisning av resultat	46
5.2.2	Sammanfattande analys	46
5.3	Beslut utan motpartens hörande (ex parte)	48
5.3.1	Grafisk redovisning av resultat	48
5.3.2	Sammanfattande analys	49
5.4	Form för skiljande från domstolens handläggning	53
5.4.1	Grafisk redovisning av resultat	53
5.4.2	Sammanfattande analys	54
5.5	Utfall, överklagande och omprövning	57
5.5.1	Grafisk redovisning av resultat	57
5.5.2	Sammanfattande analys	58
5.6	Samband mellan utfall och form för skiljande från domstolens handläggning	62
5.6.1	Grafisk redovisning av resultat	62
5.6.2	Sammanfattande analys	63
6	AVSLUTANDE KOMMENTAR	66
6.1	Det faktiska användandet av det interimistiska förbudet	66
6.2	Det interimistiska förbudets praktiska funktion som tvistemålssubstitut	67

BILAGA A: TABELL ÖVER ALLA INTRÅNGSMÅL	72
BILAGA B: TABELL ÖVER INTRÅNGSMÅL MED YRKANDE PÅ INTERIMISTISKT FÖRBUD	76
BILAGA C: EMPIRISK UNDERSÖKNING AV UNDERRÄTTSPRAXIS	78
C1. Yrkande på interimistiskt förbud	78
C1.1 Malmö tingsrätt	78
C1.2 Göteborgs tingsrätt	79
C1.3 Sammanlagt resultat	79
C2. Beslut utan motpartens hörande (<i>ex parte</i>)	80
C2.1 Malmö tingsrätt	80
C2.2 Göteborgs tingsrätt	82
C2.3 Sammanlagt resultat	84
C3. Form för skiljande från domstolens handläggning	87
C3.1 Malmö tingsrätt	88
C3.2 Göteborgs tingsrätt	89
C3.3 Sammanlagt resultat	91
C4. Utfall, överklagande och omprövning	93
C4.1 Malmö tingsrätt	94
C4.2 Göteborgs tingsrätt	97
C4.3 Sammanlagt resultat	99
C.5 Samband mellan utfall och form för skiljande från domstolens handläggning	103
C5.1 Malmö tingsrätt	103
C5.2 Göteborgs tingsrätt	106
C5.3 Sammanlagt resultat	109
KÄLL- OCH LITTERATURFÖRTECKNING	113
RÄTTSFALLSFÖRTECKNING	116

Summary

This thesis addresses the interlocutory injunction from a practical perspective. The subject of the thesis is the actual use of the interlocutory injunction and the injunction's effect as a substitute for civil litigation in cases of intellectual property infringements.

A number of aspects of the actual use of the interlocutory injunction have been established in an empiric study of unpublished cases of intellectual property infringements. One of these aspects is the frequency of application for an interlocutory injunction in infringement cases. The result shows that an application for an interlocutory injunction is filed in every other case of intellectual property infringement. Another aspect of the use of the interlocutory injunction established in the empiric study is the issuing of, and application for, interlocutory injunctions without the defendant being heard.

The interlocutory injunction is commonly claimed to be a substitute for civil litigation. It is stated that the interim decision in practice often becomes the final outcome, through the parties' settlement of their dispute by conciliation. In the empiric study of unpublished infringement cases, it has been confirmed that a vast majority of infringement cases are not settled by the passing of a final judgment.

The thesis aims to discuss which role the interlocutory injunction plays when it comes to the parties' willingness and ability to reach a solution based on conciliation. Also, a purpose of the thesis is to provide a good overview of the regulations governing the interlocutory injunction, for instance the prerequisites for granting an application for interlocutory injunction. In addition, the procedural rules concerning the parties' right to dispose of how their court dispute reaches its final settlement are presented in the thesis.

Sammanfattning

Förevarande uppsats behandlar det interimistiska förbudet i ett praktiskt perspektiv. Mer konkret uttryckt undersöks i vilken utsträckning det immaterialrättsliga interimistiska förbudet faktiskt används i det praktiska rättslivet, samt hur det interimistiska förbudet i praktiken fungerar som ett tvistemålssubstitut.

Genom en kvantitativ analys av opublicerade immaterialrättsliga rättsfall har ett antal aspekter av det faktiska användandet av det interimistiska förbudet kunnat utredas. Resultatet visar bland annat att det framställts yrkande på interimistiskt förbud i hälften av de intrångsmål där det förts talan om slutligt vitesförbud. Det har dessutom kartlagts i vilken utsträckning det yrkas på, och meddelas, beslut om interimistiskt förbud utan att svaranden ges tillfälle att yttra sig.

Det finns en utbredd uppfattning om att det interimistiska förbudet fungerar som ett substitut för den ordinära tvistemålsprocessen i immaterialrättsliga tvister. Det anförs att avgörandet i det interimistiska förfarandet i praktiken ofta blir det slutliga genom att parterna träffar en förlikning. I förevarande uppsats har det kunnat konstateras att det finns empiriskt stöd för ett påstående om att en stor andel av intrångsmål som inletts vid domstol inte går till slutligt avgörande genom dom meddelad efter materiell prövning. Det förs i anslutning till detta konstaterande en diskussion kring vilken betydelse det interimistiska förbudet har för parter benägenhet och förmåga att lösa en föreliggande intrångstvist i en form som skiljer sig från den ordinära tvistemålsdomen.

Uppsatsen ger dessutom en god överblick över det immaterialrättsliga interimistiska förbudet som institut, bland annat när det gäller de materiella och processuella förutsättningar som ska vara uppfyllda för bifall till ett interimistiskt förbudsyrkande. Vidare presenteras en översiktlig bild av de processrättsliga bestämmelser som är relevanta för parter möjlighet att disponera över hur en föreliggande domstolstvist når sitt slutliga avgörande.

Förord

Först och främst vill jag tacka Ulf Maunsbach för den tid och det engagemang han lagt ner i sitt uppdrag som handledare. Tack för allmän inspiration, värdefulla konkreta råd och för att jag också fått stor frihet i arbetet med uppsatsen!

Tack även till de andra lärare på Juridicum som ställt upp och diskuterat olika juridiska frågor som uppkommit under arbetets gång.

Vidare vill jag rikta ett varmt tack till personalen på arkiven vid Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt som hjälpt till med att ta fram akter och med att svara på många frågor av administrativ karaktär.

Jag vill också tacka advokat Thomas Wetterlundh som genom att dela med sig av sin praktiska erfarenhet inspirerat till val av uppsatsämne.

På ett mer personligt plan vill jag tacka min familj och mina fina vänner: Mia, Karin, Jenny, Josefin, Hanna, Linda och Sara – tack för att ni förgyllt studietiden i Lund!

Victoria Lönn
Lund 21 maj 2012

Förkortningar

BrB	Brottsbalk
EKMR	Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna
EP	<i>Ex parte</i>
FHL	Lag om skydd för företagshemligheter
FL	Firmalag
GBG TR	Göteborgs tingsrätt
HD	Högsta Domstolen
HSoB	Hovrätten över Skåne och Blekinge
HVS	Hovrätten för Västra Sverige
IFY	Interimistiskt förbudsyrkande
JT	Juridisk tidskrift
MSL	Mönsterskyddslag
PL	Patentlag
RB	Rättegångsbalk
SFY	Slutligt förbudsyrkande
SvJT	Svensk Juristtidning
UB	Utsökningsbalk
URL	Lag om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk
VF	Vitesförbud
VML	Varumärkeslag

1 Inledning

Denna uppsats kommer att behandla ett antal olika spørsmål som rör den praktiska funktionen och det faktiska användandet av det interimistiska förbudet i immaterialrättsliga¹ processer. Uppsatsen är till stor del byggd på en empirisk rättsfallsundersökning avseende opublicerad underrättspraxis från Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt. Valet att genomföra en sådan undersökning har sin grund i det faktum att de frågeställningar som uppsatsen syftar till att besvara är starkt kopplade till det interimistiska förbudets funktion och användning i det praktiska rättslivet.

Det finns en uppfattning om att det interimistiska förbudsinstitutet bidrar till att en stor andel av immaterialrättsliga intrångsmål inte kommer till slutlig prövning i domstol. Enligt vad som uttrycks i doktrinen avskrivs de flesta av dessa mål dessförinnan, i de flesta fall på grund av att parterna har nått en förlikning. Det interimistiska förbudet sägs ge parterna en möjlighet till en ”snabbprocess”, där utfallet i det interimistiska förfarandet i praktiken blir det slutliga.² Förevarande uppsats kommer bland annat att undersöka huruvida det finns empiriskt stöd för denna uppfattning om det interimistiska förbudet som substitut för den ordinära tvistemålsprocessen.

I detta inledande kapitel redogörs närmare för uppsatsens syfte och för de frågeställningar som den grundar sig på. Det beskrivs också den metod som har tillämpats vid utredningen av dessa frågeställningar. Vidare presenteras framställningens disposition.

1.1 Syfte och frågeställningar

Förevarande framställning har till syfte att undersöka hur det immaterialrättsliga interimistiska förbudet faktiskt används i det praktiska rättslivet. Syftet är också att analysera det interimistiska förbudets funktion som substitut för den ordinära tvistemålsprocessen i intrångsmål. Framställningen syftar vidare till att ge läsaren en god överblick över de process- och civilrättsliga bestämmelser som är av relevans för det immaterialrättsliga interimistiska förbudet som institut och för dess tvistemålssubstituerande effekt.

De frågeställningar som avseende det faktiska användandet av det interimistiska förbudet ska besvaras är följande:

- I vilken utsträckning framställs yrkande på interimistiskt förbud i immaterialrättsliga intrångsmål?

¹ Med immaterialrätt avses upphovsrätt, varumärkesrätt, mönsterrätt, firmarätt och företagshemlighetsrätt, se vidare avsnitt 5.1.1.

² Se Levin, Lärbok i immaterialrätt, s. 555; Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 55 f.; Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 13 f.

- Hur vanligt förekommande är det i immaterialrättsliga intrångsmål att det framställs yrkande om att interimistiskt förbud ska meddelas utan att motparten lämnas tillfälle att yttra sig?
- Vilken är domstolarnas inställning till att bifalla dessa så kallade *ex parte*-yrkanden?
- I vilken utsträckning bifalls interimistiska förbudsyrkanden i immaterialrättsliga intrångsmål?
- I vilken utsträckning överprövas eller omprövas tingsrättsbeslut i frågan om interimistiskt förbud?

När det gäller det interimistiska förbudets funktion som tvistemålssubstitut i intrångsmål, ska följande frågeställningar besvaras:

- Hur vanligt förekommande är det att immaterialrättsliga mål där det framställts ett yrkande på interimistiskt förbud inte går till slutligt avgörande genom dom grundad på materiell prövning?
- I vilken utsträckning bidrar det interimistiska förbudet till att immaterialrättsliga intrångstvister går till slutligt avgörande i en form som skiljer sig från dom grundad på materiell prövning?

För att ge en förtydligande bild av de föreliggande frågeställningarna ska framhållas att det med ”dom grundad på materiell prövning” här avses en dom som inte grundar sig på medgivande av käromålet, som inte utgör stadfäst förlikning och som inte heller är en tredskodom.³

1.2 Avgränsningar

Inledningsvis ska framhållas att förevarande uppsats har fokus på hur det interimistiska förbudet *som institut* används i praktiken. Avsikten är inte att ge en fullständig redogörelse för hur de enskilda materiella och processuella förutsättningarna för meddelande av ett interimistiskt förbud rent faktiskt tillämpas. Frågan om det interimistiska förbudets funktion som tvistemålssubstitut angrips i ett praktiskt perspektiv, vilket innebär att de principiella/teoretiska aspekterna av det interimistiska förbudets funktion som substitut för den ordinära tvistemålsprocessen inte kommer att ges något större utrymme. En fråga som trots sin höga relevans inte alls kommer att behandlas är vilka konsekvenser, exempelvis i ett rättssäkerhetsperspektiv, som blir följden av det interimistiska förbudets tvistemålssubstituerande effekt. Denna avgränsning har fullt ut sin orsak i en nödvändig begränsning av framställningens omfattning.

Med undantag för ett kort avsnitt om vitesföreskrifter, kommer inte frågor om verkställighet av interimistiska förbud att beröras. Inte heller frågor som direkt rör bevisafterforskning eller bevisanskaffning kommer att behandlas i framställningen.

³ En sådan dom benämns inom ramen för förevarande framställning även ”ordinär tvistemålsdom”.

Vad gäller avgränsningar som är mer specifikt kopplade till den empiriska rättsfallsundersökningen, hänvisas till ett särskilt avsnitt senare i framställningen.⁴

1.3 Metod och material

Till grund för besvarandet av de frågeställningar som beskrivits ovan ligger till stor del en empirisk rättsfallsundersökning avseende underrättspraxis, genomförd vid Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt. I ett senare avsnitt kommer det att beskrivas mer i detalj hur undersökningen genomförts.⁵

De frågeställningar som förevarande uppsats syftar till att besvara har utretts med tillämpning av en jurimetrisk metod.⁶ Detta innebär att det tillämpats en metod som är en blandning av den klassiska juridiska metoden och den empiriska metoden. Genom en empirisk rättsfallsundersökning har det gjorts en kvantitativ analys, med kvalitativt inslag, av opublicerad underrättspraxis.⁷ Det empiriska underlaget består alltså av rättskällematerial i form av rättsfall.⁸ Analysen av rättsfallen skiljer sig dock från den rättsfallsanalys som tillämpas inom den traditionella rättskälleläran. Den största skillnaden består i att det inom ramen för framställningen till största del inte görs en kvalitativ analys, utan en kvantitativ.⁹ Som bekant är *mängden* rättsfall med ett visst utfall inte särskilt relevant i den traditionella rättskälleläran.¹⁰ Förevarande framställning syftar dock inte bara till att fastställa gällande rätt i traditionell mening, utan även till att utreda hur det interimistiska förbudet *faktiskt* används och fungerar i praktiken.¹¹ Därvid är det ändamålsenligt att genom den empiriska metoden ge relevans åt frekvensen mål i olika kategorier, då det handlar om att fastställa gällande rätt i faktisk mening.¹²

Avseende den ”teoretiska” del av framställningen, som ligger vid sidan av analysen av den empiriska undersökningen, har en klassisk juridisk metod tillämpats. Något mer konkret uttryckt innebär detta att de traditionella rättskällorna har använts för att beskriva det gällande rättsläget i traditionell mening.¹³ De traditionella rättskällorna består av lagar, förarbeten, rättspraxis och doktrin. Redogörelsen av rättsläget tar sin naturliga

⁴ Se avsnitt 5.1.1.

⁵ Se avsnitt 5.1.

⁶ Den jurimetriska metoden beskrivs bland annat av Saldeen i Synpunkter på tvärvetenskap och jurimetri, i Några skrifter, se särskilt s. 25 ff.

⁷ Jfr Sandgren, Rättsvetenskap för uppsatsförfattare, s. 40 f. och 46.

⁸ Jfr Sandgren, Om empiri och rättsvetenskap, del I, i JT 1995/96, s. 731 f., där författaren uppmärksammar att begreppet empiri oftast används avseende annat material än rättskällematerial.

⁹ Jfr Saldeen, Synpunkter på tvärvetenskap och jurimetri, s. 28 f., i Några skrifter, där författaren exemplifierar vad en jurimetrisk studie kan bestå i.

¹⁰ Sandgren, Om empiri och rättsvetenskap, del II, i JT 1995/96, s. 1045 f.

¹¹ Jfr Sandgren, Om empiri och rättsvetenskap, del I, i JT 1995/96, s. 732.

¹² Jfr Sandgren, Om empiri och rättsvetenskap, del I, i JT 1995/96, s. 742.

¹³ Jfr Sandgren, Rättsvetenskap för uppsatsförfattare, s. 38.

utgångspunkt i de relevanta lagreglerna. Därefter får såväl publicerad prejudicerande praxis från HD som lagförarbeten stor betydelse i den vidare utredningen av de olika frågor som behandlas.¹⁴ Det utrymme som doktrinen ges i framställningen är emellertid inte försumbart. Doktrinen används inte minst för att belysa olika åsikter i frågor där rättsläget inte framstår som klart. Här kan Westbergs verk ”Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål” lyftas fram som exempel på doktrin med stort inflytande på framställningens innehåll.

Bestämmelserna rörande möjligheten till interimistiskt förbud i de olika immaterialrättsliga lagarna behandlas genomgående i uppsatsen gemensamt. Det främsta skälet till att en sådan sammanslagning framstår som lämplig, är att de olika bestämmelserna i princip har identisk ordalydelse, med vissa mindre undantag för förbudsbestämmelsen i FHL.^{15, 16} Vid valet av det material som har använts har det inte gjorts någon skillnad mellan till vilken av lagreglerna de olika rättskällorna tekniskt sett är kopplade.

Även bifallsförutsättningarna för interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB¹⁷ och för förbud enligt de särskilda immaterialrättsliga förbudsbestämmelserna är, i stort, överensstämmande.¹⁸ Därför har rättskällor avseende säkerhetsåtgärder enligt 15 kap. RB i stor utsträckning kunnat användas även vid redogörelsen för innebörden av rekvisiten i reglerna om interimistiskt förbud i de olika immaterialrättsliga lagarna.¹⁹ Detta gäller främst material avseende provisoriska åtgärder enligt 15 kap. 3 § RB, men också rättskällor gällande kvarstad enligt 15 kap. 1-2 §§ RB, i de sammanhang där bifallsförutsättningarna är överensstämmande. Av betydelse härvid är också att domstolarna i frågor varom det saknas särskild reglering i de immaterialrättsliga bestämmelserna, har att tillämpa de allmänna reglerna i 15 kap. RB.²⁰

1.4 Disposition

Det kan göras en grov uppdelning av uppsatsen i tre olika delar. Den första delen, kapitel 2-4, innehåller en allmän redogörelse för de immaterialrättsliga och processrättsliga regleringar som är av betydelse för de frågeställningar som framställningen ska besvara. Denna första del syftar till att ge

¹⁴ Jfr Bernitz m.fl., Finna rätt, s. 30.

¹⁵ Lag (1990:409) om skydd för företagshemligheter (”FHL”).

¹⁶ 53 b § Lag (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (”URL”), 8 kap. 3 § Varumärkeslag (2010:1877) (”VML”), 35 b § Mönsterskyddslag (1970:485) (”MSL”), 15 § Firmalag (1974:156) (”FL”); jfr 13 § FHL.

¹⁷ Rättegångsbalk (1942:740) (”RB”).

¹⁸ Fitger, Rättegångsbalken, i Zetee, kommentar till 53 b § 2 stycket URL; se även prop. 1993/94:122, s. 48 f.

¹⁹ Jfr Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 169.

²⁰ Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 1, s. 55; se inledningen till 2 kap. angående förhållandet mellan regleringen i 15 kap. 3 § RB och de särskilda bestämmelserna i den immaterialrättsliga lagstiftningen.

läsaren en teoretisk bakgrundsbild, vilken i sin tur ska öka förståelsen för analysen av den empiriska undersökningens resultat.

I uppsatsens andra del, kapitel 5, analyseras den empiriska undersökningens resultat. Analysen är kategoriserad utifrån de frågeställningar som uppsatsen syftar till att besvara. Inom varje kategori ges också en grafisk redovisning av rättsfallsundersökningens resultat. Den läsare som önskar ta del av resultatet i sin helhet hänvisas till bilaga C.

Den tredje och sista delen av framställningen, kapitel 6, består av en avslutande diskussion. Där återknyts till vad uppsatsen har till syfte att utreda: det interimistiska förbudets faktiska användande och dess funktion i praktiken som ett substitut för den ordinära tvistemålsprocessen.

I bilaga A finns en förteckning över alla de intrångsmål som omfattas av undersökningen, där det framgår i vilka av dessa mål det framställts ett yrkande på interimistiskt förbud. I bilaga B upptas alla de mål där det yrkats på interimistiskt förbud, med uppgift om huruvida det interimistiska förbudsyrkandet bifallits, och om i vilken form målet skiljts från domstolens handläggning. Såsom nämnts ovan finns en fullständig redogörelse för den empiriska rättsfallsundersökningens resultat i bilaga C.

2 Interimistiskt förbud i immaterialrättsliga mål

I detta kapitel ges en bild av regleringen kring institutet interimistiskt förbud i ett immaterialrättsligt perspektiv. De allmänna reglerna om civilprocessuella säkerhetsåtgärder, inklusive det interimistiska förbudet, finns i 15 kap. RB. I 15 kap. 3 § RB stadgas att en domstol får förordna om lämplig åtgärd för att säkerställa sökandens rätt, och i lagbudets andra stycke föreskrivs att en sådan åtgärd ”får innebära förbud vid vite att utöva viss verksamhet eller företa viss handling”.

Det finns dessutom särskilda bestämmelser i de olika immaterialrättsliga lagarna om meddelande av interimistiskt förbud.²¹ Dessa specialbestämmelser har företräde framför den allmänna bestämmelsen i 15 kap. 3 § RB, vilket dock inte innebär att den senare regeln förlorar sin betydelse i immaterialrättsliga sammanhang.²² I situationer där de särskilda immaterialrättsliga bestämmelserna om interimistiskt förbud inte är tillämpliga, kan förbud enligt 15 kap. 3 § RB meddelas, om förutsättningarna härför är uppfyllda.²³ Reglerna om interimistiskt förbud i de olika immaterialrättsliga lagarna och 15 kap. 3 § RB kan med andra ord sägas vara parallellt tillämpliga.²⁴ Det kommer senare i framställningen framgå att en innehavare av en immaterialrätt som vill ansöka om ett interimistiskt förbud mot en påstådd intrångsgörare innan en rättegång inletts, är utelämnad till att grunda sitt yrkande på 15 kap. 3 § RB.²⁵

2.1 Förbudssanktionens ändamål och syfte

Möjligheten att få till stånd ett förbud mot en intrångsgörare kan sägas vara den viktigaste sanktionen i immaterialrättsliga mål. Detta har till stor del sin grund i det starka intresse en rättighetshavare har av att få stopp på ett pågående intrång. Vikten av förbudssanktionen, såväl den slutliga som den interimistiska, förstärks av det faktum att skadeståndsnivåerna i immaterialrättsliga mål generellt sätt är relativt låga, vilket delvis hänger ihop med

²¹ 53 b § URL, 8 kap. 3 § VML, 35 b § MSL, 15 § FL, 13 § FHL; bestämmelsen i 57 b § Patentlag (1967:837) (”PL”) om interimistiskt förbud vid patentintrång och bestämmelsen i 27 § Marknadsföringslag (2008:486) om interimistiskt förbud vid otillbörlig marknadsföring, är inte relevanta för förevarande framställning.

²² Westberg, *Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål*, bok 1, s. 55.

²³ Jfr NJA 1998 s. 179, där bestämmelsen i 15 § FL om interimistiskt förbud inte var tillämplig, på grund av att svarandens påstådda användning av kändens firmanamn inte utgjorde firmaintrång, men där HD ansåg att förbud kunde meddelas enligt 15 kap. 3 § RB (notera att fallet gällde tillämpning av en tidigare lydelse av 15 § FL); se även Westberg, *Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål*, bok 4, s. 66.

²⁴ Prop. 2008/09:67, s. 198.

²⁵ Se avsnitt 2.3.1.

svårigheten att uppskatta skadans storlek.²⁶ Vid immaterialrättsintrång är det inte ovanligt att käranden drabbas av skador som inte fullständigt kan repareras genom betalning i pengar, så kallade irreparabla skador. Om en rättighetshavare inte upplever att det är möjligt att i efterhand få full ekonomisk kompensation för ett intrång, blir det än mer nödvändigt att få stopp på ett intrång så snart som möjligt.²⁷

Genom användande av förbudssanktionen kan parter också få preciserat vilka handlingar som utgör intrång och som därför är förbjudna. Det finns ett stort behov av en sådan precisering i immaterialrättsliga sammanhang, eftersom det ofta på förhand är oklart huruvida ett visst agerande utgör intrång i en rättighetshavares ensamrätt. Det interimistiska förbudsinstitutet kan vidare användas för att få ett förhandsbesked i intrångsfrågan.²⁸

Det interimistiska förbudet ska tillgodose kärandens behov av att omedelbart stoppa ett pågående intrång. Dessutom bör möjligheten till meddelande av ett interimistiskt förbud, enligt motivuttalanden, medföra att det inte framstår som fördelaktigt för svaranden att medvetet dra ut på handläggningen av målet.²⁹ I immaterialrättsliga mål kan det interimistiska förbudsinstitutet sägas tjäna även andra syften, såsom underlättande av förande av förlikningsförhandlingar.³⁰ Härvid ska nämnas att det senare i framställningen kommer att redogöras för det interimistiska förbudets verkan som substitut för den ordinära tvistemålsprocessen.³¹

Syftet för käranden med ett yrkande på interimistiskt förbud kan, utöver det uppenbara ändamålet att snabbt och effektivt hindra svaranden från att fortsätta med ett pågående intrång, även vara att uppnå tidsmässig effektivitet. I praktiken har det nämligen visat sig att ett framställt interimistiskt förbudsyrkande kan innebära att handläggningen av målet påskyndas, eftersom interimistiska frågor ges förtur vid domstolarna.³²

2.2 Materiella bifallsförutsättningar

I detta avsnitt ges en översiktlig bild över de materiella förutsättningar som måste vara uppfyllda för bifall till ett yrkande på interimistiskt förbud. Där det finns relevanta skillnader mellan bifallsförutsättningarna för interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB och för interimistiskt förbud

²⁶ Levin, Lärobok i immaterialrätt, s. 553.

²⁷ Levin, Lärobok i immaterialrätt, s. 553; se angående irreparabla skador i Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 276 ff.

²⁸ Levin, Lärobok i immaterialrätt, s. 552; se vidare avsnitt 4.2.

²⁹ Prop. 1993/94:122, s. 48.

³⁰ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 54 f.; SOU 1983:35, s. 86, där det anförs att det bör vara lättare för en rättighetshavare ”att få till stånd en diskussion med motparten rörande saken om han inte behöver dra in frågor om skuld och skada”, notera dock att detta inte tas upp i den efterföljande propositionen, jfr prop. 1985/86:86, s. 27.

³¹ Se kapitel 4.

³² Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 1, s. 70 f.

enligt de särskilda immaterialrättsliga bestämmelserna, kommer dessa att uppmärksammas löpande i framställningen.

2.2.1 Sannolika skäl för intrång

En förutsättning för bifall till en ansökan om interimistiskt förbud är att käranden lyckas visa sannolika skäl för att intrång i dennes immaterialrätt förekommer.³³ För interimistiskt förbud vid försök eller förberedelse till intrång ska käranden ha visat sannolika skäl för att det företagits en åtgärd som utgör försök eller förberedelse till intrång.³⁴

Det som åsyftas med intrång i detta sammanhang är immaterialrättsintrång i rent objektiv mening. Käranden behöver således inte, för uppfyllande av rekvisitet sannolika skäl för intrång, visa uppsåt eller oaktsamhet hos svaranden.³⁵

Kravet på sannolika skäl för intrång betyder att käranden måste visa dels sannolika skäl för att det objekt som det påstås ha gjorts intrång i åtnjuter immaterialrättsligt skydd, dels sannolika skäl för att det förekommer intrång i denna immaterialrätt.³⁶ Norrgård förespråkar att domstolen ska göra separata sannolikhetsprövningar för dessa två olika frågor, och således inte räkna samman sannolikheterna till en ”totalsannolikhet”.³⁷

Ekelöf m.fl. uttrycker att det som ska göras sannolikt är inget mindre än att käranden kommer att vinna målet.³⁸ Westberg påpekar att det i Ekelöfs uttalande förutsätts att bedömningen av kravet på sannolika skäl ska grundas på en uppskattning av styrkan i respektive parts talan. Det skulle då, för att sannolika skäl för det framställda anspråket ska anses föreligga, krävas att det är mer sannolikt att käranden vinner huvudmålet än att svaranden gör det.³⁹

Det kan framhållas att domstolen i bedömningen av huruvida kravet på sannolika skäl är uppfyllt, ska beakta inte bara vad som lagts fram av käranden, utan även svarandens invändningar. Denna domstolens skyldighet

³³ 53 b § URL, 8 kap. 3 § VML, 35 b § MSL, 15 § FL, 13 § FHL (där det krävs sannolika skäl för att en företagshemlighet angripits), 15 kap. 3 § RB.

³⁴ Olsson, Upphovsrättslagstiftningen, i Zeteo, kommentar till 53 b § 3 stycket URL; se angående möjligheten till interimistiskt förbud vid försök och förberedelse till intrång i avsnitt 2.4.

³⁵ Prop. 1993/94:122, s. 45, där det också framgår att käranden inte heller behöver föra bevisning om intrångets skadeverkningar; vid påstående om förberedelse till intrång måste käranden dock göra sannolikt att svaranden utfört de handlingar som förberedelsen består i med uppsåt att utföra eller främja ett brott, se Olsson, Upphovsrättslagstiftningen, i Zeteo, kommentar till 53 b § 3 stycket URL, jfr 23 kap. 2 § Brottsbalken (1962:700) (”BrB”).

³⁶ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 59; se även Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 170.

³⁷ Norrgård, Interimistiska förbud i immaterialrätten, s. 225.

³⁸ Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 27.

³⁹ Denna formulering kan enligt Westberg sägas ge uttryck för överviktsprincipen, se Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 99.

följer, enligt vad Westberg framför, av rätten till likabehandling enligt artikel 6 EKMR.⁴⁰ ⁴¹ När en ansökan om interimistiskt förbud ska meddelas utan svarandens hörande har domstolen av naturliga skäl inte möjlighet att inkludera svarandens invändningar i prövningen.⁴² Ekelöf m.fl. har framfört åsikten att det i dylika fall bör tillämpas ett lägre beviskrav än sannolika skäl. Detta eftersom interimistiskt beslut annars skulle kunna meddelas ”alltför sällan”, och med grund i att käranden ändå måste ställa säkerhet för den skada som kan tillfogas svaranden.⁴³ Westberg pekar dock på den svaga betydelse som en ställd säkerhet har i de fall där svarandens skador inte kan kompenseras i pengar.⁴⁴

Bifallsförutsättningen sannolika skäl för intrång innebär att domstolen måste göra ett visst ställningstagande i huvudfrågan redan i det interimistiska förfarandet.⁴⁵ Prövningen av ett yrkande på interimistiskt vitesförbud innebär i vissa fall att det görs en ingående materiell bedömning av frågan om huruvida det föreligger intrång i immaterialrätten. Det ska dock noteras att den interimistiska prövningen görs inom ramen för ett summariskt förfarande.⁴⁶ I praxis uttrycks att det ska göras en ”översiktlig prövning” av huruvida sannolika skäl för intrång föreligger.⁴⁷ Det utredningsmaterial som det interimistiska beslutet grundas på är vidare vanligen mindre omfattande och mindre fullständigt än den utredning som finns tillgänglig inför att domstolen ska meddela dom i huvudsaken. Domstolens ”prognos” som ges i det interimistiska beslutet är således inte ett helt säkert förhandsbesked.⁴⁸

Kravet på sannolika skäl för intrång omfattar inte endast sakfrågor, utan även rättsfrågor.⁴⁹ Av betydelse för styrkan i domstolens ”förhandsbesked” om utgången i huvudmålet, blir hur summarisk domstolens prövning av rättsfrågor i det interimistiska förfarandet är eller bör vara, vilket inte förefaller vara helt klart.⁵⁰

Innebörden av beviskravet ”sannolika skäl”, det vill säga vad som krävs för att kravet ska anses uppfyllt, är inte definierat eller kommenterat varken i

⁴⁰ Europeiska konventionen den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (”EKMR”).

⁴¹ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 93.

⁴² Se avsnitt 2.2.3 angående möjligheten till meddelande av interimistiskt förbud utan föregående kommunikation med svaranden.

⁴³ Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 23; se avsnitt 2.2.4 angående kärandens skyldighet att ställa säkerhet.

⁴⁴ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 94.

⁴⁵ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 53; se vidare avsnitt 4.2.

⁴⁶ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 171 f., där NJA 1995 s. 635 anförs som exempel på ett fall där det gjorts en ingående prövning av ett interimistiskt yrkande.

⁴⁷ Se till exempel NJA 2006 s. 380, s. 386.

⁴⁸ Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 111; jfr även vad som sägs i avsnitt 2.3.3 om att parterna ofta inger omfattande bevismaterial redan inför det interimistiska avgörandet; se vidare avsnitt 4.2.

⁴⁹ Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 22, vid fotnot 46, och s. 28; Lindell, Sakfrågor och rättsfrågor, s. 340; jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 99 f.

⁵⁰ Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 162 och s. 167 ff.

lag eller i förarbeten, utan får istället utläsas ur praxis.⁵¹ Vad som på ett mer konkret plan avses med sannolika skäl för intrång i de olika immateriella rättigheterna kommer dock inte att närmare utvecklas här.⁵²

2.2.2 Sabotagerisk

För meddelande av ett interimistiskt förbud krävs att det föreligger sabotagerisk. I de särskilda immaterialrättsliga bestämmelserna formuleras detta som att det skäligen ska kunna befaras att svaranden genom att fortsätta med åtgärden förringar värdet av den ensamrätt som immaterialrätten medför.⁵³ Rekviritet sabotagerisk uttrycks i 15 kap. 3 § RB som ett krav på att ”det skäligen kan befaras att motparten genom att utöva viss verksamhet eller företa eller underlåta viss handling eller på annat sätt hindrar eller försvårar utövningen av sökandens rätt eller väsentligt förringar dess värde”.

Enligt ordalydelsen i de relevanta lagreglerna ska sabotagerisken således skäligen kunna befaras. Detta beviskrav förefaller kunna omformuleras som att käranden ska *göra antagligt* att det föreligger sabotagerisk.⁵⁴ Ett krav på att göra sabotagerisk antagligt är ett lägre beviskrav än det krav på sannolika skäl som gäller för frågan om intrång.⁵⁵ Enligt denna tolkning skulle det vara tillräckligt att käranden åberopar någon form av konkret bevisning som innebär att ”det finns anledning att räkna med” att svaranden kan komma att vidta en viss sabotageåtgärd.⁵⁶

Sabotagerisk förutsätter att det finns en objektiv fara för en sabotageåtgärd från svarandens sida. Svaranden ska inte bara ha en verklig möjlighet att vidta en viss sabotageåtgärd; det ska även finnas omständigheter som talar för att svaranden *de facto* kommer att vidta åtgärden.⁵⁷ Risken för att sabotageåtgärden kan komma att genomföras ska vidare vara så överhängande att det finns ett omedelbart behov av interimistiskt förbud.⁵⁸

För uppfyllande av rekviritet sabotagerisk krävs att den befarade sabotageåtgärden kommer att orsaka skada hos käranden.⁵⁹ Detta framgår av lagtexten, för de särskilda immaterialrättsliga bestämmelsernas del genom

⁵¹ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 60 f.

⁵² För en ingående redogörelse för innebörden av bifallsförutsättningen ”sannolika skäl” avseende de olika immateriella rättigheterna, får istället hänvisas till Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen.

⁵³ 53 b § URL, 8 kap. 3 § VML, 35 b § MSL, 15 § FL, 13 § FHL.

⁵⁴ Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 28; jfr dock Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 122, se särskilt fotnot 266.

⁵⁵ Olsson, Upphovsrättslagstiftningen, i Zeteo, kommentar till 53 b § URL.

⁵⁶ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 122.

⁵⁷ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 89 f.

⁵⁸ NJA 2007 s. 690, som gällde ansökan om kvarstad, med hänvisning till Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 46 ff.

⁵⁹ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 31; se även Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 15 kap. 1 § RB.

att det stadgas ett krav på att värdet av ensamrätten förringas.⁶⁰ I 15 kap. 3 § RB uttrycks ett krav på att sabotageåtgärden väsentligt förringar värdet av sökandens rätt.⁶¹

Den omständigheten att käranden under en lång period varit medveten om svarandens pågående intrångshandlingar utan att försöka få till stånd ett interimistiskt förbud, kan vara av negativ betydelse för käranden vid prövningen av huruvida sabotagerisk föreligger.⁶²

Bifallsförutsättningen ”sabotagerisk” bör anses vara uppfylld om det finns en risk för att svaranden fortsätter med det sannolikhjorda intrånget.⁶³ Det ska dock framhållas att det inte finns ett absolut krav på att intrånget är pågående för att sabotagerisk ska anses föreligga. Däremot får faran för att svaranden ska vidta en viss sabotageåtgärd inte ha försvunnit; det måste föreligga en överhängande risk för intrång för att interimistiskt förbud ska kunna meddelas.⁶⁴

Det kan sägas föreligga en presumtion i immaterialrättsliga mål för att det skäligen kan befaras att intrånget kommer att fortsätta då käranden visat sannolika skäl för intrång.⁶⁵ Olsson anför, i sammanhanget interimistiskt förbud enligt URL, att det i de allra flesta fall torde vara lätt att konstatera sabotagerisk, eftersom ett intrång i upphovsrätten vanligtvis innebär att värdet av upphovsrätten till det aktuella verket minskar.⁶⁶ Presumtionen gör sig gällande åtminstone i de fall där svaranden inte medgivit käromålet. Det skulle, med tillämpning av presumtionen, i praktiken endast vara då det är uppenbart att det sannolikhjorda intrånget bara är en engångsföreteelse som en ansökan om interimistiskt förbud avslås på den grunden att det inte föreligger sabotagerisk.⁶⁷

⁶⁰ 53 b § URL, 8 kap. 3 § VML, 35 b § MSL, 15 § FL, 13 § FHL.

⁶¹ Jfr Westberg, *Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål*, bok 3, s. 180 ff. angående innebörden av väsentlighetskravet; notera även att det enligt ordalydelsen i 15 kap. 3 § RB inte ställs något krav på särskild skadeeffekt då sabotageåtgärden innebär att motparten hindrar eller försvårar utövningen av sökandens rätt, se Fitger, *Rättegångsbalken*, i Zeteo, kommentar till 15 kap. 3 § RB.

⁶² Andersson, *Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen*, s. 36; Bengtsson och Lyxell, *Åtgärder vid immaterialrättsintrång*, s. 179; passivitet från kärandens sida kan också få betydelse vid proportionalitetsprövningen, se avsnitt 2.2.5.

⁶³ Prop. 1993/94:122, s. 48; se även Andersson, *Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen*, s. 31, med hänvisning till prop. 1985/86:86, s. 28.

⁶⁴ Adamsson m.fl., *Lagarna inom immaterialrätten*, i Zeteo, kommentar till 35 b § MSL, där det hänvisas till NJA 2007 s. 431, som dock inte gällde interimistiskt förbud; se även Westberg, *Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål*, bok 3, s. 39.

⁶⁵ Andersson, *Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen*, s. 31 f.

⁶⁶ Olsson, *Upphovsrättslagstiftningen*, i Zeteo, kommentar till 53 b § URL; jfr dock Westberg, *Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål*, bok 3, s. 181, se särskilt fotnot 64.

⁶⁷ Andersson, *Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen*, s. 31 f.

2.2.3 *Ex parte*-förbud – fara i dröjsmål

Huvudregeln är att en ansökan om interimistiskt förbud ska kommuniceras med svaranden innan domstolen fattar beslut.⁶⁸ Ett beslut om interimistiskt förbud kan dock under särskilda förutsättningar meddelas utan att svaranden har fått tillfälle att yttra sig. Denna möjlighet till meddelande av så kallade *ex parte*-beslut motiveras i förarbetena av effektivitetsskäl.⁶⁹

Då ett interimistiskt beslut meddelas utan att svaranden lämnats tillfälle att yttra sig, görs avsteg från den annars gällande kommunikationsprincipen. Svaranden fråntas sin rätt till kontradiktion, en del av rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 EKMR. Ett problem med att beslut i fråga om interimistiskt förbud fattas utan att den part som förbudet riktas mot fått tillfälle att yttra sig, är att risken för att domstolen fattar ett felaktigt beslut ökar, eftersom beslutsunderlaget endast kommer från den part som vill få till stånd ett förbud.⁷⁰ Vid bedömningen av huruvida det föreligger förutsättningar för att meddela ett *ex parte*-beslut blir det därför särskilt viktigt att domstolen gör en avvägning mellan parternas motstående intressen.⁷¹

Beslut om interimistiskt förbud utan hörande av svaranden kan endast fattas om det, med användande av ordalydelsen i 15 kap. 5 § RB, föreligger fara i dröjsmål.⁷² I de immaterialrättsliga lagarna formuleras detta rekvisit som att svaranden ska ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.⁷³ Även om ordalydelseerna i 15 kap. RB och i de särskilda bestämmelserna i de olika immaterialrättsliga lagarna skiljer sig åt, borde det kunna förutsättas att någon skillnad i tillämpning inte är avsedd.⁷⁴

För att domstolen ska kunna meddela ett interimistiskt förbudsbeslut utan svarandens hörande torde krävas att käranden, uttryckligen eller implicit, påstått att det föreligger fara i dröjsmål. Domstolen torde med andra ord inte *ex officio* kunna pröva frågan om ett interimistiskt beslut ska fattas *ex parte*.⁷⁵

Det är dock inte för meddelande av ett *ex parte*-beslut tillräckligt att käranden påstår att det finns en risk för skada och att fara i dröjsmål

⁶⁸ Jfr Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 188.

⁶⁹ Prop. 1993/94:122, s. 48; jfr även artikel 9.4 dir. 2004/48/EG, där det stadgas att medlemsstaterna ska se till att interimistiskt förbud ”där så är lämpligt” får vidtas utan att motparten hörs.

⁷⁰ Westberg, Bråttom att få kvarstad, i JT 2004/05, s. 883 f., där det också framgår att rätten till kontradiktion gör sig starkt gällande även i det interimistiska förfarandet, då domstolarnas avgörande i den interimistiska frågan ofta blir det enda avgörandet; se även Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 54.

⁷¹ Olsson, Upphovsrättslagstiftningen, i Zeteo, kommentar till 53 b § 2 stycket URL; se nedan i avsnitt 2.2.5 angående den proportionalitetsprövning som ska göras.

⁷² Se 15 kap. 5 § 3 stycket RB.

⁷³ 53 b § 2 stycket URL, 8 kap. 3 § 2 stycket VML, 35 b § 2 stycket MSL, 15 § 2 stycket FL; jfr dock 13 § 1 stycket FHL, där det hänvisas till 15 kap. 5 § RB.

⁷⁴ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 188.

⁷⁵ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 59 f.

föreligger.⁷⁶ För att vinna framgång med sitt *ex parte*-yrkande måste ansökande part åberopa ”godtagbara, konkreta omständigheter” som stödjer påståendet om fara i dröjsmål.⁷⁷ Det krävs att det finns omständigheter, exempelvis rörande svarandens person eller dennes situation, som talar för att svaranden snabbt kan komma att faktiskt genomföra en sabotageåtgärd. Det räcker inte, i likhet med vad som gäller för rekvisitet sabotagerisk, med omständigheter som pekar på att svaranden har praktisk möjlighet att vidta åtgärder som hindrar käranden att utöva sin rätt.⁷⁸

Enligt vad HD uttalat i NJA 2005 s. 29 kan rekvisitet fara i dröjsmål ses som ”ett krav på en kvalificerad sabotagerisk, där framför allt graden av tidsnöd är av grundläggande betydelse”.⁷⁹ Det finns alltså en koppling till bifallsförutsättningen sabotagerisk. Med Westbergs ord kan det sägas finnas två grader av överhängande risk för sabotage: en akut risk, vilken motsvarar rekvisitet sabotagerisk, och en högakut risk, vilken utgörs av fara i dröjsmål.⁸⁰

Det måste således föreligga en viss grad av tidsnöd för att det ska vara fråga om fara i dröjsmål. Förenklat uttryckt ska det vara så bråttom att vidta säkerhetsåtgärden att det inte finns tid att höra svaranden. Kravet på tillräcklig grad av tidsnöd kan exempelvis vara uppfyllt genom att svaranden inte går att få tag på, eller genom att det kan befaras att denne kommer att vidta en sabotageåtgärd innan domstolen hunnit höra svaranden angående ansökan om interimistiskt förbud.⁸¹ Kravet på tidsnöd kan innebära att det åligger käranden att agera skyndsamt. Det skulle då tala emot fara i dröjsmål att käranden har hållit sig passiv och avvaktat med att ansöka om interimistiskt förbud, trots vetskap om risk för sabotageåtgärd från svarandens sida.⁸²

HD har vidare uttalat att det för meddelande av ett *ex parte*-beslut måste finnas en beaktansvärd anledning till att svaranden inte ska beredas tillfälle att yttra sig. Ett exempel på en dylik anledning är när det kan befaras att en kommunikering av ansökan kommer att utgöra en utlösande faktor för svaranden att vidta en sabotageåtgärd.⁸³ Käranden vill i dessa situationer skapa ett ”överraskningsmoment” för att förhindra att svaranden, när denne får besked om att käranden ansökt om interimistiskt förbud, genomför en åtgärd som skadar kärandens ensamrätt.⁸⁴

När det gäller arten och omfattningen av de skador som käranden hotas av, bör det framhållas att det inte finns något uttryckligt krav på att det ska röra

⁷⁶ NJA 2005 s. 29.

⁷⁷ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 15 kap. 5 § 3 stycket RB; se även Westberg, Det provisoriska skyddet i tvistemål, bok 3, s. 60.

⁷⁸ NJA 2005 s. 29; jfr avsnitt 2.2.2.

⁷⁹ NJA 2005 s. 29, s. 31.

⁸⁰ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 47.

⁸¹ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 64 f.

⁸² Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 62.

⁸³ NJA 2005 s. 29.

⁸⁴ Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 66.

sig om irreparabla skador.⁸⁵ För att det ska vara motiverat att fatta beslut om interimistiskt förbud utan att svaranden bereds tillfälle att yttra sig, bör det dock inte endast vara skador av ringa beskaffenhet som kändanden riskerar att drabbas av till följd av dröjsmålet.⁸⁶

Fara i dröjsmål kan uppstå när som helst under tvistemålets handläggning. Ett interimistiskt beslut om förbud kan således meddelas utan motpartens hörande även om frågan om *ex parte*-beslut aktualiseras först efter att svaranden gått i svaromål i huvudsaken.⁸⁷

När domstolen fattat ett beslut om interimistiskt förbud utan svarandens hörande, ska beslutet sändas till parterna. Svaranden ska därvid föreläggas att yttra sig över det fattade beslutet. Expediering av beslutet kan dock skjutas upp till dess att det kan ske utan att verkställigheten av beslutet hotas.⁸⁸ Efter att svarandens yttrande över *ex parte*-beslutet har inkommit, ska domstolen omedelbart ta upp frågan till förnyad prövning.⁸⁹ Tingsrättens beslut i fråga om meddelande av *ex parte*-beslut kan också överklagas till hovrätten.⁹⁰

I en situation där domstolen lämnat yrkandet på *ex parte*-beslut utan bifall, kan kändanden ha ett intresse av att ansökan om interimistiskt förbud inte kommuniceras med svaranden. Kändanden kan önska att handläggningen i den interimistiska frågan avslutas, utan att domstolen efter hörande av svaranden tar ställning till om interimistiskt förbud kan meddelas. En anledning härtill kan vara att kändanden befärrar att kommunikeringen med svaranden kommer att innebära att denne vidtar en viss sabotageåtgärd. Westberg framhåller att det står kändanden fritt att uttryckligen begära att domstolen bara ska pröva ansökan om ett *ex parte*-beslut.⁹¹ Även utan en sådan särskild begäran, talar enligt Fitger övervägande skäl för att domstolen inte ska gå vidare med prövningen av den interimistiska frågan efter ett avslag på yrkandet om *ex parte*-förbud. Med Fitgers synsätt ska fortsatt handläggning endast ske om kändanden meddelat en önskan därom.⁹²

Vidare ska nämnas att skälen till att en kändandepart yrkar på ett *ex parte*-beslut kan vara rent ”processtaktiska”. Detta eftersom domstolarna har visat

⁸⁵ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 71; här kan dock artikel 9.4 dir. 2004/48/EG nämnas, där det framgår att medlemsstaterna ska se till att interimistiskt förbud där så är lämpligt kan meddelas utan motpartens hörande ”särskilt om ett dröjsmål skulle leda till irreparabel skada för rättighetshavaren.”

⁸⁶ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 73.

⁸⁷ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 85.

⁸⁸ 26 § Förordning (1996:271) om mål och ärenden i allmän domstol; Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 15 kap. 5 § 3 stycket RB.

⁸⁹ Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 22.

⁹⁰ Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 86 f.; se även 49 kap. 5 § 1 stycket 6 p. RB och avsnitt 2.3.3.

⁹¹ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 3, s. 85 f.

⁹² Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 15 kap. 5 § 3 stycket RB.

sig tillämpa en mer skyndsam handläggning i de mål där ett *ex parte*-yrkande har framställts, även när detta yrkande har avslagits.⁹³

Avslutningsvis ska påpekas att det i doktrin ges uttryck för uppfattningen att domstolarna i praktiken har en restriktiv inställning till att meddela interimistiskt förbud utan att svaranden givits tillfälle att yttra sig.⁹⁴ Det framhålls av Andersson att denna restriktiva tillämpning inte hindrar parter från att framställa yrkande på *ex parte*-förbud, utan att sådana yrkanden tvärtom är ”vanligt förekommande”.⁹⁵

2.2.4 Ställande av säkerhet

För att en domstol ska meddela beslut om interimistiskt förbud krävs som huvudregel att ansökande part ställer säkerhet för den skada som kan tillfogas svaranden. När det gäller frågan om vilken slags säkerhet som ska ställas, tillämpas 2 kap. 25 § UB⁹⁶, där det föreskrivs att säkerheten ska bestå av pant, borgen eller företagshypotek.⁹⁷ Den vanligast förekommande formen av säkerhet är i praktiken bankgarantier, genom vilka en bank åtar sig en borgensförbindelse till förmån för kändeparten.⁹⁸

Det ska framhållas att domstolen ska pröva huruvida en ställd säkerhet är tillräcklig, endast om svaranden inte godkänt den.⁹⁹ När *ex parte*-beslut fattas kan svaranden av naturliga skäl inte godkänna säkerheten, varför säkerhetens tillräcklighet i dessa fall alltid måste prövas av domstolen.¹⁰⁰

Den säkerhet som ställs måste till sitt belopp vara tillräckligt stor för att kunna täcka all den skada som kan orsakas svaranden genom ett felaktigt beslut om interimistiskt förbud. Kravet på ställande av säkerhet syftar nämligen till att säkerställa att svaranden kan få ersättning¹⁰¹ från kändeparten för den skada som svaranden lidit, om det senare konstateras att svaranden inte gjort sig skyldig till intrång.¹⁰² Om domstolen bedömer att storleken på

⁹³ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 189; se även Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 29 f.

⁹⁴ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 189; se även Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 29.

⁹⁵ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 29; jfr vad som sagts ovan om framställande av *ex parte*-yrkande som en metod för att påskynda handläggningen.

⁹⁶ Utsökningsbalk (1981:774) (”UB”).

⁹⁷ 53 b § 4 stycket URL, 8 kap. 3 § 4 stycket VML, 35 b § 4 stycket MSL, 15 § 4 stycket FL, 13 § 1 stycket FHL (där det hänvisas till 15 kap. 6 § RB), 15 kap. 6 § 2 stycket RB.

⁹⁸ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 181.

⁹⁹ 53 b § 4 stycket URL, 8 kap. 3 § 4 stycket VML, 35 b § 4 stycket MSL, 15 § 4 stycket FL, 13 § 1 stycket FHL (där det hänvisas till 15 kap. 6 § RB), 15 kap. 6 § 2 stycket RB.

¹⁰⁰ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 46.

¹⁰¹ Kändepartens ersättningsansvar är strikt, och gäller alltså oberoende av vårdslöshet, och omfattar all skada, även ren förmögenhetsskada, se prop.1993/94:122, s. 68; jfr 3 kap. 22 § 3 stycket UB.

¹⁰² Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 211 och s. 215 f.; prop. 1993/94:122, s. 48.

den säkerhet som käranden ställt är för låg, ska yrkandet på interimistiskt förbud lämnas utan bifall.¹⁰³

Det är dock inte bara storleken på beloppet i den ställda säkerheten som är av betydelse i bedömningen av huruvida säkerheten är tillräcklig. Även utformningen och formuleringen av säkerheten beaktas.¹⁰⁴ En bankgaranti kan exempelvis underkännas med hänvisning till att förutsättningarna för dess giltighet är alltför snäva.¹⁰⁵

Domstolen kan befria käranden från skyldigheten att ställa säkerhet. Förutsättningarna härför skiljer sig något åt mellan förbud som meddelas enligt de särskilda bestämmelserna i de olika immaterialrättsliga lagarna och beslut enligt 15 kap. 3 § RB. Enligt de förstnämnda regleringarna får en domstol befria käranden från att ställa säkerhet, om käranden saknar förmåga att göra det.¹⁰⁶ Gällande interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB krävs det dock, utöver att sökanden saknar förmåga att ställa säkerhet, att sökanden har visat synnerliga skäl för sitt anspråk.¹⁰⁷

Möjligheten enligt de särskilda immaterialrättsliga bestämmelserna att helt befria käranden från att behöva ställa säkerhet, utan krav på synnerliga skäl, har givits en restriktiv tillämpning i praxis.¹⁰⁸ Detta kan sägas innebära att det i praktiken även vid förbud enligt de särskilda immaterialrättsliga bestämmelserna krävs synnerliga skäl för anspråket, för att en befrielse från kravet på att ställa säkerhet ska ges.¹⁰⁹ Kravet på synnerliga skäl för anspråket innebär att sökanden måste ha en, civilrättsligt sett, väldigt stark talan.¹¹⁰ I ett immaterialrättsligt intrångsmål handlar det om att visa synnerliga skäl för att det relevanta objektet åtnjuter immaterialrättsligt skydd, samt för att svaranden gjort intrång i denna immaterialrätt.¹¹¹

Bestämmelsen om befrielse från att ställa säkerhet tar främst sikte på situationer där rättighetsinnehavaren har begränsade ekonomiska resurser, och där den skada som svaranden kan åsamkas av ett interimistiskt förbud är

¹⁰³ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 214; en annan sak är att käranden därefter kan komplettera säkerheten och begära omprövning av beslutet, se Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 184; se även avsnitt 2.3.3.

¹⁰⁴ Jfr Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 181 f.

¹⁰⁵ Se NJA 1995 s. 631, där den ställda säkerheten, en bankgaranti, inte bedömdes vara tillräcklig då den enligt sin ordalydelse inte gällde om det interimistiska förbudet hävdades genom beslut under rättegången eller slutligt beslut (utan endast gällde då förbudet hävdades i samband med dom).

¹⁰⁶ 53 b § 4 stycket URL, 8 kap. 3 § 4 stycket VML, 35 b § 4 stycket MSL, 15 § 4 stycket FL; jfr dock 13 § FHL, där det hänvisas till 15 kap. 6 § RB.

¹⁰⁷ 15 kap. 6 § RB; observera att det även vid interimistiskt förbud enligt FHL krävs att käranden visat synnerliga skäl för sitt anspråk för befrielse från skyldigheten att ställa säkerhet.

¹⁰⁸ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 48; angående möjlighet till partiell befrielse från kravet på ställande av säkerhet, se Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 224.

¹⁰⁹ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 48 f.

¹¹⁰ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 224.

¹¹¹ Jfr avsnitt 2.2.1 angående bifallsförutsättningen sannolika skäl för intrång.

ringa i förhållande till den skada som käranden drabbas av på grund av intrånget.¹¹²

2.2.5 Proportionalitetsprövning

Det framgår inte av lagtexten, varken i de särskilda immaterialrättsliga bestämmelserna om interimistiskt förbud eller i 15 kap. 3 § RB, att ett bifall till ett yrkande om interimistiskt förbud förutsätter att en proportionalitetsprövning mellan parternas motstående intressen utfaller till kärandens fördel.¹¹³

HD har i NJA 1993 s. 182 dock uttalat att domstolarna även utan uttryckligt lagstöd torde ha befogenhet att göra en proportionalitetsbedömning vid prövning av huruvida en säkerhetsåtgärd enligt 15 kap. 3 § RB ska meddelas.¹¹⁴ Dessutom har HD, i ett mål¹¹⁵ rörande interimistiskt förbud enligt URL, anfört att en domstol kan avslå en begäran om interimistiskt förbud på den grunden att förbudet skulle få oproportionerliga skadeverkningar i förhållande till de skäl som talar för meddelandet av ett förbud, även om övriga bifallsförutsättningar är uppfyllda. Därmed förefaller det vara klarlagt att domstolen ska¹¹⁶ företa en proportionalitetsprövning, både vid beslut i fråga om interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB, och vid beslut enligt de särskilda immaterialrättsliga förbudsbestämmelserna.¹¹⁷

Det ska framhållas att HD uttalade att en proportionalitetsprövning emellertid inte får ges sådant utrymme att det finns en risk för att det uppkommer en konflikt med förbudsinstitutets syfte, att rättighetshavaren snabbt ska kunna få slut på ett pågående intrång. Enligt HD är utrymmet för en proportionalitetsprövning desto mindre, ju starkare skäl som talar för att det föreligger ett intrång till skada för käranden. Om kärandens sak är uppenbar, bör yrkandet på interimistiskt förbud bifallas om övriga rekvisit är uppfyllda, utan att det görs en särskild proportionalitetsbedömning. Detsamma bör enligt HD normalt gälla om klart övervägande skäl talar för kärandens sak.¹¹⁸ Med grund i HD:s uttalanden kan således konstateras att graden av sannolikhet för att det föreligger ett intrång, avgör hur stort utrymmet för en proportionalitetsbedömning är.¹¹⁹

¹¹² Prop. 1993/94:122, s. 68; jfr avsnitt 2.2.5 angående den proportionalitetsprövning som ska göras.

¹¹³ Ett visst stöd för företagandet av en proportionalitetsprövning finns dock i förarbetena till 15 kap. 3 § RB, se prop. 1980/81:84, s. 230; jfr NJA II 1943:1, s. 184 och s. 186, angående en tidigare lydelse av 15 kap. 3 § RB.

¹¹⁴ HD hänvisade i anslutning till sitt uttalande till Westberg, Civilprocessuella säkerhetsåtgärder – ett instrument för konfliktlösning?, i SvJT 1990 s. 173 ff.

¹¹⁵ NJA 1995 s. 631.

¹¹⁶ Jfr dock att HD i NJA 1995 s. 631 (se särskilt s. 633) formulerar det som att en domstol ”kan” avslå ett interimistiskt förbudsyrkande med grund i utfallet vid en proportionalitetsprövning.

¹¹⁷ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 250.

¹¹⁸ NJA 1995 s. 631.

¹¹⁹ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 38 f.

I de fall där det finns utrymme för att göra en proportionalitetsprövning innebär denna, förenklat uttryckt, att kärandens intressen av att få till stånd ett interimistiskt förbud ska vägas mot svarandens intressen av att inte få ett förbud meddelat mot sig. Det ska framhållas att det i den senare vågskålen endast är svarandens intressen som ska inkluderas, inte intressen som finns hos tredje man eller allmänna intressen. En proportionalitetsprövning ska utfalla till kärandens fördel om den skada som svaranden lider till följd av det interimistiska förbudet inte är oproportionell i förhållande till de fördelar som förbudet medför för käranden.¹²⁰

Vid proportionalitetsbedömningen ska, enligt vad HD uttalat, beaktas att svaranden genom den säkerhet som käranden ska ställa i princip garanteras ersättning för skada svaranden kan drabbas av, om det senare visar sig att denne inte gjort sig skyldig till något intrång.¹²¹ Westberg menar att en proportionalitetsprövning ska ha störst betydelse i fall där det bedömts att den ställda säkerheten inte i tillräckligt hög utsträckning skyddar svarandens intressen. Därvid blir det av avgörande betydelse huruvida de skador som vardera parten riskerar genom det interimistiska förbudet fullt ut kan repareras genom ekonomisk kompensation eller ej. När det endast är fråga om reparable skador skulle det krävas en klar och tydlig obalans till svarandens nackdel för att domstolen skulle överväga att lämna kärandens interimistiska förbudsyrkande utan bifall.¹²²

Passivitet från kärandepartens sida, det vill säga att käranden under en lång tidsperiod trots vetskap om ett pågående intrång inte vidtagit några åtgärder, kan vara något som beaktas i proportionalitetsprövningen. Det rör sig då främst om fall där det finns en risk för att käranden använder det interimistiska förbudet på ett otillbörligt sätt, exempelvis för att utpressa svaranden till en för käranden mycket förmånlig förlikningsöverenskommelse.¹²³

2.3 Processuella krav

I detta avsnitt behandlas i korthet några frågor av processuell karaktär rörande yrkande på interimistiskt förbud i immaterialrättsliga mål. Vad som mer specifikt berörs är kravet på att ett interimistiskt förbudsyrkande framställs i samband med en talan som syftar till en verkställbar dom, frågan om vem som är behörig att framställa ett yrkande om interimistiskt förbud, samt ett antal olika handläggningsfrågor.

¹²⁰ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 201.

¹²¹ NJA 1995 s. 631, s. 634; jfr avsnitt 2.2.4 angående skyldigheten att ställa säkerhet.

¹²² Westberg, Det provisoriska skyddet i tvistemål, bok 4, s. 270 f.

¹²³ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 179 f.; se även Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 41 f.

2.3.1 I samband med talan som syftar till en verkställbar dom

Interimistiska förbud enligt de särskilda bestämmelserna i de olika immaterialrättsliga reglerna kan endast förordnas inom ramen för en pågående rättegång. HD har i NJA 2000 s. 435 I och II uttalat att det krävs att käranden väckt talan med yrkande på ett slutligt vitesförbud för att ett interimistiskt förbud enligt FHL och URL ska kunna förordnas. Med andra ord kan en part enligt dessa prejudikat inte väcka en separat, ensam, talan om interimistiskt förbud enligt FHL eller URL.¹²⁴ Detsamma torde gälla yrkande om interimistiskt förbud enligt övriga immaterialrättsliga lagar.¹²⁵

En part som vill få till stånd ett interimistiskt vitesförbud innan det har inletts en process i huvudsaken kan dock självständigt yrka på interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB. Ett sådant beslut kräver inte att det framställts ett yrkande om slutligt förbud.¹²⁶ Däremot måste en talan som syftar till att få till stånd en verkställbar dom väckas inom en månad efter att beslutet om interimistiskt förbud meddelats. Om så inte sker, förfaller den interimistiska åtgärden.¹²⁷

Det interimistiska förbudet enligt de immaterialrättsliga lagarna och förbud enligt 15 kap. 3 § RB skiljer sig således åt avseende tidpunkten vid vilken huvudyrkandet måste framställas. Oavsett denna skillnad gäller dock att yrkandet i ”huvudsaken” ska innehålla ett exigibelt krav, det vill säga vara ett fullgörelse- eller förbudsyrkande. Detta eftersom det interimistiska förbudet ska syfta till att säkerställa verkställigheten av en framtida dom.¹²⁸ Det ska dock nämnas att det finns undantagssituationer när det är möjligt att förordna om interimistiskt förbud även då käranden har framställt, eller inom en månad framställer, ett fastställelseyrkande. Det rör sig då om fall där den aktuella fastställsetalan sett till sitt innehåll ligger så nära en förbudstalan att den bör behandlas som en sådan.¹²⁹

2.3.2 Talerätt

En förutsättning för bifall till ett interimistiskt förbudsyrkande är att yrkandet framställts av rättighetshavaren till den immaterialrätt som svaranden påstås ha begått intrång i. Detta eftersom talerätten för yrkande på

¹²⁴ Se NJA 2000 s. 435 I och II; jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 67.

¹²⁵ Jfr Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 167.

¹²⁶ Olsson, Upphovsrättslagstiftningen, i Zeteo, kommentar till 53 b § 2 stycket URL; jfr även Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 66 f.

¹²⁷ 15 kap. 7 § RB; prop. 1980/81:84, s. 235.

¹²⁸ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 1, s. 95; Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 168; se även avsnitt 4.1.

¹²⁹ Se exempelvis NJA 1991 s. 200, som gällde beslut om kvarstad; jfr NJA 1993 s. 182, där kärandens fastställsetalan inte kunde behandlas som en förbudstalan med hänvisning till att det i den då gällande varumärkeslagen, som var tillämplig i fallet, inte fanns någon reglering om förbudstalan.

interimistiskt förbud tillkommer rättighetshavaren. Även den som på grund av upplåtelse har rätt att utnyttja det ”objekt” som påstås skyddas av den aktuella ensamrätten, har processuell behörighet att yrka på interimistiskt förbud.¹³⁰

Som förtydligande exempel kan nämnas att talerätt i upphovsrättsliga tvister tillkommer upphovsmannen eller den som exempelvis genom arv eller överlåtelse övertagit upphovsrätten, och personer som enligt licensavtal har rätt att utnyttja verket. När det gäller licenstagare ska framhållas att det krävs att det påstådda intrånget kränker en rätt som omfattas av licensen för att dessa personer ska ha talerätt.¹³¹

Det kan i korthet framhållas att det är tillräckligt att käranden påstår sig vara rättighetshavare till en viss immaterialrätt, för att denne ska ha talerätt i betydelsen av tvingande processhinder. Frågan om vem som är den rätte rättighetshavaren är en del av den materiella prövningen.¹³²

2.3.3 Handläggningsfrågor

Frågan om interimistiskt förbud får inte tas upp av domstolen *ex officio*, utan endast efter yrkande av part.¹³³ Om ett förfarande i ”huvudsaken” redan är inlett, är det den domstol där huvudprocessen pågår som är behörigt forum. När det gäller ansökningar om interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB som görs innan talan väckts, tillämpas sedvanliga forumregler. Ansökan ska därmed ställas till den domstol som är behörig att pröva den materiella tvisten.¹³⁴

Ett yrkande om interimistiskt förbud som aktualiseras under en pågående rättegång behandlas som en rättegångsfråga.¹³⁵ En ansökan om interimistiskt förbud som framställs självständigt handläggs i samma ordning som när frågan om säkerhetsåtgärd behandlas inom ramen för en pågående domstolsprocess.¹³⁶ Den möjlighet som finns att hålla särskilt sammanträde över en rättegångsfråga utnyttjas inte särskilt ofta, men kan aktualiseras i fall där det finns behov av bevisupptagning.¹³⁷ Westberg iakttar för övrigt att en begäran om muntlig förhandling i frågan om interimistiskt förbud kan vara ett uttryck för en processtaktik som syftar till att öka styrkan i

¹³⁰ Detta följer av de olika materiella bestämmelserna: 53 b § URL, 8 kap. 3 § VML, 35 b § MSL, 15 § FL, 11 och 13 §§ FHL; jfr 15 kap. 3 § RB, där det framgår att talerätt tillkommer den som har ”ett anspråk som är eller kan väntas bli föremål för rättegång”.

¹³¹ Jfr Olsson, Upphovsrättslagstiftningen, i Zeteo, kommentar till 53 b § 1 stycket URL.

¹³² Ekelöf och Boman, Rättegång II, s. 71; NJA 2003 Not C 17.

¹³³ 15 kap. 5 § 2 stycket RB.

¹³⁴ 15 kap. 5 § RB; jfr Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 18.

¹³⁵ Prop. 1980/81:84, s. 232; Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 15 kap. 5 § RB; se även Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 142.

¹³⁶ 15 kap. 5 § 4 stycket RB; prop. 1980/81:84, s. 232.

¹³⁷ Se 42 kap. 20 § RB och Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 42 kap. 20 § 1 stycket RB.

domstolens ”förhandsbesked”, genom att det underlag som det interimistiska beslutet grundas på breddas.¹³⁸

Det förefaller vara vanligt förekommande att parterna redan inför den interimistiska prövningen inger omfattande bevismaterial. Detta kan, liksom begäran om muntlig förhandling, vara en del av en medveten taktik där det strävas efter att domstolens bevisvärdering ska bli så säker som möjligt, vilket i sin tur ska stärka det interimistiska beslutets prognostiska tyngd.¹³⁹

När det gäller överklagande av interimistiska beslut tillämpas samma regler för beslut enligt de särskilda bestämmelserna i den immaterialrättsliga lagstiftningen, som för beslut enligt 15 kap. 3 § RB.¹⁴⁰ Ett tingsrättsbeslut om interimistiskt beslut får överklagas särskilt till hovrätten.¹⁴¹ Överklagande ska ske inom tre veckor från det att beslutet meddelades eller, om beslutet inte meddelats vid ett sammanträde, från det att part fick del av beslutet.¹⁴²

Om tingsrätten har beviljat ett yrkande om interimistiskt förbud får hovrätten förordna om judiciell inhibition, det vill säga att tingsrättens beslut tills vidare inte får verkställas. Hovrätten får också besluta att ett interimistiskt förbudsyrkande som avslagits i tingsrätten ska beviljas att gälla tills vidare.¹⁴³ För att hovrätten ska meddela inhibition krävs att det föreligger en viss grad av sannolikhet för att ändring av det interimistiska beslutet kommer att ske, samt att den part som ansöker om inhibition lider skada eller drabbas av olägenhet av att det interimistiska förbudet är gällande.¹⁴⁴

Ett beslut i frågan om interimistiskt förbud är inte ett definitivt beslut. Ett interimistiskt förordnande om förbud gäller i de allra flesta fall tills vidare, utan angivet upphörandedatum. Domstolen kan när som helst, då det framkommit nya omständigheter som innebär att förutsättningarna för interimistiskt förbud har förändrats, ompröva beslutet.¹⁴⁵ Det förtjänar vidare att framhållas att det interimistiska förbudet ska upphävas om huvudtalan återkallas eller förfaller. Avslutningsvis ska också nämnas att

¹³⁸ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 142 f.; se avsnitt 4.2 angående det förhandsbesked som ett beslut i frågan om interimistiskt förbud kan utgöra.

¹³⁹ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 141; se avsnitt 4.2.

¹⁴⁰ 53 b § 6 stycket URL, 8 kap. 3 § 6 stycket VML, 35 b § 6 stycket MSL, 15 § 6 stycket FL, 13 § 2 stycket FHL.

¹⁴¹ 49 kap. 5 § 1 stycket 6 p. RB; jfr Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 53, där författaren diskuterar huruvida interimistiska beslut bör kunna överklagas.

¹⁴² 52 kap. 1 § RB.

¹⁴³ 52 kap. 7 § 3 stycket RB; Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 198.

¹⁴⁴ Eklund, Inhibition, s. 63 f.; se även Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 198 f.

¹⁴⁵ Jfr 15 kap. 8 § RB; Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 15 kap. 5 § 2 stycket RB; Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 2, s. 225.

domstolen när huvudmålet avgörs, även ska pröva huruvida det interimistiska förbudet ska bestå.¹⁴⁶

2.4 Förbudets utformning och adressat

Allmänt för yrkanden som framställs vid domstol gäller att dessa måste vara bestämda.¹⁴⁷ Avseende förbudsyrkanden gäller vidare att dessa måste vara tillräckligt precisa och snäva för att den som förbudet riktas mot ska kunna förstå vilka handlingar som omfattas av förbudet. I kravet på precision ligger att ett interimistiskt förbudsyrkande inte får innehålla allmänna och vida formuleringar såsom ”och liknande åtgärder”.¹⁴⁸ Vidare bör yrkandet inte vara så vitt att det endast upprepar vad som står i lagtexten, exempelvis att ”svaranden ska förbjudas att begå intrång”. Det interimistiska förbudsyrkandet bör istället mer specifikt ange vilka ageranden från svarandens sida, och vilken egendom, som ska omfattas av förbudet, exempelvis vilka föremål som svaranden ska förbjudas att marknadsföra.¹⁴⁹

Domstolen har en skyldighet att, inom ramen för kärandens yrkande, tillse att ett interimistiskt förbud som meddelas uppfyller kraven på entydighet och konkretisering. Såsom framgår senare i framställningen har HD slagit fast att en talan om slutligt vitesförbud är indispositiv till sin karaktär, och därvid hänvisat bland annat till att domstolen är skyldig att tillse att förbudet är tillräckligt entydigt och konkret.¹⁵⁰ Domstolen är också skyldig att kontrollera att förbudet i sin utformning inte ges en mer omfattande räckvidd än vad som är nödvändigt i varje enskilt fall. Därvid kan domstolen meddela ett interimistiskt förbud som till sin omfattning är mer begränsat än vad käranden yrkat på.¹⁵¹

Ett interimistiskt förbud kan riktas mot den person, fysisk eller juridisk, som påstås göra intrång i kärandens immaterialrätt. Då meddelandet av ett interimistiskt förbud grundar sig på ett intrång som begås av en juridisk person, kan förbudet riktas såväl mot den juridiska personen som mot dess fysiska ställföreträdare.¹⁵² Vidare kan förbudets adressat vara en person som medverkar till en åtgärd som innebär intrång.¹⁵³

¹⁴⁶ 15 kap. 8 § RB; se även 53 b § 5 stycket URL, 8 kap. 3 § 5 stycket VML, 35 b § 5 stycket MSL, 15 § 5 stycket FL, 13 § 1 stycket FHL (med hänvisning till 15 kap. 8 § RB).

¹⁴⁷ 42 kap. 2 § 1 stycket 1 p. RB.

¹⁴⁸ Prop. 1993/94:122, s. 67.

¹⁴⁹ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 191; se även Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 2, s. 248.

¹⁵⁰ NJA 2000 s. 435 I och II; se avsnitt 3.5.

¹⁵¹ Prop. 1993/94:122, s. 67; jfr vad som anförs i avsnitt 2.2.5 om den proportionalitetsprövning som ska göras.

¹⁵² NJA 1990 s. 338, som gällde firmaintrång; se även prop. 1974:4, s. 221; jfr 2 § lag (1985:206) om viten.

¹⁵³ 53 b § 2 stycket URL, 8 kap. 3 § 2 stycket VML, 35 b § 2 stycket MSL, 15 § 2 stycket FL, jfr 13 § FHL, där det inte stadgas att ett förbud kan riktas mot en medverkande (jfr Fahlbeck, Lagen om skydd för företagshemligheter, s. 357); jfr prop. 2004/05:110, s. 422 f. och artikel 8.3 dir. 2001/29/EG.

Som ett led i genomförandet av sanktionsdirektivet¹⁵⁴ har i de immaterialrättsliga lagarna¹⁵⁵ införts en möjlighet att meddela interimistiskt förbud mot en person som sannolikt gjort sig skyldig till försök eller förberedelse till intrång. Med andra ord kan en domstol besluta om interimistiskt förbud även innan det föreligger ett fullbordat intrång.¹⁵⁶

2.5 Motivering av beslut

För icke slutliga beslut, till vilka beslut om interimistiskt förbud hör, finns inget absolut krav på beslutsmotivering. Det föreskrivs istället att skälen för besluten ska anges ”i den utsträckning det behövs”.¹⁵⁷

För att det inte ska framstå som att domstolen i ett beslut om interimistiskt förbud redan tagit slutlig ställning i sakfrågan, finns det anledning för domstolarna att hålla beslutsmotiveringarna korta.¹⁵⁸ Det kan också anföras att domstolarna i praktiken vid beslutsfattandet i frågor rörande interimistiskt förbud i immaterialrättsliga mål, förefaller medvetet ha valt att inte använda sig av särskilt utförliga beslutsmotiveringar.¹⁵⁹

I ett senare avsnitt¹⁶⁰ i framställningen redogörs för det ”förhandsbesked” om utgången i den materiella tvisten som ett beslut i frågan om interimistiskt förbud kan innebära. Redan här ska dock nämnas att styrkan i detta förhandsbesked påverkas av i vilken utsträckning beslutet i frågan om interimistiskt förbud är motiverat.¹⁶¹

¹⁵⁴ Dir. 2004/48/EG.

¹⁵⁵ Här exkluderas FHL, jfr 11 och 13 §§ FHL.

¹⁵⁶ Prop. 2008/09:67, s. 200 f.; jfr artikel 9.1.a dir. 2004/48/EG, där det framgår att interimistiska förelägganden ska kunna utfärdas i syfte att hindra ”ett omedelbart förestående immaterialrättsintrång”; interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB kan meddelas vid försök/förberedelse till intrång, eftersom det är möjligt att rikta ett slutligt vitesförbud mot någon som gjort sig skyldig till försök/förberedelse till intrång, se prop. 2008/09:67, s. 200.

¹⁵⁷ 17 kap. 13 § RB; Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 15 kap. 5 § 2 stycket RB.

¹⁵⁸ Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 31; se även vad som anförs i avsnitt 4.1 om att en säkerhetsåtgärd inte ska ersätta en kommande dom.

¹⁵⁹ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 52; se även Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 110.

¹⁶⁰ Avsnitt 4.2.

¹⁶¹ Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 14; se även Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 52.

2.6 Vitesföreskrift

I de immaterialrättsliga bestämmelserna om interimistiskt förbud uttrycks att domstolen interimistiskt får förordna om ”vitesförbud”.¹⁶² Den vitesföreskrift som är kopplad till förbudet innebär i korthet att den som det interimistiska förbudet riktas mot kan åläggas en skyldighet att betala det belopp vartill vitet är satt, om denne bryter mot det meddelade förbudet.¹⁶³ Den part som ansökt om det interimistiska förbudet kan föra talan om utdömande av vitet vid den domstol som meddelat förbudet.¹⁶⁴ Det ska noteras att det här är fråga om ett offentlighetsligt vite, vilket tillfaller staten, inte käranden.¹⁶⁵

Det är domstolen som, oberoende av kärandens yrkande, ska fastställa vitesbeloppets storlek.¹⁶⁶ När det gäller storleken på vitesbeloppet finns det ingen övre gräns. Enligt vad som uttalas i motiven har detta sin orsak i att vitessanktionen ska behålla sin effektivitet även i situationer där stora ekonomiska värden står på spel.¹⁶⁷ Av 3 § lag om viten framgår att vitesbeloppet ska fastställas till ett belopp som kan antas förmå den som förbudet riktas mot att följa förbudet. Därvid ska svarandens ekonomiska förhållanden och övriga omständigheter beaktas. Vidare ska nämnas att det vite som förenas med ett interimistiskt förbud kan vara löpande. Ett löpande vite innebär att vitet kan dömas ut varje gång den som förbudet riktas mot överträder förbudet.¹⁶⁸

¹⁶² 53 b § 2 stycket URL, 8 kap. 3 § 2 stycket VML, 35 b § 2 stycket MSL, 15 § 2 stycket FL, 13 § 1 stycket FHL; i 15 kap. 3 § 2 stycket RB stadgas att en åtgärd enligt 1 stycket får utgöra förbud vid vite.

¹⁶³ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 200.

¹⁶⁴ 53 b § 7 stycket URL, 8 kap. 3 § 7 stycket VML, 35 b § 7 stycket MSL, 15 § 7 stycket FL, 11 och 13 §§ FHL; angående talerätt för talan om utdömande av vite förelagt i beslut enligt 15 kap. 3 § RB, se Lavin, Viteslagstiftningen, s. 161.

¹⁶⁵ Se 1 § 3 stycket lag om viten, där det hänvisas till allmänna bestämmelser om viten i BrB; 25 kap. 9 § BrB med hänvisning till 25 kap. 7 § BrB; se även Lavin, Viteslagstiftningen, s. 16.

¹⁶⁶ Bengtsson och Lyxell, s. 160; jfr NJA 2000 s. 435 I och II, där HD fastslår att en talan om slutligt vitesförbud enligt FHL respektive URL är indispositiv till sin karaktär, se avsnitt 3.5.

¹⁶⁷ Prop. 1993/94:122, s. 48.

¹⁶⁸ 4 § lag om viten; prop. 1993/94:122, s. 48.

3 Parternas dispositionsrätt

I detta kapitel ges en översiktlig bild av de bestämmelser som reglerar hur parterna i ett immaterialrättsligt intrångsmål disponerar över den föreliggande tvisten.

3.1 Återkallelse av talan

En återkallelse av käromålet ska skiljas från inskränkning av talan. När kärandens frånfälle avser en hel sak rör det sig om återkallelse, medan det handlar om inskränkning när det är en del av en sak som frånfalles.¹⁶⁹

3.1.1 Dispositiva tvistemål

I dispositiva tvistemål innebär kärandens återkallelse av talan att domstolen avskriver målet i ett slutligt beslut.¹⁷⁰ Återkallelsen kan i själva verket jämföras med ett yrkande på att målet ska avskrivas från vidare handläggning. En återkallelse ska skiljas från eftergift av talan, vilken innebär att käromålet ska ogillas i dom.¹⁷¹

Återkallelse av käromålet kan också ske i högre instans, varvid hovrätten avskriver målet och undanröjer tingsrättens dom. Detta ska skiljas från fallet när käranden endast återkallar sitt överklagande, vilket får effekten att målet avskrivs från handläggningen i hovrätten, men tingsrättens dom står fast.¹⁷²

Om käranden återkallar sin talan efter att svaranden hunnit gå i svaromål, har svaranden möjlighet att utnyttja sin så kallade rätt till dom. Enligt 13 kap. 5 § 1 stycket RB ska målet prövas trots kärandens återkallelse, om svaranden yrkar på det. Detta innebär att domstolen efter att ha mottagit kärandens återkallelse, inte kan avskriva målet förrän svaranden kommunicerats och meddelat att denne inte yrkar på att få målet prövat.¹⁷³

Ett beslut om att målet avskrivs från vidare handläggning kan meddelas utan att huvudförhandling hållits.¹⁷⁴ Avskrivningsbeslutet vinner till skillnad från en dom inte rättskraft, vilket innebär att det inte finns något hinder mot att

¹⁶⁹ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 13 kap. 3 § 3 stycket RB; jfr 13 kap. 3 § 3 stycket RB, där det framgår att en inskränkning ”beträffande samma sak” inte utgör ändring av talan.

¹⁷⁰ 17 kap. 1 § RB; NJA II 1943:1, s. 168.

¹⁷¹ Ekelöf och Boman, Rättegång II, s. 144; jfr 42 kap. 18 § 1 stycket 3 p. RB.

¹⁷² Se 50 kap. 25 § 1 stycket RB, där det stadgas att ett överklagande får återkallas innan hovrättens dom eller slutliga beslut meddelats; NJA 1974 s. 273; Ekelöf och Boman, Rättegång II, s. 144.

¹⁷³ Jfr Ekelöf och Boman, Rättegång II, s. 146; se även NJA II 1943:1, s. 168.

¹⁷⁴ 42 kap. 18 § 1 stycket 3 p. RB; Lindell, Civilprocessen, s. 289 f.

käranden senare väcker talan i samma sak.¹⁷⁵ Beslutet om avskrivning är, såsom nämnts ovan, ett slutligt beslut och kan enligt huvudregeln i 49 kap. 3 § RB överklagas särskilt.¹⁷⁶

Det ska i korthet nämnas något om ansvar för rättegångskostnad när käranden återkallar sin talan. I 18 kap. 5 § 2 stycket RB stadgas att när ett mål avskrivs på grund av att en part återkallat sin talan, ska återkallande part ersätta motpartens rättegångskostnad. Enligt samma lagbud gäller detta om det inte föreligger särskilda omständigheter som talar för att kostnadsansvaret ska fördelas annorlunda. En sådan särskild omständighet kan exempelvis vara att det som föranlett återkallelsen av talan är att svaranden efter talans väckande fullgjort den förpliktelse som talan avsett.¹⁷⁷

Innan domstolen avskrivit målet från vidare handläggning, kan käranden återkalla en återkallelse av talan. Prövning av målet kommer då att ske som om käromålet inte hade återkallats.¹⁷⁸ För att en återkallelse ska kunna återkallas efter att domstolen meddelat beslut om avskrivning, måste det föreligga särskilt speciella omständigheter, såsom förekomst av domvilla.¹⁷⁹

3.1.2 Indispositiva tvistemål

Om käranden återkallar sin talan i ett indispositivt tvistemål innan dom har fallit, ska målet avskrivas. Svaranden har i en sådan situation ingen rätt till dom, och kan alltså inte framtinga en prövning.¹⁸⁰ Däremot krävs samtycke från svaranden för att käranden med processuell effekt ska kunna återkalla sin talan efter att dom fallit.¹⁸¹ I högre rätt har svaranden med andra ord en rätt till dom, även om utformningen av denna rätt skiljer sig från vad som gäller i dispositiva tvistemål. Om svaranden inte samtycker till kärandens återkallelse av talan som görs efter att tingsrätten meddelat dom och käranden överklagat domen till hovrätten, ska hovrätten inte pröva målet utan tingsrättens dom ska då stå fast.¹⁸² För det fallet att svaranden samtycker till återkallelsen som sker i högre rätt, får återkallelsen i regel den verkan att hovrätten avskriver målet från vidare handläggning och undanröjer tingsrättens dom.¹⁸³

¹⁷⁵ Därav möjligheten för svaranden att ”framtinga” en prövning, se Ekelöf och Boman, Rättegång II, s. 145; Lindell, Civilprocessen, s. 325; Ekelöf m.fl., Rättegång IV, s. 64; jfr 17 kap. 11 § RB.

¹⁷⁶ Jfr 17 kap. 1 § RB.

¹⁷⁷ NJA II 1943:1, s. 231.

¹⁷⁸ Lindell, Civilprocessen, s. 399, med hänvisning till NJA 1977 s. 580, som dock gällde mål om äktenskapsskillnad.

¹⁷⁹ Lindell, Civilprocessen, s. 399, med hänvisning till bland annat NJA 1978 s. 55.

¹⁸⁰ Ekelöf och Boman, Rättegång II, s. 149; se även NJA II 1943:1, s. 168.

¹⁸¹ 13 kap. 5 § 2 stycket RB.

¹⁸² Ekelöf och Boman, Rättegång II, s. 148.

¹⁸³ I vissa fall kan dock hänsyn till tredje man innebära att käranden inte ens med samtycke från svaranden i högre rätt kan återkalla sin talan, se Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 13 kap. 5 § RB.

3.2 Medgivande av talan

När svaranden medger käromålet innebär det att svaranden godkänner kändens anspråk.¹⁸⁴ Ett medgivande är kopplat till kändens yrkanden, vilka således kan medges eller bestridas av svaranden.¹⁸⁵ Detta ska skiljas från parts inställning till motpartens åberopade grunder, vilka kan erkännas eller förnekas.¹⁸⁶

3.2.1 Dispositiva tvistemål

I dispositiva tvistemål innebär svarandens medgivande av kändens yrkande att käromålet ska bifallas.¹⁸⁷ I en sådan situation kan målet för övrigt avgöras utan att det hållits någon huvudförhandling i målet.¹⁸⁸ Medgivandet kan i själva verket jämföras med ett yrkande om att domstolen ska bifalla käromålet. Domstolen gör inte någon materiell prövning av tvisten vid meddelande av en dom som grundar sig på ett medgivande av käromålet, när saken i sin helhet är dispositiv.¹⁸⁹ Däremot har domstolen en skyldighet att kontrollera att kändens yrkande uppfyller kravet på bestämdhet och att innebörden av den yrkade förpliktelsen är klar och verkställbar.¹⁹⁰

Ett medgivande kan avse endast en del av käromålet, det vill säga vara partiellt. Enligt 17 kap. 4 § RB får domstolen meddela deldom över den del av kändens talan som medgivits.

Det ska nämnas att ett medgivande av käromålet enligt HD är en processhandling som, om inte särskilda omständigheter föranleder en annan bedömning, fritt kan återtas *i den instans där medgivandet gjorts*.¹⁹¹ Som stark huvudregel gäller således att ett medgivande inte med processuell verkan kan tas tillbaka i högre instans. Ett överklagande från svaranden av en dom som grundas på medgivet käromål ska då ogillas på den grunden att medgivandet inte kan återtas.¹⁹²

¹⁸⁴ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 35 kap. 3 § RB, se näst sista stycket.

¹⁸⁵ Jfr 42 kap. 7 § 1 stycket 2 p. RB.

¹⁸⁶ Ekelöf m.fl., Rättegång IV, s. 61 f.

¹⁸⁷ Ekelöf m.fl., Rättegång IV, s. 63 f., där det anförs att detta indirekt framgår av 42 kap. 18 § 1 stycket 3 p. RB.

¹⁸⁸ 42 kap. 18 § 1 stycket 3 p. RB.

¹⁸⁹ Ekelöf m.fl., Rättegång IV, s. 63 f.

¹⁹⁰ Jfr 42 kap. 1 § 1 stycket 1 p. RB; Westberg, Tolkning och verkställighet av en dom som bara stadfäster delar av en förlikningsuppörelse, i JT 2003/04, s. 863 f.

¹⁹¹ NJA 1980 s. 56.

¹⁹² Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 50 kap. 1 § RB.

3.2.2 Indispositiva tvistemål

I indispositiva tvistemål har ett medgivande inte samma processuella effekt som i dispositiva mål. När svaranden i ett indispositivt mål medger kärandens talan utgör det inte i sig grund för bifall till käromålet. Domstolen ska således, trots svarandes medgivande, göra en materiell prövning av det framställda aspråket. Medgivande i indispositiva mål upplyser endast domstolen och käranden om att svaranden inte avser att invända mot det anspråk som käranden riktar mot denne, något som kan förenkla handläggningen av målet.¹⁹³

3.3 Stadfästelse av förlikning

I dispositiva mål kan en domstol enligt 17 kap. 6 § RB, på begäran av bägge parter, stadfästa en träffad förlikning i dom. Möjligheten till stadfästelse av en förlikningsöverenskommelse gäller oavsett om förlikningen är träffad inom eller utom rätta.¹⁹⁴

Meddelande av dom som stadfäster en förlikning kan ske utan att rätten hållit huvudförhandling.¹⁹⁵ Det finns dock inget hinder mot att en förlikning som ingåtts senare under målets handläggning, efter förberedelsen, stadfästs i dom.¹⁹⁶

Stadfästelsen innebär att parternas överenskommelse är verkställbar i samma utsträckning som en vanlig dom. Genom att en träffad förlikning stadfästs i dom får parterna således tillgång till en exekutionstitel.¹⁹⁷ En dom vari en förlikning stadfästs vinner också rättskraft i likhet med andra domar.¹⁹⁸

Rättsläget förefaller inte vara helt klart när det gäller i vilken utsträckning domstolen ska kontrollera innehållet i en förlikning innan den stadfästs i dom. I motiven till 17 kap. 6 § RB anförs att det åligger domstolen att, innan en förlikning stadfästs i dom, ”pröva, huruvida saken är sådan, att förlikning därom enligt lag är tillåten”.¹⁹⁹ I doktrinen har åsikten framförts att innan en förlikning stadfästs, domstolen bör kontrollera inte bara att överenskommelsen omfattas av parternas dispositionsrätt, utan även att avtalet har en tydlig avfattning. Domstolen bör således göra en formell kontroll av det

¹⁹³ Ekelöf m.fl., Rättegång IV, s. 73; jfr 42 kap. 7 § 1 stycket 2-3pp. RB.

¹⁹⁴ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 17 kap. 6 § RB.

¹⁹⁵ 42 kap. 18 § 1 stycket 4 p. RB.

¹⁹⁶ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 17 kap. 6 § RB.

¹⁹⁷ 3 kap. 1 § 1 stycket 2 p. UB, 3 kap. 13 § UB; jfr Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 17 kap. 6 § RB.

¹⁹⁸ Lindell, Civilprocessen, s. 299; det kan dock noteras att en stadfästelse i dom inte utgör hinder mot att senare föra en ogiltighetstalan rörande förlikningsavtalet, NJA 1975 s. 507, se även Ekelöf m.fl., Rättegång V, s. 76 f.

¹⁹⁹ NJA II 1943:1, s. 210.

förlikningsavtal som ska stadfästas, för att förhindra att det uppkommer problem vid en framtida verkställighet.²⁰⁰

Enligt Fitger finns det inget hinder mot att en förlikning stadfästs även om det inte skulle ha förelegat materiella förutsättningar att bifalla en talan med samma innehåll om svaranden bestridit anspråket. Däremot, menar Fitger, gäller motsatsen, det vill säga att stadfästelse av förlikningen inte får ske, om materiella förutsättningar att bifalla talan saknats även om svaranden medgivit talan.²⁰¹

En förlikning torde kunna stadfästas i dom även om den endast rör en del av käromålet, så kallad partiell stadfästelse. Det är parterna som styr över vilka delar av förlikningsavtalet som stadfästs, genom utformningen av sin gemensamma begäran om stadfästelse.²⁰² Däremot är det tveksamt om domstolen kan välja att endast bevilja stadfästelse avseende en del av en förlikning, om parterna begärt att förlikningsöverenskommelsen ska stadfästas i sin helhet.²⁰³

3.4 Parts utevaror

En regel gällande parts utevaror som är gemensam för dispositiva och indispositiva mål är 44 kap. 1 § RB, där det stadgas att ett mål ska avskrivas om båda parter uteblir från ett sammanträde under förberedelsen.²⁰⁴

3.4.1 Dispositiva tvistemål

I dispositiva tvistemål får svaranden föreläggas att inkomma med svaromål vid äventyr av tredsdom.²⁰⁵ Om svaranden underlåter att följa ett sådant föreläggande får tredsdom meddelas, om inte käranden motsätter sig det.²⁰⁶

Vidare gäller i dispositiva mål att parterna skall kallas till sammanträde vid påföljd att tredsdom annars kan komma att meddelas.²⁰⁷ Om sådan

²⁰⁰ Ekelöf m.fl., Rättegång V, s. 76; Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 17 kap. 6 § RB; Westberg, Tolkning och verkställighet av en dom som bara stadfäster delar av en förlikningsuppställning, i JT 2003/04, s. 863 f.

²⁰¹ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 17 kap. 6 § RB; jfr Lindell, Civilprocessen, s. 299, där Fitgers uppdelning mellan bestridande och medgivande ifrågasätts.

²⁰² Westberg, Tolkning och verkställighet av en dom som bara stadfäster delar av en förlikningsuppställning, i JT 2003/04, s. 866.

²⁰³ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 17 kap. 6 § RB; jfr även Heuman, Kan parter få en förlikning stadfäst då denna omfattar frågor som är föremål för prövning i en annan rättegång?, i JT 2003/04 s. 626.

²⁰⁴ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 44 kap. 1 § RB.

²⁰⁵ 42 kap. 11 § 1 stycket RB.

²⁰⁶ 44 kap. 7 a § RB.

²⁰⁷ 42 kap. 12 § 1 stycket RB.

kallelse har gjorts och en part underlåter att komma till ett utsatt sammanträde, kan tredsdom meddelas mot den uteblivne parten.²⁰⁸ Enligt 42 kap. 18 § RB kan en tredsdom meddelas utan att det hållits huvudförhandling.

Tredsdom mot en part som uteblivit från ett sammanträde får meddelas endast om motparten framställer ett yrkande därom. När motparten inte yrkar på att tredsdom ska meddelas, ska målet istället avskrivas.²⁰⁹ Om svaranden är den part som uteblivit från sammanträdet, får rätten dock på yrkande av kändanden sätta ut tid för ett nytt sammanträde.²¹⁰

När tredsdom meddelas mot kändanden ska käromålet som huvudregel ogillas. Undantag gäller för situationer där svaranden medgivit käromålet eller det annars uppenbart framgår att käromålet är grundat.²¹¹ Bifallande av käromålet i sistnämnda situationer torde endast kunna komma ifråga när tredsdom meddelas mot slutet av målets handläggning.²¹²

I situationer där tredsdom meddelas mot svaranden är huvudregeln den motsatta, det vill säga att käromålet ska bifallas. Enligt 44 kap. 8 § RB ska en tredsdom mot svaranden grundas på kändandens framställning av omständigheterna i målet. Det krävs dock att svaranden tagit del av kändandens framställning och att denna inte strider mot vad som är allmänt veterligt. Om kändandens framställning inte innehåller laga skäl för käromålet, eller det annars uppenbart framgår att käromålet är ogrundat, ska käromålet ogillas.²¹³ I detta sammanhang ska dessutom framhållas att domstolen vid meddelande av tredsdom med bifall till käromålet, har en skyldighet att kontrollera att kändandens yrkanden uppfyller kravet på bestämdhet i 42 kap. 1 § RB och att den yrkade förpliktelsen är verkställbar.²¹⁴

Den part som en tredsdom riktats mot kan, vid den tingsrätt som talan väckts, ansöka om återvinning av tredsdomen. En ansökan om återvinning ska göras inom en månad från den dag då tredsdomen meddelades.²¹⁵ Det ska framhållas att det inte, för att en part ska beviljas återvinning, krävs att den uteblivne parten haft laga förfall för sin utevaro.²¹⁶ Vid återvinning ska handläggningen av målet återupptas ifrån den punkt där den slutade när frågan om tredsdom togs upp.²¹⁷

²⁰⁸ 44 kap. 2 § 1 stycket RB.

²⁰⁹ 44 kap. 2 § 1 stycket RB.

²¹⁰ 44 kap. 2 § 2 stycket RB.

²¹¹ 44 kap. 8 § 1 stycket RB.

²¹² NJA II 1943:1, s. 559.

²¹³ 44 kap. 8 § 2 stycket RB; Ekelöf m.fl., Rättegång V, s. 248; jfr möjligheten enligt 42 kap. 5 § RB att ogilla uppenbart ogrundade käromål direkt innan stämning utfärdats.

²¹⁴ Jfr Westberg, Tolkning och verkställighet av en dom som bara stadfäster delar av en förlikningsuppgörelse, i JT 2003/04, s. 863 f.

²¹⁵ 44 kap. 9 § RB; se även 49 kap. 1 § 3 stycket RB; notera att en ansökan om återvinning således ska göras till tingsrätten även om tredsdomen meddelats av hovrätten, Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 44 kap. 9 § RB.

²¹⁶ Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 44 kap. 9 § RB.

²¹⁷ 44 kap. 10 § RB.

Avslutningsvis ska göras en anmärkning gällande det praktiska användandet av tredsdomsinstitutet. En svarande som har insikt om att den kommer att förlora målet till förmån för käranden kan medvetet välja att exempelvis utebli från ett sammanträde, för att tredsdom ska meddelas och det otvistiga målet därmed avgöras på ett snabbt och billigt sätt.²¹⁸

3.4.2 Indispositiva tvistemål

Tredsdom får inte användas som sanktion mot part som uteblir från sammanträde i indispositiva tvistemål. Istället föreskrivs att käranden ska föreläggas att inställa sig till sammanträde vid påföljd att käromålet annars förfaller.²¹⁹ Om käranden trots ett sådant föreläggande inte finner sig till en utsatt förhandling, ska målet avskrivas.²²⁰ Svaranden ska föreläggas vid vite att inställa sig till sammanträde.²²¹ Om svaranden inte efterföljer föreläggandet kan domstolen utdöma vitet och ånyo förelägga svaranden att infinna sig, och därvid sätta ut ett nytt vite.²²² Domstolen kan också istället besluta att svaranden ska hämtas till sammanträdet.²²³ Dessutom finns en möjlighet för domstolen att hålla förhandling och avgöra målet, efter materiell prövning, trots att svaranden inte är närvarande.²²⁴

3.5 Den indispositiva karaktären hos talan om slutligt vitesförbud

HD har, såsom tidigare nämnts, i två fall²²⁵ från år 2000 slagit fast att talan om slutligt vitesförbud enligt FHL och talan om slutligt vitesförbud enligt URL är indispositiva till sin karaktär. Frågan som i båda målen var föremål för HD:s prövning var huruvida svaranden hade rätt att framtvunga en prövning trots kärandens återkallelse av talan.²²⁶ Denna fråga besvarades nekande av HD. Ställningstagandet gjordes med hänvisning till att den aktuella talan avsåg ett yrkande på förbud, sanktionerat med ett offentlig-rättsligt vite. Vidare anfördes att det inte föreligger någon ovillkorlig rätt att få till stånd ett vitesförbud även om bifallsförutsättningarna är uppfyllda, vilket följer av den fakultativa utformningen av förbudsbestämmelsen i FHL respektive URL. Domstolen har en skyldighet att ”inom ramen för kärandens yrkande” tillse att ett förbud är tillräckligt entydigt och

²¹⁸ Lindell, Civilprocessen, s. 285; se även Ekelöf m.fl., Rättegång V, s. 250 f.

²¹⁹ 42 kap. 12 § 2 stycket RB; jfr Fitger, Rättegångsbalken, i Zeteo, kommentar till 44 kap. 8 § RB.

²²⁰ 44 kap. 3 § 1 stycket RB.

²²¹ 42 kap. 12 § 2 stycket RB.

²²² Ekelöf m.fl., Rättegång V, s. 255.

²²³ 44 kap. 3 § 3 stycket RB.

²²⁴ 44 kap. 6 § RB.

²²⁵ NJA 2000 s. 435 I och II.

²²⁶ Frågan gällde med andra ord huruvida svaranden hade rätt till dom, se 13 kap. 5 § RB och avsnitt 3.1.

konkret.²²⁷ Dessutom ska domstolen göra ett självständigt ställningstagande i frågan om vitesbeloppets storlek.²²⁸ HD konstaterade att det inte föreligger någon möjlighet för parterna att förlikas när det gäller omfattningen och sanktioneringen av ett vitesförbud enligt FHL eller URL. De avskrivningsbeslut som fattats av tingsrätten skulle därmed stå fast. Svarandena hade således ingen rätt till dom, på grund av att saken inte var sådan att förlikning därom var tillåten.²²⁹

Om ett mål där det förs talan om slutligt vitesförbud mot immaterialrättsintrång är indispositivt, får det konsekvenser för målets handläggning. Här får hänvisas till de föregående avsnitten i förevarande kapitel, där det framgår skillnader mellan hur dispositiva och indispositiva tvistemål behandlas. Det kan dock upprepas att det faktum att en talan om vitesförbud är indispositiv innebär att domstolen inte är bunden av ett medgivande av förbudsyrkandet från svarandens sida. Domstolen kan meddela ett förbud som är mindre omfattande än vad svaranden medgivit. Däremot ska domstolen hålla sig inom ramen för kändens yrkande, och borde således inte få förordna om ett förbud som är mer långtgående än vad som yrkats.²³⁰

Värdet och omfattningen av den prejudicerande verkan hos de två nämnda fallen från 2000 kan dock enligt Westberg ifrågasättas. Domstolens ansvar för att kraven på entydighet och konkretisering är uppfyllda gäller för alla yrkanden i både dispositiva och indispositiva mål. Detta ansvar är alltså inte något särskiljande för yrkanden om vitesförbud, och kan därför enligt Westberg inte användas som skäl för att en talan om vitesförbud är ett indispositivt mål. Vidare påpekas av Westberg att då kändens yrkar på att domstolen ska meddela ett vitesförbud, det i själva verket är två yrkanden som framställs. Det rör sig om ett yrkande om den materiella påföljden förbud, och ett yrkande om att denna påföljd ska förenas med en viss verkställighetsföreskrift, vite. Frågan om vitesföreskriften, vilken ska beaktas *ex officio* av domstolen, är av exekutionsrättslig natur och kan visserligen sägas utgöra ett indispositivt inslag. Däremot skulle det enligt Westberg vara orimligt att ett mål blir indispositivt endast av den anledningen att kändens har yrkat på att den begärda påföljden ska förenas med en vitesföreskrift.²³¹

Westberg menar att det avgörande kriteriet för huruvida målet blir indispositivt förefaller vara hur den relevanta civilrättsliga bestämmelsen är utformad och vilka intressen den syftar till att skydda. Det får härvid stor betydelse i vilken utsträckning den relevanta bestämmelsen ger utrymme för domstolen att skönsmässigt avgöra om påföljden ska inträda eller ej.²³² Såsom nyss nämnts, hänvisade HD till den fakultativa utformningen av

²²⁷ NJA 2000 s. 435 I, s. 440 och NJA 2000 s. 435 II, s. 445.

²²⁸ Jfr ovan avsnitt 2.6.

²²⁹ NJA 2000 s. 435 I och II; se 13 kap. 5 § RB och avsnitt 3.1.

²³⁰ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 2, s. 236, där det hänvisas till HD:s formulering ”inom ramen för kändens yrkande” i NJA 2000 s. 435 (se s. 445); se även Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 34; jfr 17 kap. 3 § RB.

²³¹ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 2, s. 236 f.

²³² Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 2, s. 237.

vitesförbudsbestämmelserna i FHL och URL när ställningstagandet om målets indispositiva karaktär gjordes.²³³

Det indispositiva inslag som vitesföreskriften ger innebär inte, enligt vad Westberg anför, att målet blir ett ”blandat mål”.²³⁴ I blandade mål styr indispositiva regler som utgångspunkt handläggningen, medan dispositionsprincipen dock i den dispositiva delen tillämpas rörande det processmaterial som förs in i processen.²³⁵ Det ska framhållas att det följer av HD:s praxis att ett immaterialrättsligt mål där det framställts både yrkande på vitesförbud och yrkande på skadestånd, kan delas upp i en dispositiv och en indispositiv del. Svarandens rätt till dom gäller således för skadeståndsyrkandet, men inte för yrkandet på vitesförbud.²³⁶

²³³ NJA 2000 s. 435 I och II.

²³⁴ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 2, s. 236 f.

²³⁵ Lindell, Civilprocessen, s. 399.

²³⁶ NJA 2006 s. 354, där omfattningen av svarandens rätt till dom var relevant för frågan om en negativ fastställsetalan skulle avvisas på grund av bristande ovisshet om rättsförhållandet; se även NJA 1985 s. 338, där svarandens rätt till dom enligt 13 kap. 5 § 1 stycket RB befanns tillämplig på en dispositiv fråga i ett blandat mål.

4 Interimistiskt förbud som tvistemålssubstitut

I detta kapitel diskuteras på vilket sätt och under vilka förutsättningar det interimistiska förbudet kan fungera som ett substitut för den ordinära tvistemålsprocessen i immaterialrättsliga intrångsmål.

4.1 Principiella aspekter

Allmänt för säkerhetsåtgärder gäller att dessa ska syfta till att säkerställa en meningsfull dom. Säkerhetsåtgärderna ska inte ersätta domen eller göra domen överflödig. Här finns en koppling till det principiella förbudet mot förtida verkställighet, vars innebörd är att ett civilrättsligt anspråk inte ska tvångsverkställas förrän anspråket slutligt prövats av domstol och dom meddelats i saken.²³⁷

Såsom har framkommit tidigare i framställningen, kan ett yrkande på interimistiskt förbud i immaterialrättsliga intrångsmål endast framställas i samband med en rättegång där det förs talan om slutligt vitesförbud.²³⁸ Detta innebär att det i regel föreligger identitet mellan det interimistiska yrkandet och yrkandet i huvudsaken, då det senare yrkandet utgörs av en förbudstalan. Med andra ord betyder ett bifall till det interimistiska förbudsyrkandet i regel att käranden genast kommer i åtnjutande av den materiella rätt som görs gällande i tvisten. Därmed skulle det immaterialrättsliga interimistiska förbudet kunna komma i konflikt med förbudet mot förtida verkställighet.²³⁹ Ett interimistiskt förbud är ett provisoriskt förordnande som gäller som längst fram till att målet slutligen har avgjorts.²⁴⁰ Med hänsyn till skillnaden i tidshänseende anses inte det interimistiska förbudet i immaterialrättsliga mål helt ersätta domen. Förbudet kan tvärtom sägas säkerställa att den dom som senare ska meddelas blir meningsfull. Detta eftersom en dom inte är till stor nytta för käranden, om svaranden under tiden fram till domens meddelande vidtagit sabotageåtgärder som lett till stora skador, vilka kanske inte fullt ut kan kompenseras ekonomiskt.²⁴¹

²³⁷ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 1, s. 85 f.; här ska också nämnas att HD uttalat, i sammanhanget av en rättshjälpsfråga, att en grundläggande rättegångsprincip är att en domstol ”inte skall fatta ståndpunkt i sakfrågan förrän hela materialet förebragts i målet och att ståndpunktstagandet då skall ske genom det slutliga avgörandet i saken.”, NJA 1982 s. 175 I, s. 177 f.

²³⁸ Detta gäller inte för interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB, se härom i avsnitt 2.3.1.

²³⁹ Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 2, s. 164 f.

²⁴⁰ Jfr formuleringen ”intill dess att målet slutligt har avgjorts eller annat har beslutats” i 53 b § 2 stycket URL, 8 kap. 3 § 2 stycket VML, 35 b § 2 stycket MSL, 15 § 2 stycket FL, 13 § 1 stycket FHL (där det anges ”förordnats” istället för ”beslutats”); jfr 15 kap. 8 § RB.

²⁴¹ Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 2, s. 165 f. och bok 4, s. 343; jfr vad som sagts i avsnitt 2.1 om irreparabla skador.

Det finns förarbetsuttalanden som tyder på att lagstiftaren accepterar den tvistemålssubstituerande effekten hos det interimistiska förbudet. Inför utvidgandet av möjligheten till vitesförbud, interimistiskt och slutligt, iaktogs att immaterialrättsliga intrångstvister i praktiken kunde komma att avgöras slutligt redan i det interimistiska förfarandet. Genom att käranden snabbt får stopp på intrånget då interimistiskt förbud meddelas mot svaranden, bedömdes att behovet av att fullfölja processer med skadestånds- och förstörelseyrkanden kunde minska. Det förutspåddes alltså att det totala antalet immaterialrättsliga ordinära tvistemål skulle minska genom utvidgningen av möjligheten till vitesförbud.²⁴²

4.2 Preliminärt förhandsbesked

Bifallsförutsättningen sannolika skäl för intrång innebär, såsom framgått tidigare i framställningen, att domstolen vid prövningen av en ansökan om interimistiskt förbud måste bedöma styrkan i parternas talan. Med andra ord gör domstolen inom ramen för det interimistiska förfarandet en prognostisk bedömning av utfallet i målet; det ges härvid ett förhandsbesked om hur ”rättsligt befogat” domstolen anser att det anspråk som riktas mot svaranden är.²⁴³

En kärande som får bifall till ett yrkande på interimistiskt förbud har inte bara fått en rättslig möjlighet att direkt få stopp på svarandens påstådda intrång, utan också en bekräftelse på att det minst föreligger sannolika skäl för bifall till talan i huvudsaken.²⁴⁴ Denna ”bekräftelse” på den civilrättsliga styrkan i kärandens anspråk kan i sin tur ge käranden en fördel i förlikningsförhandlingar med svaranden.²⁴⁵ För en svarandepart som fått ett förbud riktat mot sig finns det starka incitament, såsom undvikandet av stora ekonomiska förluster, för att gå med på en förlikning. Av betydelse härvid är att en part som är föremål för ett förbud befinner sig under en tvångsåtgärd som begränsar partens handlingsutrymme.²⁴⁶

I situationer där ett beslut lämnar yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall på den grunden att käranden inte lyckats visa sannolika skäl för intrång, är det istället svaranden som ges en fördelaktig position inför eventuella förlikningsförhandlingar. Ett dylikt icke bifallande beslut kan också föranleda käranden att återkalla sin talan.²⁴⁷

²⁴² Prop. 1993/94:122, s. 64, notera att uttalandet gjordes i sammanhanget av lagförslagets kostnadsaspekter.

²⁴³ Se ovan avsnitt 2.2.1; jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 162.

²⁴⁴ Jfr Ekelöfs tolkning av kravet på sannolika skäl som ett krav på att käranden ska göra det sannolikt att den kommer att vinna målet, se härom i avsnitt 2.2.1.

²⁴⁵ Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 166.

²⁴⁶ Jfr Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 56.

²⁴⁷ Jfr Bengtsson och Lyxell, Åtgärder vid immaterialrättsintrång, s. 166.

Det är, såsom nyss anförts, bifallsförutsättningen sannolika skäl som ger en indikation på den civilrättsliga styrkan i kändens talan. Därför kan det interimistiska förbudet ge kändens en fördelaktig förhandlingsposition också när det interimistiska förbudsyrkandet lämnas utan bifall. Detta i fall där ställningstagandet grundas på att det finns en brist i någon av övriga förutsättningar för bifall, men det framgår att kravet på sannolika skäl för intrång är uppfyllt.²⁴⁸

I anslutning till vad som anförts i föregående stycke ska framhållas att motiveringen av ett beslut i frågan om interimistiskt förbud har stor betydelse för hur ”starkt” förhandsbeskedet blir.²⁴⁹ Ponera att det icke-bifallande beslutet uttryckligen framhåller att domstolen bedömt kravet på sannolika skäl vara uppfyllt, och att grunden för att yrkandet inte bifalls är att det inte anses föreligga sabotagerisk. Kändens förhandlingsposition blir i en sådan situation en helt annan än i ett scenario där ett icke bifallande beslut i den interimistiska frågan inte kommenterar bifallsförutsättningen sannolika skäl. Parterna kan i detta senare scenario inte vara säkra på huruvida domstolen prövat styrkan i kändens civilrättsliga anspråk.²⁵⁰

Vidare kan nämnas att förhandsbeskedet blir särskilt starkt i situationer där domstolen redan i det interimistiska förfarandet har fått ta ställning till komplicerade rättsfrågor. Detta gäller även om domstolen givetvis inte vid den slutliga prövningen formellt sett är bunden av det ställningstagande som gjorts vid bedömningen av yrkandet på interimistiskt förbud.²⁵¹

Något som kan tilläggas är att styrkan i förhandsbeskedet blir desto högre ju mer omfattande beslutunderlag domstolen har att grunda sitt avgörande i den interimistiska förbudsfrågan på.²⁵² Härvid kan påminnas om vad som tidigare i framställningen anförts om att en önskan att ”förstärka” förhandsbeskedet kan föranleda parter att inge omfattande bevismaterial inför den interimistiska prövningen.²⁵³

²⁴⁸ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 56.

²⁴⁹ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 52; jfr Ekelöf m.fl., Rättegång III, s. 14; jfr avsnitt 2.5.

²⁵⁰ Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s. 128, angående det avsteg från turordningsprincipen det skulle innebära att domstolen inte prövat kravet på sannolika skäl för intrång innan kravet på sabotagerisk; jfr härtill Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 51, där det hävdas att en domstol inte får lämna ett interimistiskt förbudsyrkande utan bifall på den grunden att ställd säkerhet inte är tillräcklig, utan att först ha gjort en prövning av huruvida kravet på sannolika skäl är uppfyllt.

²⁵¹ Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 52; jfr vad som anförts i avsnitt 2.2.1 om summarisk prövning av rättsfrågor i det interimistiska förfarandet.

²⁵² Andersson, Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, s. 52.

²⁵³ Se avsnitt 2.3.3.

5 Analys av resultat från den empiriska undersökningen av underrättspraxis

Det interimistiska förbudets faktiska användande och dess funktion i praktiken som substitut för den ordinära tvistemålsprocessen diskuteras i detta kapitel utifrån den empiriska undersökningens resultat. Inledningsvis i kapitlet presenteras den empiriska undersökningen när det gäller på vilket sätt den genomförts och dess undersökningsområde. Därefter görs en analys av rättsfallsundersökningens resultat.

5.1 Inledning

Den empiriska undersökningen av opublicerad underrättspraxis från Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt rör omfattningen av användandet av det interimistiska förbudet i immaterialrättsliga intrångsmål. Rättsfallsundersökningen omfattar även frågan om i vilken form de mål där det yrkats på interimistiskt förbud slutligt avgörs. Syftet är att undersöka utvalda aspekter av hur det interimistiska förbudet som institut *de facto* används och dess tvistemålssubstituerande funktion i praktiken.²⁵⁴

Analysen av resultatet från den empiriska undersökningen är kategoriserad utifrån de frågeställningar som förevarande uppsats syftar till att besvara. Det ska framhållas att vad som anförs i den sammanfattande analysen i anslutning till varje kategori inte är en objektiv redovisning av undersökningens resultat, utan ett avsnitt där intressanta aspekter av resultatet lyfts fram och diskuteras. I detta kapitel inkluderas endast en begränsad, grafisk, redovisning av undersökningens resultat. Diagrammen illustrerar det sammanlagda resultatet från Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt, om inte annat anges. Den läsare som önskar ta del av en fullständig redogörelse för resultatet av den empiriska undersökningen hänvisas till bilaga C. Det ska dock inte vara nödvändigt att studera bilaga C för att förstå hur de uppställda frågeställningarna besvaras.

5.1.1 Undersökningens omfattning och avgränsningar

Undersökningen omfattar mål rörande immaterialrättsintrång vid Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt. Valet av tingsrätter grundar sig på en föreställning om att immaterialrättsliga tvistemål är mer vanligt förekommande vid tingsrätter vilkas domsaga inkluderar större städer. För

²⁵⁴ Det rör sig således om fastställande av gällande rätt i faktisk mening, se avsnitt 1.3.

att ge ett bredare empiriskt underlag och för att möjliggöra en jämförelse av resultaten, har undersökningen gjorts avseende mål vid två olika tingsrätter.

Det ska framhållas att valet av två tingsrätter i större städer *inte* betyder att ambitionen är att den empiriska undersökningens resultat ska vara representativt för landet i dess helhet. Det är dock inte otänkbart att en undersökning av immaterialrättsliga intrångsmål vid andra tingsrätter i Sverige skulle uppvisa liknande resultat som förevarande rättsfallsundersökning.

Undersökningen omfattar, med användande av domstolarnas kategorisering, mål i målgrupp 10/51: ”övriga immaterialrättsliga mål”. De mål som har varit föremål för undersökning är de fall där det yrkade anspråket grundar sig på ett påstått intrång i en immaterialrätt. Dessa fall benämns inom ramen för framställningen som ”intrångsmål”. Utanför denna definition, och således utanför undersökningens omfattning, faller exempelvis mål som rör talan om bättre rätt till varumärke, samt mål där den huvudsakliga talan gäller hävning av varumärkesregistrering eller firmaregistrering. Med formuleringen ”den huvudsakliga talan” framhålls att undersökningen inkluderar mål där hävning av registrerat kännetecken framställs tillsammans med andra yrkanden, exempelvis på vitesförbud eller skadestånd.

Föremål för undersökningen är alla avslutade intrångsmål i den relevanta målkategorin som inkommit till respektive tingsrätt mellan 1 januari 2001 och 31 december 2011. Startpunkten för den utvalda tidsperioden är ett resultat av praktiska avvägningar, då det är först från 2001 som det är möjligt att söka fram immaterialrättsliga mål ur domstolarnas målregister. För att kunna gå längre tillbaka i tiden hade det således varit nödvändigt att manuellt gå igenom tingsrätternas arkiv för att sälla fram mål rörande immaterialrättsintrång.²⁵⁵ Dessutom var tidsperioden på tio år lämplig med tanke på omfattningen av ett examensarbete för juristexamen.

Termen interimistiskt förbud syftar inom ramen för undersökningen på interimistiskt förbud enligt de särskilda bestämmelserna i vad som i uppsatsen benämns de immaterialrättsliga lagarna (URL, VML, MSL, FL, FHL), samt interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB, när anspråket grundar sig på intrång i immaterialrätt eller rätt till know-how. Med immaterialrätt avses upphovsrätt, varumärkesrätt, mönsterrätt, företagshemlighetsrätt och firmarätt. Det kan förtydligas att undersökningen således inte omfattar patentmål. Denna avgränsning har sin naturliga orsak i att Stockholms tingsrätt är exklusivt forum för mål gällande patentintrång.²⁵⁶

På grund av den nödvändiga begränsningen av framställningens omfattning görs ingen åtskillnad mellan intrångsmålen vad gäller frågan om i vilken immaterialrätt intrång påstås ha skett. Ytterligare en aspekt som av

²⁵⁵ Detta enligt registrator vid Göteborgs tingsrätt och Serviceenheten vid Lunds tingsrätt.

²⁵⁶ Se 65 § PL.

utrymmesskäl får lämnas utanför undersökningsområdet är målens handläggningstid.

5.1.2 Metod

Såsom tidigare har beskrivits, har framställningens frågeställningar besvarats med tillämpning av en jurimetrisk metod. I detta delavsnitt ligger fokus på metoden för redovisningen av den empiriska undersökningens resultat. För en mer praktisk presentation av hur rättsfallsundersökningen genomförts hänvisas till nästkommande avsnitt.

Undersökningen av underrättspraxis är genomförd med tillämpning av en empirisk metod.²⁵⁷ Den deskriptiva redovisningen av resultatet från den empiriska rättsfallsundersökningen, vilken återfinns i bilaga C, utgör en beskrivning av kategoriska data. Detta betyder att det rör sig om en observation av variabler²⁵⁸ som det inte är ändamålsenligt att beskriva med siffror, så kallade kvalitativa variabler.²⁵⁹ Ett exempel på en kvalitativ variabel som används i undersökningen är utfallet i prövningen av yrkande på interimistiskt förbud.

I bilaga C presenteras de olika kvantitativa uppgifterna i undersökningens resultat till antal, men också till procentandel i förhållande till den relevanta kategorin. Med andra ord redovisas även uppgifternas relativa frekvens, vilket syftar till att underlätta en jämförelse mellan olika poster. Angivandet av det faktiska antalet är också nödvändigt för att ge en korrekt bild av resultatet.²⁶⁰ Det ska nämnas att de procentsatser som anges är avrundade till en decimal.²⁶¹

Då två eller flera mål haft gemensam handläggning har dessa lagts samman och räknats som ett enda mål inom ramen för undersökningen.²⁶² I klagörande syfte ska också framhållas att termerna ”mål” och ”fall” används synonymt.

För att på ett tydligt sätt illustrera de siffror som undersökningen visar, redovisas resultatet också i viss utsträckning grafiskt. Detta sker i förevarande kapitel i anslutning till att resultatet analyseras. Det ska framhållas att de grafiska redovisningsobjekten, utan att tillföra någon ny information, uttrycker delar av det resultat som redovisas i sin helhet i bilaga C.²⁶³ I den grafiska redovisningen används cirkeldiagram och stapeldiagram. Diagrammen har utformats utifrån ett läsarperspektiv, där

²⁵⁷ Jfr Sandgren, Rättsvetenskap för uppsatsförfattare, s. 40 f.

²⁵⁸ En variabel är ”en egenskap som på ett meningsfullt och fruktbart sätt definierar olikheter inom det urval som studeras.”, Befring, Forskningsmetodik och statistik, s. 45 f.

²⁵⁹ Løvås, Statistik – metoder och tillämpningar, s. 13 och s. 22.

²⁶⁰ Jfr Agresti och Finlay, Statistical methods for the Social Sciences, s. 31.

²⁶¹ Det har gjorts bedömningen att undersökningstemat inte kräver mer precision än så, jfr Dahmström, Från datainsamling till rapport, s. 441.

²⁶² Se bilaga A.

²⁶³ Jfr Dahmström, Från datainsamling till rapport, s. 442.

ambitionen är att den grafiska redovisningen ska underlätta för läsaren att ta till sig och förstå resultatet. För att uppnå denna ambition ges till varje diagram en kort förklarande ”instruktion” om vad som presenteras i diagrammet.²⁶⁴

5.1.3 Undersökningens genomförande

Undersökningen har haft sin inledande utgångspunkt i en sammanställd lista för varje tingsrätt över alla avslutade mål i målgrupp 10/51 som inkommit till respektive tingsrätt under den relevanta tidsperioden.²⁶⁵ Akterna i målen på listan har gått igenom manuellt på plats på tingsrätterna. De mål som faller utanför undersökningsområdet, exempelvis mål rörande bättre rätt till varumärkesregistrering, har endast undersökts i den utsträckning det varit nödvändigt för att fastställa att de inte i undersökningens mening är intrångsmål.

Akterna i de mål som är relevanta för undersökningen, intrångsmålen, har genomgått systematiskt enligt följande. Det första som granskats är kärandens stämningsansökan, vilken oftast utgör aktbilaga 1 i akten. Om det av stämningsansökan inte framgått att det framställts något yrkande på interimistiskt förbud, har resterande inlagor undersökts för att säkerställa att ett dylikt yrkande inte framställts senare under handläggningen. I de mål där det framställs ett yrkande på interimistiskt förbud har en första frågeställning varit huruvida käranden även yrkat på att det interimistiska förbudet ska meddelas utan motpartens hörande. I de mål där så har varit fallet, har nästkommande steg varit att dokumentera tingsrättens beslut över *ex parte*-yrkandet, samt att undersöka huruvida detta beslut överklagats till hovrätten.²⁶⁶ När det inte framställts yrkande på meddelande av interimistiskt förbud utan motpartens hörande, har nästa naturliga steg varit att dokumentera det eller de beslut som fattats i den interimistiska frågan, både i tingsrätt och i hovrätt. I de flesta akter har ett utförligt dagboksblad funnits tillgängligt, vilket har varit till hjälp för att kontrollera att alla beslut vid omprövning och överprövning har identifierats. När det gäller de fall där tingsrättens beslut i frågan om interimistiskt vitesförbud överklagats till hovrätten, kan det nämnas att hovrättens beslut oftast funnits intagna i tingsrättens akt. I ett mindre antal fall har dock hovrättens beslut saknats, varför det i dessa fall blivit nödvändigt att begära ut beslutet direkt från respektive hovrätt.²⁶⁷ Där det funnits en osäkerhet kring huruvida överklagande skett, exempelvis när det framgår av tingsrättens dagboksblad att akten varit i hovrätten men det inte finns något beslut därifrån, har den aktuella hovrätten kontaktats för en sökning i dess målregister.

²⁶⁴ Jfr Dahmström, Från datainsamling till rapport, s. 443.

²⁶⁵ Listan är ett resultat av en sökning i ”VERA”, domstolsväsendets datasystem för målhantering, på aktuell målgrupp och tidsperiod.

²⁶⁶ Jfr ovan avsnitt 2.2.3.

²⁶⁷ För beslut fattade av Göteborgs tingsrätt: Hovrätten för Västra Sverige; för beslut fattade av Malmö tingsrätt: Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Efter att handlingarna rörande den interimistiska frågan dokumenterats, har frågan om på vilket sätt domstolen skiljt målet från sig undersökts. I de fall där anledningen till att parterna återkallat sin talan framkommit, vilket lett till att domstolen beslutat att avskryva målet, har detta noterats.²⁶⁸ Däremot har själva avskrivningsbeslutet i sig, med undantag för ett fåtal fall, inte dokumenterats. Detta med anledning av att beslutet att avskryva målet från vidare handläggning i de allra flesta fall inte varit motiverat och inte utgjort en egen separat handling, utan endast varit ”stämplat på” den partsinlaga varigenom talan återkallats. Domarna i de mål som avgjorts genom dom har dock dokumenterats. Det kan redan här framhållas att domar som utgörs av stadfäst förlikning eller som har sin grund i att svaranden helt eller delvis medgivit käromålet, kommer att särbehandlas i redovisningen och analysen av undersökningens resultat.

Dokumentering av relevanta handlingar har skett genom kopiering på respektive tingsrätt. Löpande under undersökningens genomförande har det därutöver förts en tabell över genomgångna mål med följande noteringar: målnummer, måltyp, huruvida det framställts yrkande på interimistiskt förbud, huruvida det framställts yrkande på meddelande av interimistiskt beslut utan motpartens hörande, huruvida käranden fått bifall till det interimistiska yrkandet (samt i tillämpliga fall till *ex parte*-yrkandet), huruvida tingsrättens beslut i den interimistiska frågan överklagats eller omprövats, i vilken form målet skiljts från domstolens handläggning, samt (i tillämpliga fall) orsaken till målets avskrivning.²⁶⁹

²⁶⁸ Jfr avsnitt 3.1.

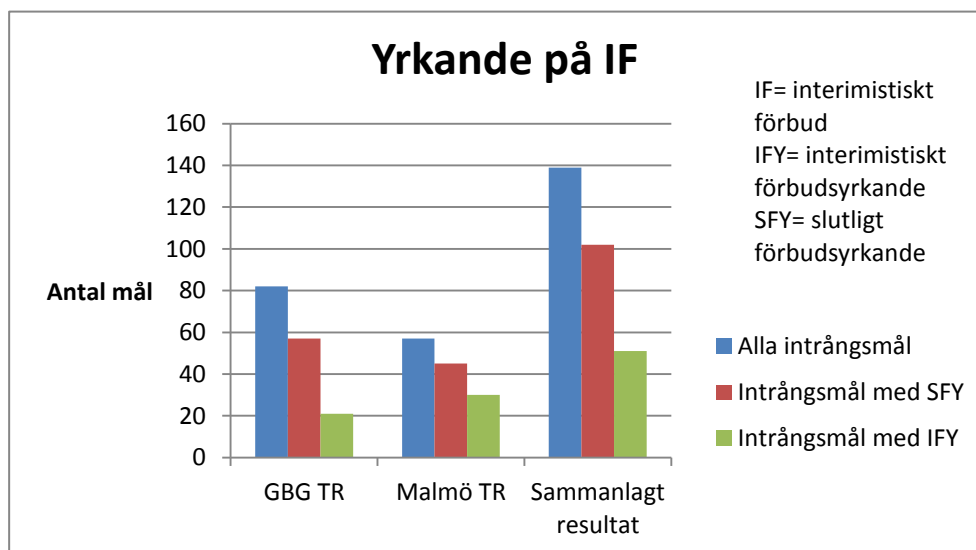
²⁶⁹ Se tabell i bilaga B, där vissa av dessa uppgifter presenteras.

5.2 Yrkande på interimistiskt förbud

I detta avsnitt diskuteras, med grund i den empiriska undersökningens resultat, omfattningen av det interimistiska förbudets användande. Därvid utreds hur vanligt förekommande det är att det framställs ett yrkande på interimistiskt förbud i immaterialrättsliga intrångsmål.

5.2.1 Grafisk redovisning av resultat

Diagram 1. Stapeldiagrammet visar det totala antalet intrångsmål (blå stapel), antalet intrångsmål där det framställts yrkande på slutligt förbud (röd stapel), samt antal intrångsmål där det yrkats på interimistiskt förbud (grön stapel). Dessa uppgifter visas separat för varje tingsrätt samt avseende det sammanlagda resultatet.

5.2.2 Sammanfattande analys

Eftersom det är av stor vikt för en rättighetsinnehavare att så snabbt som möjligt få stopp på ett pågående immaterialrättsintrång, kan det på förhand förväntas att andelen intrångsmål där det yrkas på interimistiskt förbud är hög.²⁷⁰ Innan ett sådant antagande görs måste dock även tas hänsyn till att det åligger käranden att visa sannolika skäl för intrång, samt kärandens skyldighet att ställa säkerhet för den skada som svaranden kan tillfogas.²⁷¹ Dessa ”bördor” som vilar på kärandens axlar kan tänkas reducera andelen intrångsmål där det framställs interimistiskt förbudsyrkande. Även med beaktande av denna eventuella förminskande påverkan, är det något överraskande att undersökningen visar att det ”endast” i hälften av målen med yrkande på slutligt förbud framställts ett interimistiskt förbudsyrkande.²⁷²

²⁷⁰ Jfr vad som sagts om förbudsinstitutets ändamål och syfte i avsnitt 2.1.

²⁷¹ Se avsnitt 2.2.1 och avsnitt 2.2.4.

²⁷² Se diagram 1; för en utförlig redovisning hänvisas till avsnitt C1 i bilaga C.

Det är viktigt att uppmärksamma att andelen intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud inte endast undersökts i förhållande till det totala antalet intrångsmål, utan även i relation till de intrångsmål där det förts en talan om slutligt vitesförbud. Det totala antalet intrångsmål i undersökningen inkluderar mål där yrkandena i huvudsaken inte innefattat ett förbudsyrkande. Det kan exempelvis röra sig om mål där käranden endast yrkat på skadestånd. Såsom framgått tidigare i framställningen, kan ett interimistiskt förbud enligt de särskilda bestämmelserna i de immaterialrättsliga lagarna endast meddelas inom ramen för en pågående rättegång där det yrkats på ett slutligt vitesförbud.²⁷³ Det krävs, annorlunda uttryckt, att det interimistiska yrkandet korresponderar med huvudyrkandet. På grund av den valda utformningen av talan i huvudsaken har käranden således i vissa av de mål som inkluderas i det totala antalet intrångsmål varit förhindrad, och inte heller haft anledning till, att framställa ett yrkande på interimistiskt förbud. Syftet med den förda talan har inte i alla dessa fall varit att få stopp på ett pågående intrång. Därför har det varit högst relevant att också utreda i hur stor andel mål det framställts ett interimistiskt förbudsyrkande i förhållande till endast de mål där det yrkats på slutligt vitesförbud.

Vad som utöver talans utformning och syfte föranleder kärandeparter att underlåta att yrka på interimistiskt förbud är inte helt lätt att utläsa ur förevarande undersökning. Detta eftersom det givetvis inte motiveras i stämningsansökan eller andra partsinlagor varför en kärande väljer att avstå från att framställa ett interimistiskt förbudsyrkande.

En relativt uppenbar möjlig orsak till att ett yrkande på interimistiskt förbud inte framställs, är avsaknad av ekonomisk möjlighet att ställa säkerhet för den skada som svaranden kan drabbas av till följd av ett interimistiskt förbud.²⁷⁴ Det kan även antas att bevisläget i vissa fall bedömts vara så pass svagt att det framstår som utsiktslöst att få bifall till ett interimistiskt förbudsyrkande.²⁷⁵

Ytterligare en iakttagelse som kan göras när resultatet från undersökningen i denna del studeras är att andelen mål med yrkande på interimistiskt förbud i förhållande till de intrångsmål där det förts talan om slutligt förbud, är väsentligt högre vid Malmö tingsrätt (66,7 %) än vad den är vid Göteborgs tingsrätt (36,2 %). Det finns inte, med stöd i den empiriska undersökningen, någon uppenbar anledning till denna regionala skillnad. Om resultatet också hade skiljt sig avseende utfallet i frågan om interimistiskt förbud, hade detta kunnat vara en tänkbar förklaring till skillnaden mellan andelen framställda interimistiska förbudsyrkanden. Någon sådan större skillnad när det gäller

²⁷³ Yrkande på interimistiskt förbud enligt 15 kap. 3 § RB kan emellertid framställas självständigt, se avsnitt 2.3.1; så hade dock inte skett i något av de undersökta intrångsmålen.

²⁷⁴ Jfr vad som anförs i avsnitt 2.2.4 om den restriktiva tillämpningen av möjligheten att befria käranden från skyldigheten att ställa säkerhet.

²⁷⁵ Jfr kravet på att visa sannolika skäl för intrång, se härom i avsnitt 2.2.1.

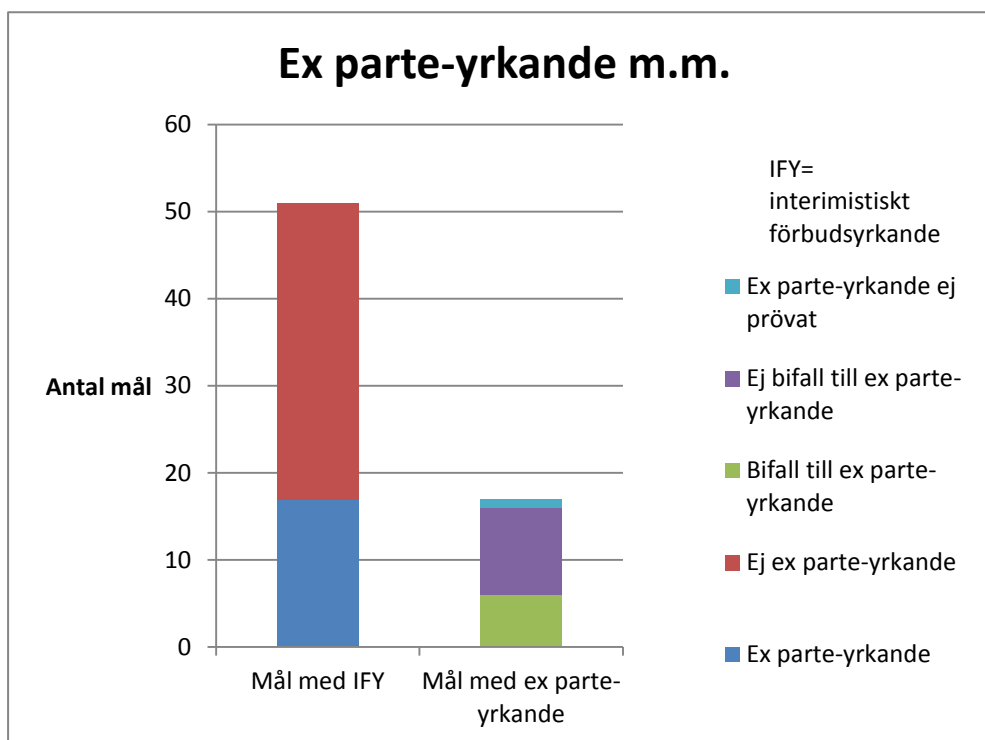
andelen bifallna respektive icke bifallna yrkanden på interimistiskt förbud finns dock inte mellan de två tingsrätterna.²⁷⁶

5.3 Beslut utan motpartens hörande (*ex parte*)

Det har tidigare i framställningen framgått att ett beslut om interimistiskt förbud kan meddelas utan att motparten ges tillfälle att yttra sig, om det föreligger fara i dröjsmål.²⁷⁷ I detta avsnitt diskuteras hur vanligt förekommande dessa så kallade *ex parte*-yrkanden är, samt vilken inställning domstolarna har till att bifalla dem.

5.3.1 Grafisk redovisning av resultat

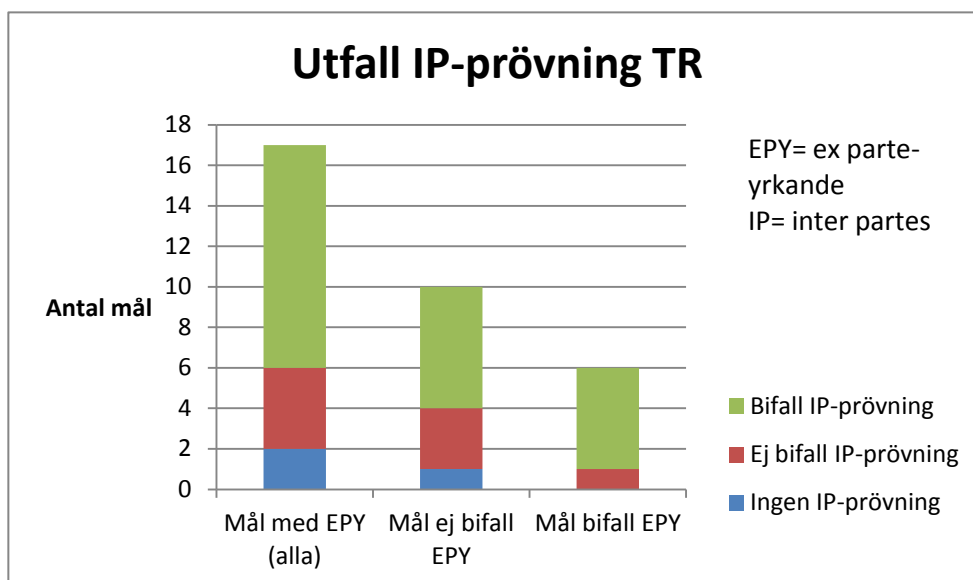
Diagram 2. Stapeldiagrammet visar i hur många av målen med interimistiskt förbudsyrkande som det framställts yrkande på *ex parte*-förbud (stapel 1 från vänster), samt utfallet vid *ex parte*-prövningen i tingsrätten bland de mål där det yrkats på *ex parte*-förbud (stapel 2 från vänster).

²⁷⁶ Detta framgår av avsnitt C4 i bilaga C.

²⁷⁷ Se avsnitt 2.2.3.

Diagram 3. Stapeldiagrammet visar utfallet vid inter partes-prövningen²⁷⁸ i tingsrätten avseende samtliga mål där det framställts ett ex parte yrkande (stapel 1 från vänster), avseende alla de mål där ex parte-yrkandet lämnats utan bifall (stapel 2 från vänster), samt avseende de mål där ex parte-yrkandet bifallits (stapel 3 från vänster). Notera att stapel 1 från vänster, vilken visar alla mål där det yrkats på ex parte-förbud, inkluderar 1 mål där det inte skett någon materiell ex parte-prövning.

5.3.2 Sammanfattande analys

Inledningsvis kan konstateras att det i en tredjedel av de mål där det yrkats på interimistiskt förbud, framställts en begäran om att förbud ska meddelas utan svarandens hörande.²⁷⁹ Undersökningen kan därmed anses ge stöd för ett påstående om att *ex parte*-yrkanden inte är ovanliga i immaterialrättsliga mål.²⁸⁰

Att en kärande inte yrkar på att ett beslut om interimistiskt förbud ska meddelas utan att motparten ges möjlighet att yttra sig, kan tänkas ha sin orsak i de faktiska förhållandena, det vill säga att det *de facto* inte föreligger sådan överhängande risk för sabotageåtgärd att kravet på fara i dröjsmål är uppfyllt. Det kan också tänkas bero på att bevisläget för käranden inte bedöms vara tillräckligt starkt. En annan tänkbar orsak till att det inte yrkas på meddelande av förbud utan motpartens hörande, kan i vissa fall vara att käranden ser det som en fördel att det sker en kommunikering med svaranden. Här får hänvisas till vad som anförs i avsnitt 5.6.2 om den ”avskräckande effekt” en ansökan om interimistiskt förbud kan tänkas ha på svaranden.

²⁷⁸ Med ”inter partes-prövning” avses en prövning som inför vilken bägge parter givits möjlighet att yttra sig.

²⁷⁹ Jfr diagram 2; för en utförlig redovisning hänvisas till avsnitt C2 i bilaga C.

²⁸⁰ Jfr vad som anförs i avsnitt 2.2.3 om att *ex parte*-yrkanden hävdas vara vanligt förekommande.

Vidare ska iakttas att kändanden fått bifall till ett yrkande på meddelande av beslut om interimistiskt förbud utan att svaranden beretts tillfälle att yttra sig i cirka en tredjedel av de fall där ett sådant yrkande framställts.²⁸¹ Vid en jämförelse med utfallet vid *inter partes*-prövningen²⁸² kan därmed en restriktiv inställning hos domstolarna till meddelande av *ex parte*-beslut identifieras.²⁸³

Bland de undersökta målen vid Göteborgs tingsrätt är andelen bifall till *ex parte*-yrkanden 50%, vilket är avsevärt högre än den bifallsandel på 14,7% som undersökningen visar avseende fallen vid Malmö tingsrätt. En förklaring till detta resultat skulle kunna vara att tingsrätten i Göteborg helt enkelt har en mindre restriktiv inställning när det gäller meddelande av *ex parte*-beslut. Med hänsyn till undersökningens begränsade underlag i detta avseende kan det dock inte sägas finnas tillräckligt stöd för att dra en sådan konkret och generell slutsats.²⁸⁴ Den högre andelen bifall till *ex parte*-yrkanden vid Göteborgs tingsrätt kan också ha sin orsak i andra faktorer, såsom att kändandenas talan i de fall som anhängiggjorts vid Göteborgs tingsrätt rent faktiskt varit starkare.²⁸⁵ En tänkbar förklaring skulle vidare kunna vara att kändeparterna vid Göteborgs tingsrätt i högre utsträckning endast framställer *ex parte*-yrkande då de befinner sig i ett starkt bevisläge. Denna förklaring står dock inte i överensstämmelse med den högre andel fall med framställd begäran om *ex parte*-beslut som föreligger vid Göteborgs tingsrätt jämfört med samma andel för Malmö tingsrätt.²⁸⁶ Förklaringen är inte heller helt förenlig med det resultat som visar att andelen bifallna interimistiska förbudsyrkanden vid omprövningen efter svarandens hörande är lägre bland målen med *ex parte*-yrkande vid Göteborgs tingsrätt, än vad den är för målen vid Malmö tingsrätt.²⁸⁷

Undersökningen visar att andelen fall där det interimistiska yrkandet på förbud bifallits vid omprövningen efter hörande av svaranden, är mycket hög bland de mål där det framställda *ex parte*-yrkandet bifallits.²⁸⁸ Detta är kanske inte särskilt överraskande, eftersom domstolen i dessa fall vid den

²⁸¹ Det sammanlagda resultatet visar att 35,3% av de framställda *ex parte*-yrkandena bifallits.

²⁸² Med ”*inter partes*-prövning” avses en prövning som inför vilken bägge parter givits möjlighet att yttra sig.

²⁸³ Vid *inter partes*-prövningen i tingsrätten bifölls 52,8% av de interimistiska förbudsyrkanden som genomgått materiell prövning; för en utförlig redovisning hänvisas till avsnitt C4 i bilaga C.

²⁸⁴ Den genomförda undersökningen omfattar 17 mål där det framställts yrkande på *ex parte*-förbud.

²⁸⁵ Starkare talan syftar här på uppfyllandet av förutsättningarna för bifall till ett yrkande på *ex parte*-förbud.

²⁸⁶ Vid GBG TR framställdes *ex parte*-yrkande i 47,6% av målen med yrkande på interimistiskt förbud, medan motsvarande siffra för Malmö TR är 23,3%; för en utförlig redovisning hänvisas till avsnitt C2 i bilaga C.

²⁸⁷ Se nedan i detta avsnitt.

²⁸⁸ Bland de fall där *ex parte*-yrkandet bifallits visar undersökningen att bifallsandelen är 83,3% i den efterföljande omprövningen i tingsrätten efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig; samma bifallsandel är 100% om utfallet i hovrätten tas i beaktande; se härom i avsnitt C2 i bilaga C.

föregående *ex parte*-prövningen ansett att bifallsförutsättningarna för interimistiskt förbud varit uppfyllda. Däremot ska påminnas om att *ex parte*-prövningen görs på ett mer begränsat beslutsunderlag än en *inter partes*-prövning och att domstolen således kan göra en annan bedömning av huruvida rekvisiten för interimistiskt förbud är uppfyllda efter att ha tagit del av svarandens yttrande.²⁸⁹

Även bland de mål där det framställda *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall, är andelen bifall till yrkandet på interimistiskt förbud vid *inter partes*-prövningen relativt hög, 60%. En tänkbar orsak till detta kan vara att kändeparter i allmänhet yrkar på meddelande av beslut utan motpartens hörande endast i situationer då de befinner sig i ett starkt bevisläge. Käranden skulle alltså, generellt sett, endast framställa ett *ex parte*-yrkande i situationer där det är relativt klart att svaranden begår intrång. Med andra ord kommer, med detta resonemang, ett *ex parte*-yrkande främst ifråga då käranden bedömer att denne har goda möjligheter att visa att förutsättningarna för meddelande av interimistiskt förbud är uppfyllda.²⁹⁰ Denna möjliga förklaring till den höga andelen bifallna *inter partes*-förbud bland målen med framställt *ex parte*-yrkande, förstärks av att begäran om *ex parte*-beslut endast i 1 av de genomgångna fallen lämnades utan bifall uttryckligen på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång. Den vanligaste orsaken till att ett *ex parte*-yrkande inte bifallits är enligt undersökningen att domstolen inte anser det föreligga fara i dröjsmål. I vissa av dessa fall framgår det dessutom uttryckligen av tingsrättens icke bifallande *ex parte*-beslut att käranden visat sannolika skäl för intrång.²⁹¹

Ett spørsmål som uppkommer vid genomgång av tingsrätternas beslut i *ex parte*-frågan rör frågan om i vilken ordning bifallsförutsättningarna för meddelande av *ex parte*-beslut om interimistiskt förbud prövas. Det syftas här främst på de beslut där det inte uttryckligen framgår att käranden visat sannolika skäl för sin talan, utan där det endast stadgas att det inte föreligger fara i dröjsmål. Kan det i dessa fall antas att domstolen följt ordningen i den relevanta bestämmelsen och således dessförinnan bedömt att övriga bifallsförutsättningar, däribland sannolika skäl för intrång, är uppfyllda?²⁹² Än större osäkerhet kring vilka bifallsförutsättningar som eventuellt anses uppfyllda, aktualiseras i de fall där domstolen motiverar sitt beslut i frågan

²⁸⁹ Ett exempel på ett sådant fall från undersökningen är GBG TR mål nr T 9134-06, där tingsrätten först (i beslut 2006-09-26) biföll kärandens yrkande på *ex parte*-beslut men vid omprövningen efter hörande av svaranden upphävde det interimistiska beslutet (i beslut 2006-12-11) på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång; det kan noteras att hovrätten dock med ändring av tingsrättens beslut biföll kärandens yrkande på interimistiskt beslut (HVS mål nr Ö 1046-07, beslut 2007-02-20).

²⁹⁰ Jfr vad som anförts i avsnitt 2.2.5 om att det enligt vad HD uttalat i NJA 1995 s. 631 inte finns utrymme för en proportionalitetsprövning i fall där sökandens sak är uppenbar.

²⁹¹ För en utförlig redovisning av resultatet i dessa avseenden hänvisas till avsnitt C2 i bilaga C.

²⁹² Jfr Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, bok 4, s.126 ff., angående domstolarnas avsteg från ”turordningsprincipen”, se härom i avsnitt 4.2; se även vidare i avsnitt 6.2.

om *ex parte*-beslut med att det ”saknas tillräckliga skäl” att meddela sådant beslut.

Andelen bifall till yrkandet på interimistiskt förbud vid omprövningen efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig är lägre bland målen med *ex parte*-yrkande vid Göteborgs tingsrätt, än vad den är bland målen med *ex parte*-yrkande vid Malmö tingsrätt.²⁹³ Vad detta beror på är inte helt tydligt. Möjligen kan den lägre andelen bifall till yrkanden på interimistiskt förbud (*inter partes*) bland målen med begäran om *ex parte*-beslut vid Göteborgs tingsrätt, vara kopplad till tingsrättens högre andel bifall till *ex parte*-yrkanden. Den mer ”generösa” inställningen till meddelande av *ex parte*-förbud vid Göteborgs tingsrätt kan hävdas leda till att kärandeparter som ska ansöka om stämning vid Göteborgs tingsrätt är något mindre restriktiva med att yrka på beslut om interimistiskt beslut utan motpartens hörande. Som stöd härtill kan hänvisas till att undersökningen såsom nyss nämnts visar att det vid Göteborgs tingsrätt yrkats på *ex parte*-beslut i en högre andel av målen med yrkande på interimistiskt förbud, än det gjorts vid Malmö tingsrätt.²⁹⁴ De mål vid Göteborgs tingsrätt där ett *ex parte*-yrkande framställts skulle då kunna sägas inte vara begränsade till klara fall av intrång i samma utsträckning som vid Malmö tingsrätt.²⁹⁵ På motsvarande sätt skulle den större restriktivitet som enligt undersökningen tillämpas vid Malmö tingsrätt när det gäller att bifalla en begäran om meddelande av interimistiskt förbud utan hörande av svaranden, kunna sägas bidra till att kärandeparter i än högre utsträckning begränsar sig till att framställa *ex parte*-yrkande endast i klara fall av intrång. Detta, att gruppen mål med *ex parte*-yrkande vid Göteborgs tingsrätt inte är lika homogen som vid Malmö tingsrätt ifråga om styrkan i kärandens talan, skulle då kunna vara förklaringen till varför andelen bifall till yrkande på interimistiskt förbud vid omprövningen efter hörande av svaranden är lägre vid Göteborgs tingsrätt. Resonemanget förutsätter att de parter, eller snarare deras ombud, som ska väcka talan är medvetna om vilken benägenhet respektive tingsrätt har att bevilja en begäran om *ex parte*-beslut, och att de också i sin processföring påverkas därav.

En sista iakttagelse som ska göras när det gäller frågan om *ex parte*-yrkanden är att det, enligt vad undersökningen visar, är mycket sällsynt att tingsrättens beslut vid *ex parte*-prövningen överklagas till hovrätten.²⁹⁶ Förmodligen är orsaken till denna låga andel överklaganden att omprövning av tingsrättens beslut sker regelmässigt efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig. Detta gäller åtminstone i de situationer där tingsrätten bifallit kärandens *ex parte*-yrkande.²⁹⁷

²⁹³ Bifallsandelen är 50% vid GBG TR och 85,7% vid Malmö TR, se avsnitt C2 i bilaga C.

²⁹⁴ Vid GBG TR framställdes *ex parte*-yrkande i 47,6% av målen med yrkande på interimistiskt förbud, medan motsvarande siffra för Malmö TR är 23,3%, se avsnitt C2 i bilaga C.

²⁹⁵ Det ska dock påminnas om att käranden måste visa sannolika skäl för intrång för att ett *ex parte*-förbud ska meddelas.

²⁹⁶ Endast i 11,8% av fallen med ett framställt *ex parte*-yrkande överklagades tingsrättens beslut vid *ex parte*-prövningen till hovrätten, se avsnitt C2 i bilaga C.

²⁹⁷ Jfr avsnitt 2.2.3.

5.4 Form för skiljande från domstolens handläggning

I detta avsnitt diskuteras hur vanligt det är att immaterialrättsliga intrångsmål där det yrkats på interimistiskt förbud, avgörs på ett sätt som skiljer sig från den ”ordinära” tvistemålsdomen.²⁹⁸ En enklare jämförelse i detta avseende görs med intrångsmål där det inte yrkats på interimistiskt förbud.

5.4.1 Grafisk redovisning av resultat

Diagram 4. Cirkeldiagrammet visar formen för skiljande från tingsrättens handläggning avseende de intrångsmål där det framställts ett yrkande på interimistiskt förbud.

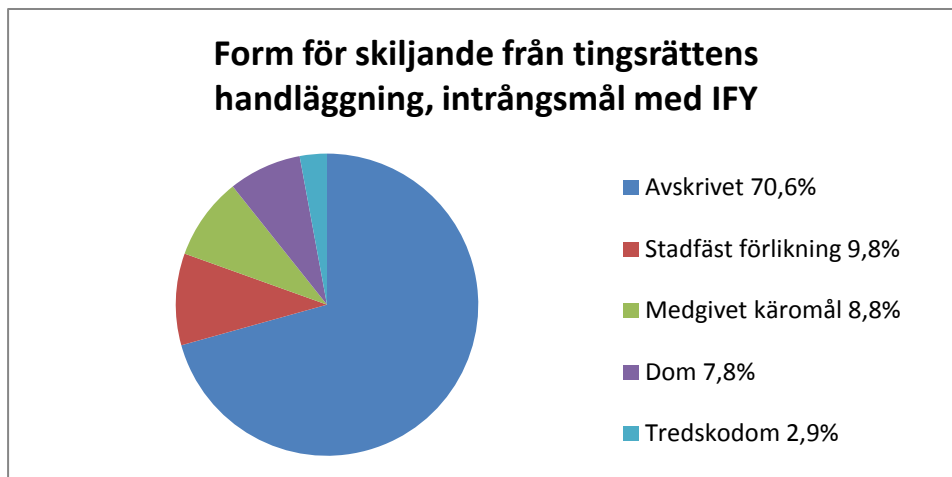
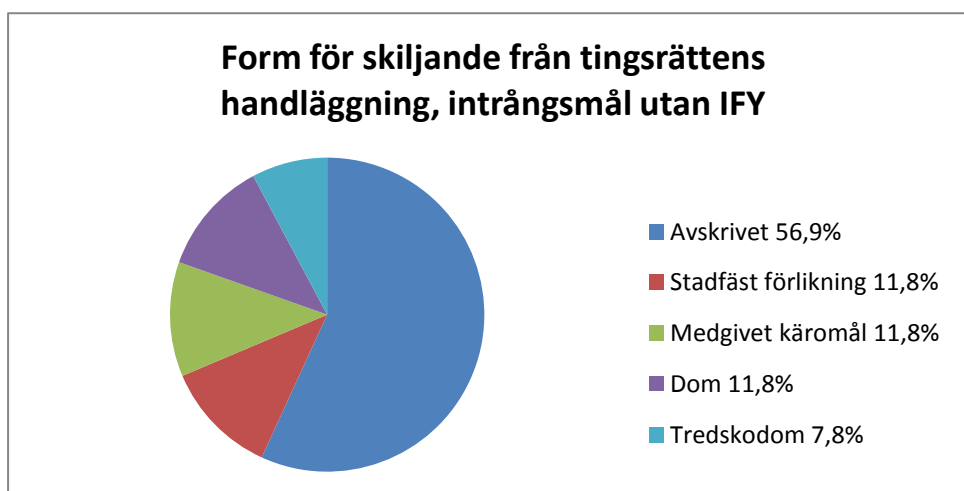

Diagram 5. Cirkeldiagrammet visar formen för skiljande från tingsrättens handläggning avseende de intrångsmål där det förts talan om slutligt förbud men där det inte framställts något yrkande på interimistiskt förbud.

²⁹⁸ För beskrivning av vad som avses med ”ordinär tvistemålsdom”, se avsnitt 1.1.

5.4.2 Sammanfattande analys

Inledningsvis finns det anledning att kommentera kategoriseringen av de olika formerna för skiljande från domstolens handläggning. Undersökningen i denna del har till övergripande syfte att utreda i vilken utsträckning det interimistiska förbudet fungerar som ett substitut för den ordinära tvistemålsprocessen. Därför är det ändamålsenligt att de avskiljningsformer som innebär att tvisten inte genomgår någon slutlig materiell prövning, behandlas tillsammans. Det är ju i dessa fall som tvisten har avslutats på ett sätt som skiljer sig från avgörande genom den ”ordinära” tvistemålsdomen. Till formerna i denna kategori räknas, inom ramen för förevarande framställning, avskrivning, dom som består av stadfäst förlikning samt dom som grundar sig på medgivande av käromålet. Ett beslut om att avskrivna ett mål från domstolens handläggning föranleds vanligen antingen av att parterna gemensamt återkallar talan, eller av att käranden återkallar sin talan och att svaranden inte har något att erinra mot detta eller inte har rätt till dom.²⁹⁹ Vad som i sin tur motiverat återkallelsen av talan framgår inte alltid av handlingarna. Det kan dock konstateras att orsaken till återkallelsen i en stor andel av avskrivningsfallen är att parterna träffat en förlikning.³⁰⁰ I de fall som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning är det uppenbart att parterna slutit en förlikningsöverenskommelse. Ett avgörande genom dom som grundar sig på ett medgivande av käromålet från svarandens sida, har i dispositiva tvistemål stora likheter både med avskrivning och med stadfästelse av förlikning, i det avseendet att det inte görs någon materiell prövning av den föreliggande tvisten.³⁰¹ Medgivande av ett justerat käromål kan också vara resultatet av en träffad förlikning mellan parterna, och då vara ett alternativt sätt att få innehållet i förlikningen stadgat i en dom.³⁰²

Tredskodom är en form för skiljande från domstolens handläggning som är svår att placera i en kategori. Den innebär i likhet med avskrivning, stadfäst förlikning och dom grundad på medgivet käromål, att domstolen inte prövat kärandens yrkanden materiellt.³⁰³ Den passivitet som föranleder meddelande av tredskodom kan i sig ha sin orsak i många olika tänkbara anledningar.³⁰⁴ Därmed skulle det vara alltför ”osäkert” att placera mål som avgjorts genom tredskodom i en kategori med mål där tvisten lösts genom en form som är alternativ i förhållande till den ”ordinära” tvistemålsdomen. Det kan dock

²⁹⁹ Jfr vad som sagts i avsnitt 3.1 om att svarandens rätt till dom enligt 13 kap. 5 § RB endast gäller i dispositiva mål och i avsnitt 3.5 om att ett mål med talan om slutligt vitesförbud enligt NJA 2000 s. 435 är indispositivt till sin karaktär.

³⁰⁰ Undersökningen visar att det i 77,8% av de mål som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning, framgår av handlingarna att återkallelsen av talan föranletts av att parterna förlikts.

³⁰¹ I indispositiva tvistemål ska domstolen dock göra en materiell prövning, se avsnitt 3.2.2.

³⁰² Så skedde exempelvis i Malmö TR mål nr T 1689-08 och Malmö TR mål nr T 2724-03.

³⁰³ Jfr avsnitt 3.4.1.

³⁰⁴ Givetvis kan anledningen till att en part återkallar sin talan också variera i stor utsträckning (se Ekelöf och Boman, Rättegång II, s. 144), men som nyss nämnts framgår det i en hög andel av de undersökta målen att orsaken till återkallelsen är att parterna nått en förlikning.

likväl på god grund argumenteras för att tredskodom ska placeras i samma kategori som avskrivning, stadfäst förlikning och dom grundad på medgivet käromål.³⁰⁵ En dylik argumentation kan göras inte minst med hänvisning till att orsaken till att en part förhåller sig passiv vid äventyr av tredskodom kan vara att få ett snabbt och billigt avslut på tvisten.³⁰⁶ Tredskodomens särpräglade karaktär och osäkerheten kring frågan om placeringen av de mål som skiljts från handläggningen genom tredskodom, har motiverat att dessa mål behandlas i en egen kategori.

Den indispositiva karaktären hos talan om slutligt vitesförbud får, åtminstone i teorin, konsekvenser för förutsättningarna för de olika formerna av hur mål skiljs från domstolens handläggning.³⁰⁷ Det är dock intressant att framhålla att domstolarna i praktiken inte fullt ut förefaller behandla en talan om slutligt vitesförbud som ett indispositivt mål. Detta skulle stå i strid med vad HD uttalat i de tidigare behandlade fallen NJA 2000 s. 435 I och II.³⁰⁸ Det kunde vid genomförandet av den empiriska undersökningen konstateras att det förekom att tredskodom meddelades över yrkande på slutligt vitesförbud.³⁰⁹ Vidare var det ett större antal mål med talan om slutligt vitesförbud där den meddelade domen grundades på ett medgivande av käromålet från svaranden.³¹⁰ Av de formuleringar som domstolarna använt i domarna grundade på medgivande av käromålet, kan i de flesta fall inte utläsas att någon materiell prövning av talan skulle ha gjorts.³¹¹ Det faktum att en materiell prövning inte framgår av domskälen behöver emellertid inte betyda att en sådan prövning inte skett. I vissa fall används följande kortfattade motivering: ”Förutsättningar föreligger att meddela dom i enlighet med svarandens medgivande”.³¹² En dylik formulering utesluter inte att domstolen materiellt prövat yrkandet på slutligt vitesförbud i den utsträckning som är påkallad då det är fråga om ett indispositivt mål. Det är dock inte heller helt uteslutet att de bristfälliga motiveringarna är ett resultat av att domstolarna på grund av rent förbiseende har behandlat en talan om slutligt vitesförbud som ett dispositivt tvistemål, och således inte gjort en materiell prövning av yrkandena.

Resultatet från den empiriska undersökningen ger stöd för uppfattningen att en hög andel av de intrångsmål där det yrkats på interimistiskt förbud, inte går till slutligt avgörande genom ”ordinär” dom. Det var endast 7,8% av de genomgångna intrångsmålen med yrkande på interimistiskt förbud som

³⁰⁵ Jfr 17 kap. 8 § RB angående dom i förenklad form, där tredskodom och dom grundad på svarandens medgivande behandlas på samma sätt; jfr även 42 kap. 18 § RB, där det stadgas att tredskodom i likhet med stadfäst förlikning och dom grundad på medgivet käromål får meddelas utan att det hållits huvudförhandling.

³⁰⁶ Se ovan avsnitt 3.4.1.

³⁰⁷ Se ovan kapitel 3.

³⁰⁸ Se avsnitt 3.5.

³⁰⁹ Malmö TR mål nr T 5677-08 och GBG TR mål nr T 9134-06; jfr vad som anförts i avsnitt 3.4.2 om att tredskodom inte kan meddelas i indispositiva tvistemål.

³¹⁰ Exempelvis Malmö TR mål nr T 1689-08 och GBG TR mål nr T 662-03.

³¹¹ Ett exempel på använd formulering är ”Käromålet skall såsom medgivet bifallas.”, Malmö TR mål nr T 1689-08, dom 2008-08-08.

³¹² Exempelvis i GBG TR mål nr T 662-03, dom 2003-10-15.

skiljdes från tingsrättens handläggning genom en dom som inte var tredskodom, inte bestod av stadfäst förlikning och inte heller grundade sig på svarandes medgivande av käromålet.³¹³ I vilken utsträckning detta bekräftar att det interimistiska förbudet fungerar som ett substitut för den ordinära tvistemålsprocessen i immaterialrättsliga mål kommer att beröras i den avslutande kommentaren.³¹⁴

Undersökningen visar att 11,8% av de intrångsmål där det *inte* yrkats på interimistiskt förbud har avgjorts genom dom som inte utgjorde tredskodom, inte bestod av stadfäst förlikning och inte heller var grundad på svarandes medgivande av talan.³¹⁵ Andelen fall som avgjorts genom ”ordinär” dom är alltså endast något högre bland de fall där det inte yrkats på interimistiskt förbud, än vad den är bland de fall där det framställts ett sådant yrkande. Detta skulle kunna tala emot det interimistiska förbudets verkan som substitut för den ordinära tvistemålsprocessen. Det skulle därmed kunna hävdas att det interimistiska förbudet inte har någon större påverkan på att målen avgörs på ett sätt som skiljer sig från en dom meddelad efter materiell prövning. Här ska dock hänvisas till vad som anförs i den avslutande kommentaren om att det inte är uteslutet att en tvistemålssubstituerande effekt kan aktualiseras även i fall där det inte yrkats på interimistiskt förbud.³¹⁶

Dessutom är skillnaden mellan målen med och målen utan interimistiskt förbudsyrkande större när de mål som avgjorts genom avskrivning, dom bestående av stadfäst förlikning eller dom grundad på medgivande läggs samman. 80,4% av målen utan yrkande på interimistiskt förbud skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning, dom bestående av stadfäst förlikning eller dom grundad på ett medgivande av kärandens talan, medan samma andel för målen där det framställts ett interimistiskt förbudsyrkande är 89,2%.³¹⁷ Det kan alltså med stöd i den empiriska undersökningen påstås att det är mer vanligt förekommande att målen skiljs från domstolens vidare handläggning i en form som är alternativ i förhållande till den ”ordinära” tvistemålsdomen, i de mål där det yrkats på interimistiskt förbud, än vad det är bland de mål där det inte framställts ett interimistiskt förbudsyrkande.

Det finns inga markanta regionala skillnader mellan Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt när det gäller formen för målens skiljande från domstolshandläggningen, om de mål som avgjorts genom avskrivning, dom bestående av stadfäst förlikning eller dom grundad på medgivande av käromål läggs samman i en grupp.³¹⁸

³¹³ Se diagram 4.

³¹⁴ Se avsnitt 6.2.

³¹⁵ Se diagram 5.

³¹⁶ Se avsnitt 6.2.

³¹⁷ Jfr diagram 4 och 5.

³¹⁸ Inom varje kategori för skiljande från handläggningen finns dock en del skillnader, vilka redovisas i avsnitt C3 i bilaga C.

5.5 Utfall, överklagande och omprövning

I detta avsnitt diskuteras, utifrån resultatet från den empiriska undersökningen, i vilken utsträckning yrkanden på interimistiskt förbud bifalls. Det redogörs också för i vilken utsträckning tingsrättsbeslut i frågan om interimistiskt förbud överklagas och omprövas i immaterialrättsliga intrångsmål.

5.5.1 Grafisk redovisning av resultat

Diagram 6. Cirkeldiagrammet avser de mål där det framställts ett interimistiskt förbudsyrkande. Det visar utfallet vid den kronologiskt sett första inter partes-prövningen i tingsrätten. Notera att "bifall" syftar på ett utfall där yrkandet på interimistiskt förbud bifallits helt eller delvis.

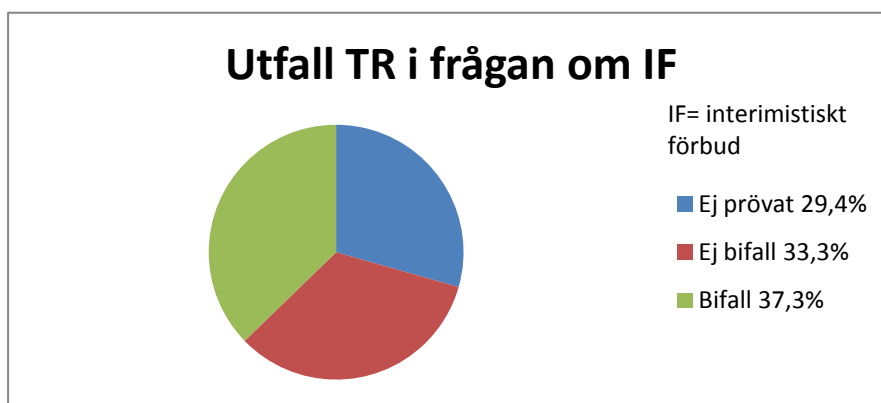

Diagram 7. Cirkeldiagrammet avser de mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall vid den första inter partes-prövningen i tingsrätten. Det visar vilken bristande bifallsförutsättning som utgjorde grund för det icke bifallande beslutet.

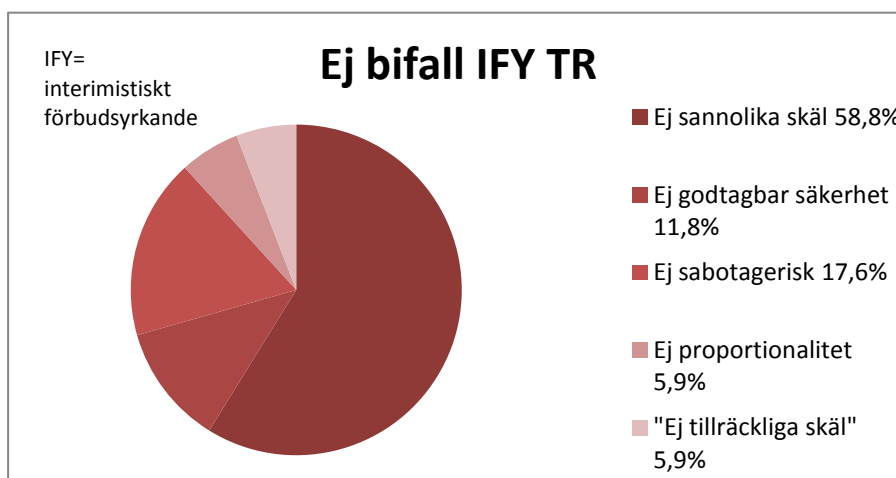
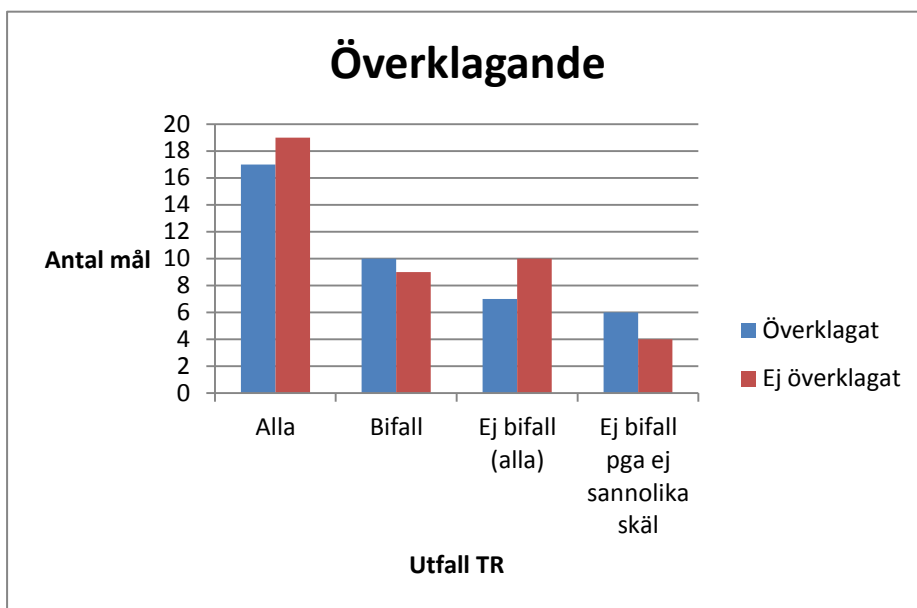

Diagram 8. Stapeldiagrammet avser de mål där det interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning i tingsrätten. Det visar antal mål där tingsrättens beslut överklagats, respektive inte överklagats. Detta visas för alla mål där tingsrätten fattat materiellt beslut i frågan om interimistiskt förbud (stapel 1 från vänster), för de mål med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet vid den första *inter partes*-prövningen i tingsrätten (stapel 2 från vänster), för de mål med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet, oavsett grund för det icke bifallande beslutet (stapel 3 från vänster), samt för de mål med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång (stapel 4 från vänster).

5.5.2 Sammanfattande analys

När det gäller utfallet i tingsrätten i frågan om interimistiskt förbud kan med grund i undersökningens resultat konstateras att de interimistiska förbudsyrkandena med ungefär lika stora andelar (en tredjedel) bifallits, lämnats utan bifall och inte genomgått någon materiell prövning. Även om det endast ses till de fall där yrkandet på interimistiskt förbud genomgått materiell prövning, är andelarna bifallna respektive icke bifallna yrkanden förhållandevis jämna.³¹⁹

Bland de fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrättens första *inter partes*-prövning var den vanligaste grunden för icke bifall att kändaren inte lyckats visa sannolika skäl för intrång.³²⁰ En notering som kan göras är att tingsrättens ställningstagande att inte bifalla kändarens interimistiska förbudsyrkande inte i någon stor omfattning gjordes med hänvisning till att det inte förelåg sabotagerisk.³²¹ Resultatet skulle möjligen

³¹⁹ Andelen bifallna interimistiska förbudsyrkanden är 52,8% och andelen icke bifallna interimistiska förbudsyrkanden är 47,2%, bland de mål där det interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning; för en utförlig redovisning hänvisas till avsnitt C4 i bilaga C.

³²⁰ Se diagram 7.

³²¹ Se diagram 7.

kunna sägas ge stöd åt påståendet om att det i immaterialrättsliga mål tillämpas en presumtion för att sabotagerisk föreligger, om det visats sannolika skäl för intrång.³²²

Vidare ska framhållas att omprövning av ett beslut i frågan om interimistiskt förbud, inte i något av de undersökta fallen föranlett ändring av beslutet. Vad gäller omprövning är således ändringsfrekvensen obefintlig. Möjligen skulle det redan på denna grund kunna dras slutsatsen att domstolarna har en restriktiv inställning till ändring vid omprövning av beslut i frågan om interimistiskt förbud. Det skulle då kunna antas att det för ändring ställs höga krav, kvalitativt sett, på de nya omständigheter som anförs av den omprövningsinitierande parten. Domstolarnas beslutskaäl i de relevanta besluten är dock alltför kortfattade för att det med grund i den empiriska undersökningen ska kunna göras några generella uttalanden vad gäller förutsättningarna för ändring av ett beslut i frågan om interimistiskt förbud vid omprövning. Dessutom skulle orsaken till att beslut i frågan om interimistiskt förbud inte ändras vid omprövning, helt enkelt kunna vara att omprövning begärs "lättvindigt", utan att det egentligen tillkommit omständigheter som med tyngd talar för en ändring av beslutet. En svarandepart som fått ett interimistiskt förbud riktat mot sig, eller en kärande som inte fått bifall till sitt interimistiska förbudsyrkande, kan tänkas "chansa" och begära omprövning även om den faktiska situationen och förhållandet mellan parterna inte ändrats i nämnvärd omfattning. Ett sådant förfarandesätt kan dock hävdas vara icke försvarbart ur ett process-ekonomiskt perspektiv. Vidare emotsägs synsättet att parter "lättvindigt" begär omprövning av att det endast var i 19,4% av de fall där tingsrätten gjort en materiell prövning av det interimistiska förbudsyrkandet som en omprövning begärts.³²³

Undersökningen visar att begäran om omprövning i högre utsträckning framställts avseende beslut med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud, än avseende beslut där det interimistiska förbudsyrkandet lämnas utan bifall.³²⁴ Även överklagande är mer vanligt förekommande bland tingsrättsbeslut med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud, än vad det är bland icke-bifallande tingsrättsbeslut.³²⁵ Det är alltså företrädesvis svarandeparter som fått ett förbud riktat mot sig som begär omprövning eller överprövning av det tidigare fattade beslutet om interimistiskt förbud. Härvid blir det intressant att ställa sig frågan varför kärandeparter som inte lyckats få till stånd ett interimistiskt förbud, inte i samma utsträckning utnyttjar möjligheten att få ett icke-bifallande beslut omprövat eller överprövat. Det kan inte på ett generellt plan antas att en svarande som fått ett interimistiskt förbud riktat mot sig har ett större behov av att få förbudet

³²² Jfr vad som anförts om en sådan presumtion i avsnitt 2.2.2.

³²³ För en utförlig redovisning av resultatet i detta avseende hänvisas till avsnitt C4 i bilaga C.

³²⁴ I 85,7% av de beslut som det begärdes omprövning om var utfallet bifall.

³²⁵ 52,6% av de tingsrättsbeslut med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet överklagades, medan 41,2% av de tingsrättsbeslut där det interimistiska förbudsyrkandet lämnades utan bifall överklagades.

upphävt, än vad en kärende som inte fått bifall till sitt interimistiska förbudsyrkande har av att få till stånd ett förbud. Visserligen innebär ett bifallande beslut att svaranden är föremål för en tvångsåtgärd, vilken i sig begränsar svaranden i dennes handlingsutrymme. Ett pågående intrång kan dock, såsom framgått tidigare i framställningen, orsaka kärenden stora skador, vilka inte alltid i efterhand kan kompenseras fullt ut i pengar.³²⁶ Dessutom borde det kunna förutsättas att den skada som svaranden lider till följd av det interimistiska förbudet åtminstone inte är oproportionell i förhållande till de fördelar som förbudet medför för kärenden.³²⁷

Vad gäller de beslut där yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall, kan iakttas att det är mer vanligt förekommande att kärenden överklagar tingsrättens icke bifallande beslut när domstolens ställningstagande görs på den grunden att kärenden inte anses ha visat sannolika skäl för talan, än vad det är generellt bland de icke bifallande besluten.³²⁸ En anledning härtil kan vara att det interimistiska förbudsbeslutets betydelse som förhandsbesked om den slutliga utgången i målet av naturliga skäl är starkare i dessa fall, än då yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall exempelvis på den grunden att den säkerhet som kärenden ställt inte bedöms vara tillräcklig.³²⁹ Kärenden har således ”mer att förlora” när tingsrätten uttryckligen bedömt att det inte föreligger sannolika skäl för intrång, och skulle därför kunna hävdas vara mer benägen att överklaga tingsrättens beslut till hovrätten.

Avseende de fall där tingsrättens beslut i frågan om interimistiskt förbud överklagats till hovrätten, föranledde överklagandet ändring av tingsrättens beslut i 29,4% av fallen.³³⁰ Det kan inte med grund i undersökningens resultat dras några generella slutsatser kring i vilka situationer en tingsrätts beslut i frågan om interimistiskt förbud ändras av hovrätten. Detta beror delvis på att antalet fall där det skett ändring i hovrätten är begränsat, men har också sin grund i den kvantitativa karaktären av den analys som gjorts. En allmän observation som kan göras är dock att hovrätten i flera av ändringsfallen har gjort en annan bedömning av huruvida det föreligger sannolika skäl för intrång, än vad tingsrätten gjort.³³¹

Det kan därvid konstateras att ändringsfrekvensen för överklagande, enligt vad undersökningen visar, är högre än vad den är för omprövning. En tänkbar förklaring till denna skillnad i ändringsfrekvens är att det vid omprövning, per definition, är samma instans som gör en förnyad prövning av huruvida förutsättningarna för interimistiskt förbud är uppfyllda. Något annat som skulle kunna leda till att överklagande i högre utsträckning än

³²⁶ Jfr ovan avsnitt 2.1.

³²⁷ Jfr vad som anförts i avsnitt 2.2.5 om proportionalitetsprövning.

³²⁸ Se diagram 8; för en detaljerad redogörelse hänvisas till avsnitt C4 i bilaga C.

³²⁹ Jfr ovan avsnitt 4.2.

³³⁰ Som en parantes kan noteras att denna andel ändrade beslut i hovrätten bland överklagade interimistiska förbudsbeslut är högre än den ”generella” ändringsfrekvensen på 19,6% för alla avgjorda tvistemål i hovrätterna under år 2011, Domstolverkets Domstolsstatistik 2011, s. 18, tabell 1.10.

³³¹ Till exempel i Malmö TR mål nr T 4117-07 och GBG TR mål nr T 9134-06, se bilaga B.

omprövning föranleder ändring av beslutet är om, såsom diskuterats ovan, parter begärde omprövning utan att det egentligen tillkommit några nya grunder för ändring av beslutet. Härvid får det betydelse att omprövning kan begäras när som helst under handläggningen, medan överklagande av ett beslut givetvis måste göras inom den föreskrivna överklagandefristen.³³²

Tingsrättens beslut i frågan om interimistiskt förbud överklagades i 47,2% av de fall där det interimistiska förbudsyrkandet prövats materiellt i tingsrätten. Detta kan jämföras med att det begärdes omprövning av 19,4% av tingsrättens beslut i frågan om interimistiskt förbud.³³³ En uppenbar slutsats blir därmed att det är ”vanligare” att ett tingsrättsbeslut avseende yrkande på interimistiskt förbud överklagas än vad det är att det begärs omprövning av beslutet. För överklagande krävs inte att det tillkommit några nya omständigheter som talar för en ändring av beslutet. Rimligen kan det för en part som är missnöjd med tingsrättens beslut också framstå som mest ”ändamålsenligt” att överklaga beslutet till hovrätten, eftersom den klagande parten kan förutsättas anse att tingsrätten gjort en felaktig bevisvärdering eller rättstillämpning. Det har konstaterats ovan att ändringsfrekvensen är lägre vid omprövning än vid överprövning. Måhända kan detta i sig ha påverkan på parts ”val” mellan överprövning och omprövning. Detta förutsätter dock att parterna, eller snarare deras ombud, är medvetna om tingsrätternas obenägenhet att ändra utfallet vid omprövning av ett tidigare fattat beslut i frågan om interimistiskt förbud. Det ska emellertid påminnas om att en parts val mellan överklagande och omprövning på grund av överklagandefristen bara är ”fritt” inom tre veckor från det att parterna fått del av beslutet.

³³² Se avsnitt 2.3.3.

³³³ För en utförlig redovisning av resultatet i denna del hänvisas till avsnitt C4 i bilaga C.

5.6 Samband mellan utfall och form för skiljande från domstolens handläggning

I syfte att närmare utreda det interimistiska förbudets funktion som tvistemålssubstitut diskuteras i detta avsnitt huruvida det finns ett samband mellan utfallet i frågan om interimistiskt förbud och formen för målets skiljande från domstolens handläggning.

5.6.1 Grafisk redovisning av resultat

Diagram 9. Stapeldiagrammet visar utfallet vid den första inter partes-prövningen i tingsrätten i frågan om interimistiskt förbud, utifrån varje kategori för skiljande från tingsrättens handläggning. Noteras bör att "bifall" syftar på ett utfall där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits helt eller delvis.

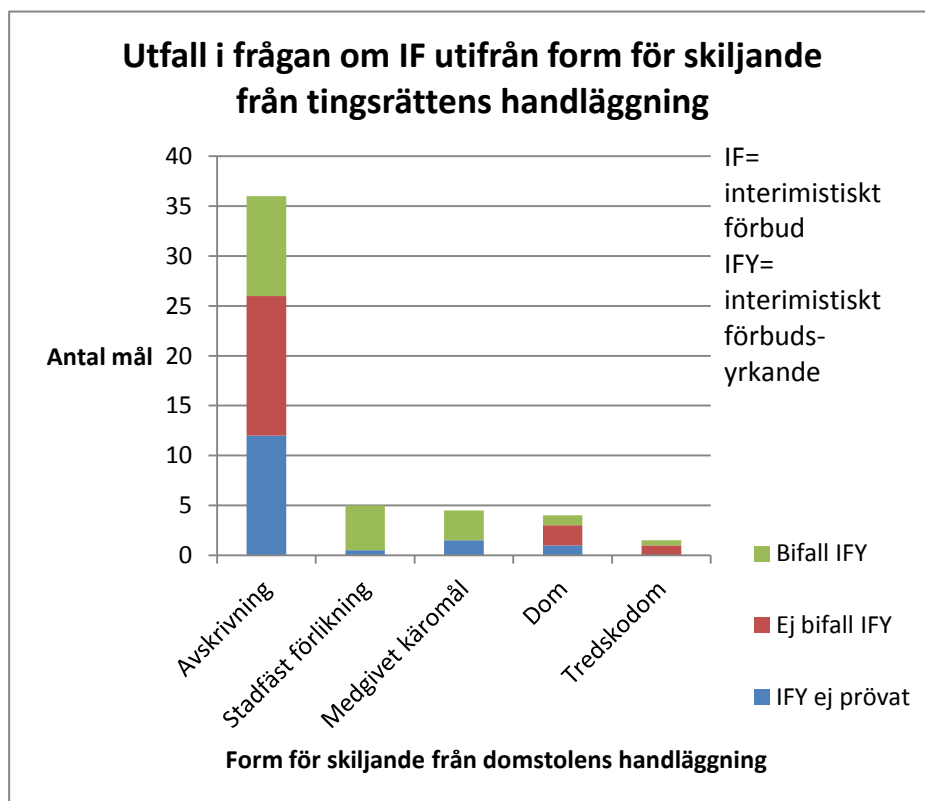
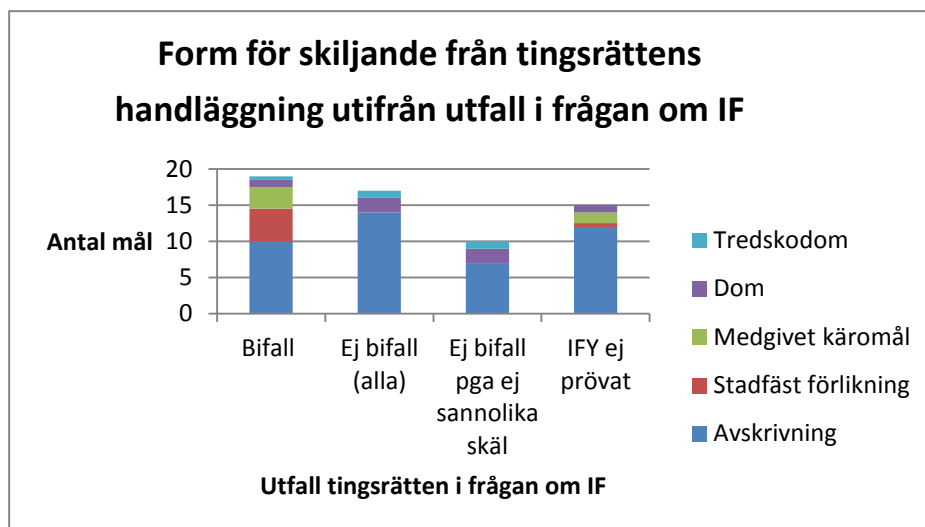

Diagram 10. Stapeldiagrammet visar formen för målens skiljande från tingsrättens handläggning utifrån utfallet vid den kronologiskt sett första inter partes-prövningen i tingsrätten i frågan om interimistiskt förbud.

5.6.2 Sammanfattande analys

Konkret uttryckt ska i förevarande avsnitt diskuteras huruvida det är vanligare att mål avgörs på ett sätt som avviker från den ”ordinära” tvistemålsdomen när det interimistiska förbudsyrkandet bifallits, eller om detta är vanligare när yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall.

Det har kunnat påvisas vissa skillnader gällande formen för skiljande från domstolshandläggningen mellan målen där yrkandet på interimistiskt förbud bifallits och de mål där detta yrkande lämnats utan bifall. Dessa skillnader är emellertid inte tillräckligt stora för att stödja ett påstående om att utfallet i frågan om interimistiskt förbud har stark betydelse för i vilken form ett mål slutligt skiljs från handläggningen i domstol. Undersökningens resultat ger snarare stöd för att styrkan i det interimistiska förbudets tvistemålssubstituerande effekt inte i någon större utsträckning påverkas av huruvida yrkandet på interimistiskt förbud bifallits eller lämnats utan bifall. Resultatet pekar dock på en något starkare effekt som tvistemålssubstitut vid bifallande interimistiska förbudsbeslut.³³⁴

Det interimistiska förbudets tvistemålssubstituerande effekt i fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte bifallits stöds av att andelen mål som avgjorts genom ”ordinär” dom är låg också bland de mål där yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall.³³⁵ Det kan dock noteras att andelen

³³⁴ Bland de mål som avgjorts genom avskrivning, dom bestående av stadfäst förlikning eller dom grundad på medgivande av käromålet, hade det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i 38,5% av målen och lämnats utan bifall i 30,8% av målen; för en utförlig redovisning hänvisas till avsnitt C5 i bilaga C.

³³⁵ 11,8% av målen med icke bifallna interimistiska förbudsyrkanden avgjordes genom ”ordinär” tvistemålsdom.

mål som avgjorts genom dom efter materiell prövning är ännu lägre bland de mål där yrkandet på interimistiskt förbud bifallits.³³⁶ Därmed kan det även härvid finnas visst utrymme för att argumentera för att den tvistemåls-substituerande effekten hos det interimistiska förbudet är högre vid bifallande beslut. Med tanke på det mycket begränsade antalet undersökta mål som avgjorts genom ”ordinär” tvistemålsdom, finns det dock anledning att iakttä försiktighet när det gäller att dra generella slutsatser av resultatet i detta avseende.³³⁷

Det är intressant att notera att inga av de mål där yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall vid tingsrättens första *inter partes*-prövning avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet eller dom som utgörs av stadfäst förlikning. Därvid skulle det kunna påstås att ett bifallande interimistiskt förbudsbeslut ger större sannolikhet för att parterna träffar en förlikning som de önskar få stadfäst i dom eller för att målet avgörs genom en dom som grundas på svarandens medgivande av käromålet, än vad ett icke bifallande beslut gör. Här måste dock anmärkas att antalet fall som omfattas av undersökningen är relativt begränsat när det gäller mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning eller dom grundad på medgivande från svaranden.³³⁸

Avseende de fall där den meddelade domen är grundad på ett medgivande av käromålet, kan det uppfattas som logiskt att avgörandet i dessa fall föregåtts av ett bifallande interimistiskt förbudsbeslut. Ett bifall till yrkandet på interimistiskt förbud sätter ju käranden i en stark förhandlingsposition, med tanke på att beslutet ger parterna besked om att domstolen bedömer att käranden har visat sannolika skäl för sin talan. Detta förhandsbesked skulle under vissa omständigheter, exempelvis att beslutet är utförligt motiverat till kärandens fördel, kunna föranleda svaranden att göra bedömningen att dennes chanser till att gå vinnande ur processen är små, kanske obefintliga, och att det därför är mest lönsamt att medge käromålet, för att inte dra på sig ytterligare rättegångskostnader.³³⁹ Det är svårare att föreställa sig varför en svarandepart skulle medge kärandens talan i en situation där tingsrätten lämnat yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall. Här måste dock framhållas att det i en sådan situation får stor betydelse på vilken grund det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall. Det bör för övrigt också uppmärksammas att ett medgivande från svarandens sida inte nödvändigtvis föranleds av att svaranden bedömt sina chanser till framgång i processen som obefintliga. Medgivande av ett justerat käromål kan till exempel vara ett resultat av en träffad förlikning mellan parterna.³⁴⁰ En annan sak är att

³³⁶ 5,3% av målen med bifallna interimistiska förbudsyrkanden avgjordes genom ”ordinär” tvistemålsdom.

³³⁷ Undersökningen omfattar 4 mål med interimistiskt förbudsyrkande som skiljts från tingsrättens handläggning genom ”ordinär” tvistemålsdom, se bilaga B.

³³⁸ Undersökningen omfattar 5 intrångsmål som avgjorts genom dom bestående av stadfästelse av förlikning och 4,5 (se inledningen till avsnitt C5 i bilaga C) intrångsmål som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromål.

³³⁹ Jfr avsnitt 4.2.

³⁴⁰ Se vad som anförts härom i avsnitt 5.4.2.

innehållet i förlikningen och benägenheten att nå en överenskommelse torde påverkas av hur respektive part bedömer styrkan i sin talan.

Även gällande de fall som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning kan en förklaring till varför avgörandet i samtliga dessa mål föregåtts av ett bifallande interimistiskt förbudsbeslut vara att kändanden hamnar i en stark förhandlingsposition genom förhandsbeskedet. Varför ett beslut som lämnar det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall inte ger svaranden samma styrka inför förlikningsförhandlingar och inte ger parterna en lika stor benägenhet att träffa en förlikning som stadfästes i dom kan möjligen förklaras av att det i ett sådant icke bifallande beslut inte alltid uttryckligen framgår att det inte föreligger sannolika skäl för intrång. Här får alltså beslutets motivering återigen betydelse eftersom det vid ett icke bifallande beslut inte alltid, till skillnad från vad som är fallet vid ett bifallande beslut, med full säkerhet kan sägas att domstolen prövat kravet på sannolika skäl för intrång.³⁴¹

En ytterligare iakttagelse ska göras när det gäller ett eventuellt samband mellan utfallet i frågan om interimistiskt förbud och formen för målets skiljande från domstolens handläggning. I gruppen med mål där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått materiell prövning, är det en hög andel, 93,3%, av målen som avskrivits, avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning eller dom grundad på medgivande av käromålet. Anledningen till att domstolen inte prövat yrkandet på interimistiskt förbud kan vara att kändanden återkallat sitt interimistiska yrkande innan prövning hunnit ske, eller att talan i dess helhet återkallats dessförinnan.³⁴² Kan undersökningen i denna del därmed ge stöd för ett påstående om att det interimistiska förbudet som institut, redan innan parterna fått något förhandsbesked om styrkan i kändandens civilrättsliga anspråk, har en tvistemålssubstituerande effekt? Då svaranden delges kändandens ansökan om interimistiskt förbud aktualiseras ett hot om att få ett förbud riktat mot sig. Det är inte främmande att föreställa sig att detta hot i vissa situationer kan föranleda svaranden att antingen upphöra med de påstådda intrångsgörande handlingarna, eller att bli mer förlikningsbenägen. Vidare kan det tänkas att ett löfte om att återkalla ett yrkande på interimistiskt förbud kan användas som en ”förhandlingsfaktor” av kändanden. Dessutom, när en återkallelse av det interimistiska förbudsyrkandet är orsakad av ett för kändanden försämrat bevisläge, och detta är synligt för svaranden, torde återkallelsen i sig kunna föranleda att svaranden försätts i en positiv förhandlingsposition och att kändandens förlikningsbenägenhet ökar.

³⁴¹ Betydelsen av beslutsmotiveringen kommer att beröras vidare i avsnitt 6.2.

³⁴² Jfr avsnitt 3.1.

6 Avslutande kommentar

I detta avslutande kapitel framhålls inledningsvis vad som konstaterats gällande det faktiska användandet av det immaterialrättsliga interimistiska förbudet i det praktiska rättslivet. Därefter förs en diskussion kring det interimistiska förbudets praktiska funktion som tvistemålssubstitut i immaterialrättsliga intrångsmål.

6.1 Det faktiska användandet av det interimistiska förbudet

Den empiriska rättsfallsundersökningen visar att det i hälften av intrångsmålen med yrkande om slutligt förbud yrkats på interimistiskt förbud. Det finns således empiriskt stöd för att användandet av det interimistiska förbudsinstitutet är vanligt förekommande i det praktiska rättslivet. Vad som kan tänkas föranleda kändeparter att avstå från att yrka på interimistiskt förbud har redan diskuterats i den sammanfattande analysen i avsnitt 5.2.2, varför det gällande detta spørsmål får hänvisas dit.

Framställningen har också syftat till att besvara frågan om i vilken utsträckning det yrkas på att interimistiskt förbud ska meddelas utan föregående hörande av svaranden, så kallade *ex parte*-förbud. Den empiriska undersökningen visar i detta avseende att *ex parte*-yrkande framställts i en tredjedel av de intrångsmål där det yrkats på interimistiskt förbud. Därmed kan undersökningen ge empiriskt stöd för ett påstående om att *ex parte*-yrkanden inte är ovanliga i immaterialrättsliga intrångsmål.

Med stöd i den empiriska rättsfallsundersökningen har det kunnat fastslås att domstolarnas inställning till att meddela interimistiskt förbud utan att svaranden givits tillfälle att yttra sig i viss mån är restriktiv. Cirka en tredjedel av de framställda *ex parte*-yrkandena bifölls av tingsrätten.

När det gäller frågeställningen om i vilken utsträckning yrkande på interimistiskt förbud bifalles i immaterialrättsliga mål har det kunnat konstateras att ungefär hälften av de interimistiska förbudsyrkanden som genomgått materiell prövning bifallits vid *inter partes*-prövningen i tingsrätten.

Frågan om i vilken utsträckning tingsrättsbeslut över yrkande på interimistiskt förbud överprövas har kunnat besvaras med att överklagande skett i nästan hälften av de fall där det interimistiska förbudsyrkandet prövats materiellt. Det har också konstaterats att en begäran om omprövning inte framställts i lika hög utsträckning.

6.2 Det interimistiska förbudets praktiska funktion som tvistemålssubstitut

För att utreda det interimistiska förbudets praktiska funktion som tvistemålssubstitut är det inte tillräckligt att stanna vid konstaterandet att en mycket stor andel av immaterialrättsliga intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud avgörs i en form som skiljer sig från den ”ordinära” tvistemålsdomen. Det måste också diskuteras i vilken utsträckning, och på vilka sätt, det interimistiska förbudet bidragit till den stora andelen mål som avgörs genom avskrivning, dom grundad på medgivet käromål eller dom bestående av stadfäst förlikning.

Vad finns det för samband mellan det interimistiska förbudets funktion som substitut för den ordinära tvistemålsprocessen och den omständigheten att en hög andel av immaterialrättsliga intrångsmål skiljs från domstolens handläggning i en form som skiljer sig från den ”ordinära” tvistemålsdomen? En ”osäkerhetsfaktor” som gör sambandet häremellan mindre starkt är att orsaken till att en kärandepart återkallar sin talan, eller till att en svarandepart medger käromålet, inte nödvändigtvis är kopplad till förekomsten av ett yrkande på interimistiskt förbud eller ett beslut därom. För det första är det inte säkert att en återkallelse eller ett medgivande i samtliga fall föranletts av en förlikningsöverenskommelse mellan parterna, även om det i en hög andel av de fall som avgjorts genom avskrivning framgår att orsaken till återkallelse är förlikning. Det är därmed inte sagt att det endast är i de fall där parterna nått en förlikning som det interimistiska förbudet kan sägas ha haft en tvistemålssubstituerande inverkan. Om kärandens återkallelse av talan är orsakad av att svaranden upphört med det påstådda intrånget, kan ju svarandens upphörande i sin tur ha föranletts av aktualiserandet av frågan om interimistiskt förbud. För det andra är det även i förlikningsfallen svårt, åtminstone med stöd i den genomförda empiriska rättsfallsundersökningen som till största del är kvantitativ till sin karaktär, att närmare utreda i vilken omfattning det interimistiska förbudsförfarandet inverkat på att tvisten nått en lösning som skiljer sig från den ”ordinära” tvistemålsdomen.

I viss utsträckning kan dock jämförelsen mellan målen med yrkande på interimistiskt förbud och målen utan ett sådant yrkande ge grund för ett påstående om att det interimistiska förbudet har positiv påverkan på parternas förlikningsbenägenhet. Detta eftersom jämförelsen fastslår att det är något mer vanligt förekommande att immaterialrättsliga intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud avgörs genom former som är alternativa till den ”ordinära” tvistemålsdomen, än vad det är att mål utan framställt interimistiskt förbudsyckande skiljs från domstolens handläggning genom dylika former.

Det typiska fallet av tvistemålssubstituerande effekt kan sägas uppstå i de fall där parterna genom ett bifallande beslut i frågan om interimistiskt förbud fått ett klart förhandsbesked om styrkan i kärandens civilrättsliga

anspråk och därefter träffar en förlikningsöverenskommelse. I dessa fall har domstolen vid prövningen av det interimistiska förbudsyrkandet funnit att käranden visat sannolika skäl för intrång och bedömt att även övriga bifallsförutsättningar är uppfyllda. Svaranden befinner sig då i en mycket utsatt och negativ situation. Detta beror inte bara på att svaranden är föremål för en ingripande tvångsåtgärd genom det förbud som riktas mot denne. Svarandens negativa position har även sin orsak i att parterna fått en bekräftelse, om än preliminär, på att domstolen anser att käranden åtminstone har visat sannolika skäl för sitt framställda anspråk. För svarandens del finns det därmed starka incitament för att lösa den föreliggande tvisten genom förlikning, inte minst för att undvika att ådra sig höga processkostnader. Käranden befinner sig, tack vare det lämnade ”förhandsbeskedet” och det faktum att svaranden är utsatt för en handlingsbegränsande tvångsåtgärd, i en stark förhandlingsposition och förefaller också ha mycket att vinna på en förlikning. Det interimistiska förbudet kan här sägas bidra till parternas benägenhet och möjlighet att förlikas. Denna tvistemålssubstituerande effekt har empiriskt stöd i den genomförda rättsfallsundersökningen genom att en mycket hög andel, 92,1%, av de mål där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i tingsrätten skiljts från domstolens handläggning genom avskrivning, dom grundad på medgivande av käromålet eller dom bestående av stadfäst förlikning.³⁴³

I en majoritet av fallen med icke bifallande interimistiska förbudsbeslut är det svaranden som hamnar i en fördelaktig förhandlingsposition. Här syftas på de fall där det icke bifallande ställningstagandet görs på den grunden att det inte föreligger sannolika skäl för intrång.³⁴⁴ Parterna har då fått ett förhandsbesked om den svaga styrkan i kärandens materiella anspråk.

I andra fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall talar det interimistiska förbudsbeslutet snarare till kärandens fördel, trots beslutets icke bifallande utfall. Det finns då stora likheter med det typiska fallet av tvistemålssubstituerande effekt. Det rör sig om de fall där domstolen funnit att käranden uppfyllt kravet på att visa sannolika skäl för intrång, men att det brustit i någon annan bifallsförutsättning, exempelvis ställande av säkerhet. Det skulle kunna antas att den tvistemålssubstituerande effekten hos det interimistiska förbudet är lika stark, men till fördel för olika parter, oavsett på vilken grund beslutet att inte bifalla yrkandet på interimistiskt förbud fattas.³⁴⁵ Detta eftersom parterna i samtliga fall förefaller ha fått ett besked om styrkan, eller svagheten, i kärandens talan. Antagandet om en lika stark tvistemålssubstituerande effekt kräver dock att det i de fall där beslutet grundas på brist i en annan bifallsförutsättning än

³⁴³ Jfr diagram 10; i övrigt hänvisas till avsnitt C5 i bilaga C.

³⁴⁴ Enligt den empiriska undersökningen är det i 58,8% av besluten att inte bifalla yrkandet på interimistiskt förbud som ställningstagandet görs på den grunden att det inte föreligger sannolika skäl för intrång, se diagram 7.

³⁴⁵ Något överraskande är dock att andelen mål som avgjorts på ett sätt som skiljer sig från den ”ordinära” tvistemålsdomen är lägre bland de mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på den grunden att det inte visats sannolika skäl för intrång. Detta i jämförelse med de mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grund av brist i någon annan bifallsförutsättning; se avsnitt C5 i bilaga C.

sannolika skäl för intrång, framgår av beslutet eller kan förutsättas att domstolen prövat kravet på sannolika skäl och funnit det vara uppfyllt.

I anslutning till vad som anförts i föregående stycke förtjänar det att diskuteras, trots att det ligger något utanför vad som varit föremål för den empiriska rättsfallsundersökningen, vilken betydelse motiveringen av ett interimistiskt förbudsbeslut har för dess tvistemålssubstituerande effekt. Om det inte framgår av beslutet över det interimistiska förbudsyrkandet huruvida domstolen gjort en bedömning av kravet på sannolika skäl för intrång, kan det antas att det interimistiska förbudets verkan som förhandsbesked blir svagare än då den preliminära prövningen av styrkan i kändens talan kommenteras i beslutskaalen. Vid bifallande beslut kan parterna oberoende av beslutsmotiveringen förutsätta att domstolen gjort en prövning och bedömt att kändens visat sannolika skäl för intrång, eftersom detta är en nödvändig förutsättning för meddelande av interimistiskt förbud. Därmed skulle det kunna konstateras att beslutsmotiveringen är av mer avgörande betydelse för styrkan i förhandsbeskedet vid icke bifallande beslut än vid beslut med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet. I en situation där domstolen i sitt icke bifallande beslut inte har kommenterat sin eventuella prövning av kravet på sannolika skäl för intrång, uppstår en stor osäkerhet för parterna när det gäller domstolens syn på den civilrättsliga styrkan i kändens anspråk. Parterna har då ingen reell möjlighet att veta huruvida domstolen anser att kändens visat sannolika skäl för sin talan. Det ligger nära till hands att anta att denna osäkerhet innebär att det interimistiska förbudet får en svagare tvistemålssubstituerande effekt i fall med kortfattade beslutsmotiveringar, i och med att styrkan i förhandsbeskedet markant minskar. Om det kunde förutsättas att domstolen prövar bifallsvillkoren i den ordning de stadgas i lagregeln och att det bristande villkor som kommenteras är det första som inte funnits vara uppfyllt, skulle beslutsmotiveringens betydelse för det interimistiska förbudets funktion som tvistemålssubstitut kunna påstås vara mer begränsad även vid icke bifallande beslut.³⁴⁶

Den empiriska rättsfallsundersökningen omfattar inte frågan om de olika målens handläggningstider. Trots detta ska det i sammanhanget av det interimistiska förbudets tvistemålssubstituerande effekt göras en allmän notering när det gäller tiden för handläggningen vid domstolarna. Det har ofta förlöpt en väldigt lång tidsperiod mellan det tidsmässigt sett sista beslutet avseende det interimistiska förbudsyrkandet och det avgörande varigenom målet skiljs från domstolshandläggningen. Det är inte ovanligt att denna tidsperiod uppgår till mer än 1 år.³⁴⁷ Vid en första anblick kan denna långa tidsperiod tyckas tyda på att den påverkan som det interimistiska förbudet haft på parternas benägenhet att lösa tvisten i en form som skiljer sig från den ”ordinära” tvistemålsdomen varit svag. Utan någon närmare information om innehållet i parternas förlikningsförhandlingar kan dock inte den generella slutsatsen dras att en

³⁴⁶ Se ovan i avsnitt 4.2 angående vad Westberg anför om avsteg från turordningsprincipen.

³⁴⁷ Så var fallet exempelvis i Malmö TR mål nr T 1790-03, Malmö TR mål nr T 600-03, GBG TR mål nr T 9986-05 och GBG TR mål nr T 1419-03.

lång tidsperiod mellan beslut i den interimistiska förbudsfrågan och målets skiljande från domstolens handläggning skulle innebära att det interimistiska förbudet haft en svagare tvistemålssubstituerande effekt. Det är tvärtom tänkbart att en svarandeparts förlikningsbenägenhet blir desto större ju längre tid denne varit föremål för den handlingsbegränsande tvångsåtgärd som det innebär att ha ett förbud riktat mot sig.

Alltigenom framställningen har det fokuserats på intrångsmål där det *framställts* yrkande på interimistiskt förbud. Utanför avgränsningen faller givetvis mål där det inte yrkats på interimistiskt förbud. Det har framkommit att en förhållandevis hög andel av målen utan interimistiskt förbudsyrkande avgjorts genom avskrivning, dom som grundar sig på medgivande av käromålet eller dom som består av stadfäst förlikning.³⁴⁸ Skillnaden mellan denna andel för målen utan framställt yrkande på interimistiskt förbud och för målen med sådant yrkande har tidigare i framställningen använts för att stödja ett påstående om det interimistiska förbudets verkan som tvistemålssubstitut i de mål där det yrkats på interimistiskt förbud.³⁴⁹ Det ska dock inte uteslutas att det interimistiska förbudet som institut kan ha en påverkan på parternas benägenhet att lösa en föreliggande tvist på ett sätt som skiljer sig från den ”ordinära” tvistemålsdomen, även i de intrångsmål där det inte framställts något yrkande på interimistiskt förbud. Det är inte helt främmande att föreställa sig att vetskapen hos svarandeparten om att det finns en möjlighet för käranden att ansöka om, och kanske även få till stånd, ett interimistiskt förbud, kan ha en avskräckande verkan i den bemärkelsen att svaranden upphör med det påstådda intrånget eller blir mer benägen att lösa tvisten genom förlikning. Vidare kan det tänkas att käranden i pågående förlikningsförhandlingar använder sig av det interimistiska förbudsinstitutet, antingen genom att ”lova” att inte yrka på interimistiskt förbud eller genom att ”hota” om att framställa ett sådant yrkande om inte svaranden går med på vissa villkor.

Det hade varit intressant att företa en mer kvalitativ jämförelse mellan de intrångsmål med interimistiskt förbudsyrkande som avgjorts genom ”ordinär” tvistemålsdom och de mål som skiljts från domstolens handläggning i andra former, exempelvis avskrivning. Ambitionen hade då kunnat vara att identifiera gemensamma nämnare hos de fall där det interimistiska förbudet inte haft en tvistemålssubstituerande effekt i den bemärkelsen att tvisten kunnat lösas i en form som skiljer sig från avgörande genom ”ordinär” tvistemålsdom. De fall där det meddelats dom som inte grundar sig på medgivande av käromålet, inte utgörs av stadfäst förlikning eller är tredskodom, är dock väldigt få i förhållande till det antal mål som avgjorts på annat sätt.³⁵⁰ Därmed framstår det inte som ändamålsenligt att med grund i förevarande empiriska undersökning göra en kvalitativ jämförelse mellan dessa två kategorier av mål. Däremot kan ett mål som avgjorts genom ”ordinär” dom med bifall till käromålet, men där

³⁴⁸ Denna andel är 80,4%, se diagram 5.

³⁴⁹ Se avsnitt 5.4.2.

³⁵⁰ Det totala antalet mål som skiljts från tingsrättens handläggning genom ”ordinär” dom uppgår till 4, se bilaga B.

det interimistiska förbudsyrkandet tidigare under handläggningen lämnats utan bifall på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång, användas för att illustrera det faktum att den bedömning av styrkan i kärandens materiella anspråk som görs i den interimistiska prövningen är prognostisk och översiktlig till sin karaktär.³⁵¹

Som en avslutande och sammanfattande anmärkning ska framhållas att den genomförda empiriska rättsfallsundersökningen bekräftar att det interimistiska förbudet har effekt som tvistemålssubstitut. Det finns också empiriskt stöd för att den tvistemålssubstituerande funktionen aktualiseras både när det interimistiska förbudsyrkandet bifallits och när yrkandet lämnats utan bifall. Med hänsyn till undersökningens kvantitativa karaktär kan det dock inte göras några konkreta empiriskt understödda påståenden om på vilka sätt och exakt i vilken utsträckning det interimistiska förbudet bidrar till att immaterialrättsliga intrångsmål skiljs från domstolshandläggningen i en form som skiljer sig från den ”ordinära” tvistemålsdomen.

³⁵¹ Ett sådant mål från den genomförda undersökningen är Malmö TR mål nr T 8908-05.

Bilaga A: Tabell över alla intrångsmål

Tabell över alla de intrångsmål som omfattas av den empiriska undersökningen. Av tabellen framgår huruvida det förts talan om slutligt vitesförbud, samt huruvida det framställts yrkande på interimistiskt förbud.

Mål nr (TR)	Yrkande på slutligt VF?	IFY?
MALMÖ TR		
T 5003-11	VF	Nej
T 1186-11	EJ VF	Nej
T 8648-09,	VF	Ja
T 7111-09	VF	Nej
T 3409-09	VF	Ja
T 7487-08	EJ VF	Nej
T 6641-08	EJ VF	Nej
T 5788-08	VF	Ja
T 5677-08	VF	Ja
T 1689-08	VF	Ja
T 9605-07	VF	Nej
T 9508-07	EJ VF	Nej
T 7596-07	EJ VF	Nej
T 6956-07	VF	Ja
T 4889-07	VF	Ja
T 4613-07	VF	Ja
T 4149-07	EJ VF	Nej
T 4117-07	VF	Ja
T 2166-07	VF	Nej
T 1685-07	VF	Ja
T 1403-07	EJ VF	Nej
T 9311-06	VF	Nej
T 7324-06	VF	Nej
T 6780-06	VF	Ja
T 4794-06	VF	Nej
T 425-06	EJ VF	Nej
T 183-06	VF	Nej
T 8908-05	VF	Ja
T 5557-05	VF	Ja
T 4790-05	VF	Ja
T 3121-05	VF	Ja
T 2469-05	VF	Nej

T 2044-05	VF	Ja
T 8382-04, T 8384-04 (GH)	VF	Nej
T 7700-04	VF	Nej
T 5701-04	VF	Ja
T 5472-04	VF	Ja
T 8778-03	EJ VF	Nej
T 8347-03	VF	Nej
T 8078-03	VF	Ja
T 7512-03	VF	Ja
T 7184-03	EJ VF	Nej
T 5685-03	VF	Nej
T 5171-03	EJ VF	Nej
T 5110-03	VF	Ja
T 3466-03	EJ VF	Nej
T 3309-03	VF	Nej
T 2724-03	VF	Ja
T 1790-03	VF	Ja
T 1311-03, T 5483-04 (GH)	VF	Ja
T 600-03	VF	Ja
T 9587-02	VF	Ja
T 9050-02	VF	Ja
T 8426-02	VF	Ja
T 4934-02	VF	Ja
T 4258-02	VF	Nej
T 681-02	VF	Ja
GÖTEBORGS TR		
T 9608-11	VF	Ja
T 8674-11	EJ VF	Nej
T 6896-11	EJ VF	Nej
T 6682-11	EJ VF	Nej
T 3410-11	VF	Ja
T 16280-10	EJ VF	Nej
T 12555-10	VF	Nej
T 8124-10	VF	Nej
T 5334-10	EJ VF	Nej
T 4268-10	VF	Nej
T 2285-10, T 1172-10 (GH)	VF	Nej
T 16935-09	VF	Nej
T 7288-09	VF	Nej
T 6957-09	EJ VF	Nej
T 6956-09	EJ VF	Nej
T 6227-09	VF	Ja
T 822-09	VF	Nej

T 13340-08	VF	Nej
T 11908-08	VF	Ja
T 11540-08	EJ VF	Nej
T 10244-08	VF	Nej
T 9980-08	VF	Nej
T 8742-08	VF	Ja
T 4408-08	VF	Nej
T 1163-08	VF	Nej
T 737-08	VF	Ja
T 11904-07	VF	Nej
T 7185-07	EJ VF	Nej
T 7125-07	VF	Nej
T 6774-07	EJ VF	Nej
T 3387-07	VF	Ja
T 10943-06	VF	Nej
T 9134-06	VF	Ja
T 8183-06	VF	Nej
T 7043-06	VF	Nej
T 6596-06	VF	Nej
T 4950-06, T 6415-06 (GH)	VF	Ja
T 3985-06	VF	Ja
T 1160-06	VF	Nej
T 133-06	VF	Ja
T 11334-05	EJ VF	Nej
T 9986-05	VF	Ja
T 9820-05	VF	Nej
T 8340-05	EJ VF	Nej
T 6606-05	VF	Nej
T 6593-05	EJ VF	Nej
T 6464-05	VF	Nej
T 6280-05	VF	Nej
T 4552-05	VF	Ja
T 3736-05	VF	Nej
T 3308-05	EJ VF	Nej
T 1703-05	VF	Ja
T 13318-04, T 13170-04 (GH)	VF	Ja
T 11027-04	VF	Nej
T 10255-04	VF	Nej
T 9330-04	VF	Nej
T 5615-04	VF	Ja
T 5398-04	EJ VF	Nej
T 4951-04	EJ VF	Nej
T 3506-04	VF	Nej
T 2901-04	VF	Nej

T 9006-03	VF	Nej
T 8265-03	VF	Nej
T 5209-03	EJ VF	Nej
T 5044-03	EJ VF	Nej
T 4907-03	EJ VF	Nej
T 4029-03	EJ VF	Nej
T 4027-03	VF	Ja
T 2898-03	VF	Ja
T 2887-03	EJ VF	Nej
T 1904-03	VF	Ja
T 1419-03	VF	Ja
T 662-03	VF	Ja
T 625-03	EJ VF	Nej
T 8635-02	VF	Nej
T 7778-02	VF	Nej
T 7714-02	VF	Nej
T 5407-02	EJ VF	Nej
T 4235-02	EJ VF	Nej
T 3386-02	VF	Nej
T 3384-02, T 3385-02, T 3387-02(GH)	VF	Nej
T 2167-01	EJ VF	Nej

Förkortningar:

VF= vitesförbud

IFY= interimistiskt förbudsyrkande

GH= gemensam handläggning

Bilaga B: Tabell över intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud

Tabell över de intrångsmål där det framställts ett yrkande på interimistiskt förbud som omfattas av den empiriska undersökningen. Av tabellen framgår utfallet vid den första inter partes-prövningen i tingsrätten, samt huruvida beslutet i frågan om interimistiskt förbud överklagats och/eller omprövats. Vidare framgår med genom vilken form varje mål skiljts från domstolens handläggning. Se nedan för förklaring av förkortningar som används i tabellen.

Mål nr (TR)	Bifall IFY TR?	IF-beslut Ö?	Avskiljn.form
MALMÖ TR			
T 8648-09	ej prövat		avskr.
T 3409-09	ej prövat		avskr.
T 5788-08	ja	ja	avskr.
T 5677-08	ja	ja + op	tdom/avskr.
T 1689-08	ej prövat		dom, mk
T 6956-07	ej prövat		avskr.
T 4889-07	ej prövat		avskr.
T 4613-07	ej prövat		avskr.
T 4117-07	nej	ja + op + ja	avskr.
T 1685-07	nej	ja	avskr.
T 6780-06	ej prövat		avskr.
T 8908-05	nej/nej	nej/ja	dom, Ö (avskr.)
T 5557-05	nej	ja	avskr.
T 4790-05	ej prövat		avskr.
T 3121-05	nej	ja + op	avskr.
T 2044-05	nej	nej	avskr.
T 5701-04	ja/nej (2:a IFY)/ja(3:e IFY)	ja/ja/nej	avskr.
T 5472-04	ja	ja	avskr.
T 8078-03	ja	nej	dom, sf
T 7512-03	ja	nej	avskr.
T 5110-03	nej	ja	avskr.
T 2724-03	ja	nej + op	dom, mk/avskr.
T 1790-03	ja	nej	avskr.
T 1311-03	ja	ja	dom, Ö (avskr.)
T 600-03	nej	nej	avskr.
T 9587-02	nej/ ja (2:a IFY)	nej/ ja	avskr.
T 9050-02	ja	nej	dom, mk
T 8426-02	nej	nej	avskr.

T 4934-02	ej prövat		avskr.
T 681-02	ja	ja + op	avskr.
GBG TR			
T 9608-11	nej (endast ep-prövn.)	nej	avskr.
T 3410-11	ej prövat		avskr.
T 6227-09	ja	nej	dom, sf
T 11908-08	ej prövat		avskr.
T 8742-08	ja	ja (ep)+ ja	dom, mk
T 737-08	nej	nej	dom, Ö (dom)
T 3387-07	ja	nej	avskr.
T 9134-06	nej	ja	tdom
T 4950-06	ja	op + ja	dom, sf
T 3985-06	ja	nej	avskr.
T 133-06	ej prövat		dom, sf/avskr.
T 9986-05	ja	nej	dom, sf
T 4552-05	nej	nej	avskr.
T 1703-05	nej	nej	avskr.
T 13318-04	ej prövat		dom, Ö (AD) (dom)
T 5615-04	ja	ja	dom, mk/sf
T 4027-03	nej	ja	avskr.
T 2898-03	nej	nej	avskr.
T 1904-03	ej prövat		avskr.
T 1419-03	ja	ja	avskr.
T 662-03	ej prövat		dom, mk/ avskr.

Förkortningar:

IFY= interimistiskt förbudsyrkande

IF-beslut= beslut i frågan om interimistiskt förbud

Ö= överklagat

Avskiljn.form= form för skiljande från domstolens handläggning

ep= *ex parte*

op= omprövning

avskr.= avskrivning

mk= medgivet käromål

sf= stadfäst förlikning

tdom= tredskodom

Notera: i tredje kolumnen från vänster, ”IF-beslut Ö?”, indikeras utfallet efter hovrättens prövning genom bakgrundsfärgen: röd= ej bifall; grön= bifall.

Bilaga C: Empirisk undersökning av underrättspraxis

I denna bilaga presenteras resultatet från den empiriska undersökning av underrättspraxis som företagits vid Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt. För en redogörelse av undersökningens omfattning, syfte och beskrivning av hur den genomförts, hänvisas till avsnitt 5.1.

Resultatet redovisas utifrån samma kategorier som använts i kapitel 5 då framställningens frågeställningar diskuterats. Inom varje resultatkategori presenteras först resultatet för de två tingsrätterna var för sig, varefter ett sammanlagt resultat redovisas. För en grafisk redovisning av undersökningens resultat hänvisas till kapitel 5.

Vad som inom ramen för undersökningen i dess helhet, eller inom ramen för det relevanta avsnittet, avses med olika begrepp, såsom ”bifall”, redovisas löpande.³⁵²

C1. Yrkande på interimistiskt förbud

I detta avsnitt redovisas resultatet av den empiriska undersökningen vad gäller frågan om i vilken utsträckning det framställs yrkande på interimistiskt förbud i immaterialrättsliga intrångsmål.

Inom ramen för undersökningen i sammanhanget av antal mål med interimistiskt förbudsyrkande, har det inte tagits hänsyn till vid vilken tidpunkt det interimistiska yrkandet framställdes. Detta innebär att alla mål där det någon gång under målets handläggning yrkats på interimistiskt förbud, tillhör kategorin av intrångsmål där det framställdes ett interimistiskt förbudsyrkande.

C1.1 Malmö tingsrätt

Det totala antalet undersökta intrångsmål³⁵³ vid Malmö tingsrätt uppgår till 57. Det ska nämnas att denna siffra exkluderar 1 intrångsmål som inkommit under den relevanta tidsperioden men vilket i stor utsträckning innehöll hemliga handlingar och således inte var tillgängligt för undersökning. Dessutom har exkluderats 1 mål som kumulerats med ett mål vid Stockholms tingsrätt och överförts dit för handläggning. I 30 av de 57

³⁵² Jfr Dahmström, Från datainsamling till rapport, s. 441.

³⁵³ Definierat i avsnitt 5.1.1.

intrångsmålen, motsvarande en andel på 52,6%, framställdes ett interimistiskt förbudsyrkande.³⁵⁴

Antalet undersökta intrångsmål vid Malmö tingsrätt där talan i huvudsaken innehåller ett yrkande på slutligt vitesförbud uppgår till 45 fall. Denna siffra är ett resultat av att det ifrån det totala antalet undersökta intrångsmål vid Malmö tingsrätt har avräknats 12³⁵⁵ mål där talan inte innehöll yrkande på slutligt förbud.³⁵⁶ De 30 mål där det yrkats på interimistiskt förbud utgör 66,7% av de 45 undersökta intrångsmål vid Malmö tingsrätt där talan i huvudsaken innehöll ett yrkande på slutligt förbud.³⁵⁷

C1.2 Göteborgs tingsrätt

Det totala antalet undersökta intrångsmål vid Göteborgs tingsrätt uppgår till 82. Undersökningen visar att det i 21 mål, motsvarande 25,6 % av de totalt 82 intrångsmålen, framställdes ett interimistiskt förbudsyrkande.³⁵⁸ Bland de 21 intrångsmålen med interimistiskt förbudsyrkande inkluderas 1 mål där det interimistiska yrkandet fränfölls tidigt under handläggningen.

Antalet undersökta intrångsmål vid Göteborgs tingsrätt där det framställdes ett yrkande på slutligt vitesförbud uppgår till 57.³⁵⁹ Denna siffra är ett resultat av att det ifrån det totala antalet intrångsmål på 82 avräknats 25 mål där huvudtalan inte innehåller ett förbudsyrkande.³⁶⁰ De 21 mål med yrkande på interimistiskt förbud utgör 36,8% av de 57 genomgångna intrångsmål vid Göteborgs tingsrätt där det förts talan om slutligt vitesförbud.³⁶¹

C1.3 Sammanlagt resultat

Då resultaten från Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt sammanläggs, uppgår det totala antalet genomgångna intrångsmål till 139.³⁶² Antalet intrångsmål där det framställdes yrkande på interimistiskt förbud är 51.³⁶³ Dessa 51 mål med interimistiskt förbudsyrkande utgör 36,7% av de 139 undersökta intrångsmålen.³⁶⁴

³⁵⁴ $30/57 \approx 0,526$.

³⁵⁵ Denna siffra inkluderar 1 mål där karendens yrkande var obestämt och 1 mål där tingsrättens akt var ofullständig .

³⁵⁶ 57 intrångsmål totalt vid Malmö TR – 12 intrångsmål där käromålet inte innehöll slutligt förbudsyrkande= 45 intrångsmål där käromålet innehöll slutligt förbudsyrkande.

³⁵⁷ $30/45 \approx 0,667$.

³⁵⁸ $21/82 \approx 0,256$.

³⁵⁹ Notera att denna siffra inkluderar alla undersökta intrångsmål vid GBG TR där det framställdes ett yrkande på slutligt vitesförbud, oberoende av övriga yrkanden.

³⁶⁰ $82-25= 57$.

³⁶¹ $21/57 \approx 0,368$.

³⁶² 57 mål vid Malmö TR + 82 mål vid GBG TR= 139 intrångsmål.

³⁶³ 30 mål vid Malmö TR + 21 mål vid GBG TR= 51 intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud.

³⁶⁴ $51/139 \approx 0,367$.

Det totala antalet mål med yrkande på slutligt förbud är 102.³⁶⁵ De 51 mål med interimistiskt förbudsyrkande utgör 50% av de 102 intrångsmål där talan i huvudsaken innehöll ett yrkande på slutligt förbud.³⁶⁶

C2. Beslut utan motpartens hörande (*ex parte*)

I detta avsnitt redogörs för undersökningens resultat avseende frågan om hur vanligt förekommande det är att det framställs yrkande på att ett beslut om interimistiskt förbud ska meddelas utan att svarande ges tillfälle att yttra sig. Resultatet redovisas även vad gäller frågan om i vilken utsträckning dessa så kallade *ex parte*-yrkanden bifallits, respektive lämnats utan bifall, av domstolarna.

C2.1 Malmö tingsrätt

Undersökningen avseende målen vid Malmö tingsrätt visar att det i 7 fall framställts en begäran om att ett interimistiskt förbud skulle meddelas utan hörande av motparten. Det kan noteras att denna siffra inkluderar 1 fall där *ex parte*-yrkandet framställdes först i samband med begäran om omprövning av det beslut som domstolen tidigare fattat i frågan om interimistiskt förbud. I förhållande till de totalt 30 intrångsmål med interimistiskt förbudsyrkande vid Malmö tingsrätt utgör de 7 fallen med *ex parte*-yrkande en andel på 23,3%.³⁶⁷

I 1 mål, motsvarande 14,3% av de 7 fall där det framställts yrkande på meddelande av interimistiskt beslut utan motpartens hörande, bifölls *ex parte*-yrkandet.³⁶⁸ I detta mål skedde inte någon ändring av det interimistiska beslutet vid den omprövning som gjordes efter att svaranden givits tillfälle att yttra sig. Tingsrättens bifallande *ex parte*-beslut överklagades inte till hovrätten.

Yrkandet på meddelande av beslut om interimistiskt förbud utan hörande av motparten lämnades utan bifall i 6 mål. Dessa 6 mål utgör 85,7% av de 7 fall där sådant yrkande framställts.³⁶⁹ Med ”utan bifall” avses här beslut som lämnats utan bifall både i tingsrätt och, i förekommande fall, i hovrätt.

I 1 fall överklagades tingsrättens icke bifallande beslut om *ex parte*-förbud till hovrätten, där tingsrättens beslut fastställdes.

³⁶⁵ 45 mål vid Malmö TR + 57 mål vid GBG TR= 102 intrångsmål med slutlig förbudstalan.

³⁶⁶ $51/102 \approx 0,5$.

³⁶⁷ $7/30 \approx 0,233$.

³⁶⁸ $1/7 \approx 0,143$.

³⁶⁹ $6/7 \approx 0,857$.

I 5 fall, motsvarande 83,3% av de 6 fall där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall, bifölls yrkandet om interimistiskt förbud av tingsrätten efter att svaranden lämnats tillfälle att yttra sig över ansökan om interimistiskt förbud.³⁷⁰ I 1 fall, motsvarande 16,7% av de 6 fall där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall, lämnades yrkandet om interimistiskt förbud utan bifall också vid prövningen efter att svaranden lämnats tillfälle att yttra sig.³⁷¹ Det icke bifallande ställningstagandet gjordes på den grunden att ”i vart fall” den ställda säkerheten inte kunde anses tillräcklig.³⁷²

I 1 fall med icke bifallande *ex parte*-beslut där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits vid tingsrättens *inter partes*-prövning, upphävdes det interimistiska förbudet av hovrätten. Detta gjordes på den grunden att käranden inte visat att det skäligen kunde befaras att risk för intrång av beskaffenhet att förringa värdet av kärandens ensamrätt förelåg. Dessutom ska nämnas att i 1 fall där tingsrätten, efter att ha avslagit yrkandet om beslut utan motpartens hörande, bifallit yrkandet på interimistiskt förbud, hovrätten beslutade om inhibition. Detta innebär att antalet fall med icke bifallna *ex parte*-yrkanden där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits vid omprövningen efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig, blir 3³⁷³ fall då utfallet i hovrätten beaktas. Av de 6 mål där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall utgör dessa 3 mål med bifallande *inter partes*-beslut 50%.³⁷⁴ Med beaktande av utfallet i hovrätten, var det i 3 av de 6 fallen med icke bifall vid *ex parte*-prövningen som det interimistiska förbudsyrkandet lämnades utan bifall även vid *inter partes*-prövningen.³⁷⁵ Dessa 3 mål motsvarar 50% av de 6 målen med icke bifallande *ex parte*-beslut.³⁷⁶

I 3 av de 6 fall där yrkandet på *ex parte*-beslut lämnades utan bifall, gjordes ställningstagandet uttryckligen på den grunden att käranden inte visat att det förelåg fara i dröjsmål. I 2 fall anförde tingsrätten att det inte förelåg skäl att meddela interimistiskt förbud utan att motparten fått tillfälle att yttra sig. I 1 fall motiverades beslutet att lämna *ex parte*-yrkandet utan bifall med att svaranden rimligen borde få bemöta kärandens påstående om oriktigheten i uppgifter svaranden tidigare lämnat.

I 2 av de 6 fall där yrkandet på *ex parte*-förbud lämnats utan bifall, framgår det uttryckligen av beslutet att käranden visat sannolika skäl för intrång i den aktuella immaterialrätten.

³⁷⁰ $5/6 \approx 0,833$.

³⁷¹ $1/6 \approx 0,167$.

³⁷² Malmö TR mål nr 2044-05, beslut 2005-04-27, s. 2.

³⁷³ 5 mål med icke bifallet *ex parte*-yrkande där tingsrätten bifallit det interimistiska förbudsyrkandet vid *inter partes*-prövningen - 2 fall där hovrätten ändrat tingsrättens beslut.

³⁷⁴ $3/6 = 0,5$.

³⁷⁵ Här har till det mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnades utan bifall vid tingsrättens *inter partes*-prövning adderats de 2 mål där hovrätten beslutade om ändring av tingsrättens beslut vid omprövningen efter svarandens hörande.

³⁷⁶ $3/6 = 0,5$.

Tingsrätten biföll yrkandet på interimistiskt förbud vid prövningen efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig i 6³⁷⁷ av de 7 fall där det yrkats på *ex parte*-förbud. Detta ger en bifallsandel på 85,7% bland målen med begäran om meddelande av beslut utan motpartens hörande.³⁷⁸ I 1 av de 7 fall där det framställts ett *ex parte*-yrkande lämnades yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall vid *inter partes*-prövningen i tingsrätten, vilket utgör en andel på 14,3%.³⁷⁹

I 1 mål upphävde hovrätten det bifallande interimistiska beslut som tingsrätten fattat vid *inter partes*-prövningen, samt beslutade om inhibition i 1 annat fall där tingsrätten hade bifallit yrkandet på interimistiskt förbud. Om utfallet i hovrätten tas med i beräkningen blir antalet mål med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud vid *inter partes*-prövningen 4 stycken.³⁸⁰ Dessa 4 mål representerar 57,1% av de 7 mål där det framställts en begäran om meddelande av beslut utan att svaranden ska ges tillfälle att yttra sig.³⁸¹ Med beaktande av utfallet i hovrätten blir antalet mål med *ex parte*-yrkande där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall vid *inter partes*-prövningen 3 stycken. Dessa 3 mål utgör 42,9% av samtliga 7 mål där det framställts *ex parte*-yrkande.³⁸²

C2.2 Göteborgs tingsrätt

Undersökningen avseende målen vid Göteborgs tingsrätt visar att yrkande på meddelande av beslut om interimistiskt förbud utan motpartens hörande framställdes i 10 mål. Det kan nämnas att denna siffra inkluderar 1 mål där *ex parte*-begäran endast avsåg en del av det interimistiska förbudsyrkandet. 10 mål med yrkande på *ex parte*-förbud utgör en andel på 47,6% av de 21 undersökta mål vid Göteborgs tingsrätt där det framställts yrkande på interimistiskt förbud.³⁸³

Enligt undersökningen bifölls begäran om meddelande av beslut utan motpartens hörande i 5 av de 10 fall där en sådan begäran framställdes, vilket utgör en andel på 50%.³⁸⁴ Bland bifallsmålen inkluderas 1 fall där *ex parte*-yrkandet bifölls först efter att inledningsvis ha lämnats utan bifall på den grunden att den ställda säkerheten inte ansågs godtagbar. Med bifall avses i detta sammanhang *ex parte*-yrkanden som bifallits i tingsrätten, och i förekommande fall, i hovrätten.

³⁷⁷ 5 mål med icke bifallet *ex parte*-yrkande där tingsrätten bifallit det interimistiska förbudsyrkandet vid *inter partes*-prövningen + 1 mål med bifallet *ex parte*-yrkande där tingsrätten bifallit det interimistiska förbudsyrkandet vid *inter partes*-prövningen.

³⁷⁸ $6/7 \approx 0,857$.

³⁷⁹ $1/7 \approx 0,143$.

³⁸⁰ Här har från antal mål med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet vid *inter partes*-prövningen avräknats de 2 mål där ändring skett i hovrätten.

³⁸¹ $4/7 \approx 0,571$.

³⁸² $3/7 \approx 0,429$.

³⁸³ $10/21 \approx 0,476$.

³⁸⁴ $5/10 = 0,5$.

I 1 av de undersökta målen överklagades tingsrättens bifallande beslut om *ex parte*-förbud till hovrätten, där överklagandet dock avvisades.

I 4 av de 5 fall där yrkandet på meddelande av interimistiskt förbud utan motpartens hörande bifallits, gjordes ingen ändring av det fattade beslutet vid omprövningen som skedde i tingsrätten efter att svaranden beretts tillfälle att yttra sig. Dessa 4 fall utgör 80% av de 5 målen med bifall till *ex parte*-yrkandet.³⁸⁵ Tingsrättens beslut vid omprövningen överklagades i 2 av dessa 4 fall till hovrätten, som inte i något av fallen fann skäl att ändra beslutet.

Bland de 5 fall där det fattats *ex parte*-beslut om interimistiskt förbud, upphävdes beslutet i 1 fall vid omprövningen i tingsrätten efter att svaranden beretts tillfälle att yttra sig, vilket motsvarar en andel på 20%.³⁸⁶ Detta gjordes på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång. Upphävningsbeslutet överklagades till hovrätten, som biföll yrkandet på interimistiskt förbud. Om utfallet i hovrätten i frågan om interimistiskt förbud beaktas, blir resultatet därmed att det interimistiska förbudsyrkandet bifallits vid *inter partes*-prövningen i samtliga 5 fall med bifallande *ex parte*-beslut.

Yrkandet på meddelande av beslut utan motpartens hörande lämnades utan bifall i 4 av de 10 mål där ett sådant yrkande framställts, vilket utgör en andel på 40%.³⁸⁷ I 1 mål återkallade käranden sin talan innan *ex parte*-yrkandet prövats. Besluten att lämna yrkandena på *ex parte*-beslut utan bifall motiverades i 2 fall med att det inte förelåg fara i dröjsmål. I 1 av de fall där *ex parte*-yrkandet lämnades utan bifall, gjordes detta med motiveringen att det ”inte framkommit tillräckliga skäl” att bifalla yrkandet på interimistiskt beslut utan att motparten lämnats tillfälle att yttra sig.³⁸⁸ Beslutet att inte bifalla yrkandet om interimistiskt beslut utan motpartens hörande gjordes i 1 fall med hänvisning till att käranden inte visat sannolika skäl för intrång.

Det ska nämnas att det av beslutet i *ex parte*-frågan i 1 av de 2 fall där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall på den grunden att det inte förelåg fara i dröjsmål, framgick att käranden visat sannolika skäl för sin talan. I det andra fallet framgick av beslutet att det skäligen kunde befaras att svaranden begått intrång i kärandens immaterialrätt.³⁸⁹

Tingsrättens beslut vid *ex parte*-prövningen överklagades inte till hovrätten i något av de 4 fall med icke bifallande *ex parte*-beslut.

³⁸⁵ $4/5 = 0,8$.

³⁸⁶ $1/5 = 0,2$.

³⁸⁷ $4/10 = 0,4$.

³⁸⁸ GBG TR mål nr T 1703-05, beslut 2005-02-22.

³⁸⁹ Här prövades samtidigt en ansökan om intrångsundersökning, för vilken en bifallsförutsättning är att det skäligen kan antas att svaranden begått intrång, se exempelvis 56a § URL.

I 2 av de 4 fall där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall, avslogs yrkandet på interimistiskt förbud också i den prövning som skedde efter att svaranden beretts tillfälle att yttra sig över det interimistiska yrkandet, vilket utgör en andel på 50%.³⁹⁰ Det interimistiska förbudsyrkandet bifölls i omprövningen efter svarandens hörande i 1 fall där domstolen lämnat *ex parte*-yrkandet utan bifall. Detta fall med ändring av utfallet vid *inter partes*-prövningen i tingsrätten utgör 25% av de 4 fall där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall.³⁹¹ I 1 mål återkallade käranden sin talan innan någon omprövning av frågan om interimistiskt förbud efter hörande av svaranden ägt rum, vilket motsvarar 25% av de 4 fall där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall.³⁹²

Totalt sett biföll tingsrätten yrkandet på interimistiskt förbud vid prövningen efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig i 5 av de 10 fall där det yrkats på *ex parte*-förbud. Dessa 5 fall utgör 50 % av fallen med *ex parte*-yrkande.³⁹³ I 1 av fallen skedde inte någon omprövning efter att svaranden lämnats tillfälle att yttra sig. Yrkandet på interimistiskt förbud lämnades utan bifall i 3 av de 10 fall där det framställdes yrkande på interimistiskt förbud *ex parte*, vilket utgör en andel på 30%.³⁹⁴ I 1 av de 10 fall där det framställdes yrkande på beslut utan motpartens hörande återkallades talan redan innan det skett någon *ex parte*-prövning.

I 1 fall bifölls yrkandet på interimistiskt förbud vid *inter partes*-prövningen först i hovrätten. Detta innebär att bifallsandelen är 60%, vilket representerar 6 fall, av de 10 fall där det yrkats på *ex parte*-förbud, om utfallet i hovrätten tas med i beräkningen.³⁹⁵ Antalet fall med icke bifall vid prövningen efter svarandens hörande blir 2 om utfallet i hovrätten beaktas, vilket motsvarar 20% av de 10 fall där det framställdes *ex parte*-yrkande.³⁹⁶

C2.3 Sammanlagt resultat

Vid en sammanställning av resultaten från Malmö tingsrätt och Göteborgs tingsrätt visar undersökningen att det i 33,3%, motsvarande 17 fall, av de 51 mål där det yrkats på interimistiskt förbud, framställdes en begäran om meddelande av beslut utan motpartens hörande.³⁹⁷

³⁹⁰ $2/4 = 0,5$.

³⁹¹ $1/4 = 0,25$.

³⁹² $1/4 = 0,25$.

³⁹³ $5/10 = 0,5$.

³⁹⁴ $3/10 = 0,3$.

³⁹⁵ Här har till de 5 målen med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet vid *inter partes*-prövningen i tingsrätten, lagts till det fall där yrkandet bifölls vid *inter partes*-prövningen i hovrätten; $6/10 = 0,6$.

³⁹⁶ Här har från de 3 målen med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet vid *inter partes*-prövningen i tingsrätten, avräknats det fall där yrkandet bifölls vid *inter partes*-prövningen i hovrätten; $2/10 = 0,2$.

³⁹⁷ 7 mål vid Malmö TR + 10 mål vid GBG TR = 17 mål med *ex parte*-yrkande; $17/51 \approx 0,333$.

Ex parte-yrkandet bifölls i 35,3% av de 17 fall där ett sådant yrkande framställts, vilket representerar 6 mål.³⁹⁸ I 10 mål, motsvarande 58,8% av de 17 fallen med begäran om att beslut om interimistiskt förbud skulle meddelas utan svarandens hörande, lämnades begäran utan bifall.³⁹⁹ *Ex parte*-yrkandet genomgick ej materiell prövning i 1 fall, vilket representerar 5,9% av de 17 mål där käranden framställt ett dylikt yrkande.⁴⁰⁰

Tingsrättens beslut i frågan om *ex parte*-beslut överklagades till hovrätten i 2 fall, vilket utgör en andel på 11,8% av de 17 mål där det framställts ett *ex parte*-yrkande.⁴⁰¹ Hovrätten fastställde tingsrättens beslut i 1 fall och avvisade överklagandet i 1 fall.

I 50% av de 10 fall där begäran om beslut utan motpartens hörande lämnades utan bifall, det vill säga i 5 fall, grundades tingsrättens beslut på att det inte förelåg fara i dröjsmål.⁴⁰² Den mer allmänt hållna motiveringen att det inte förelåg skäl att meddela *ex parte*-beslut användes i 3 fall, motsvarande 30% av de 10 fall där det framställda *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall.⁴⁰³ I 10% av fallen där tingsrätten beslutat att inte meddela *ex parte*-förbud, vilket representerar 1 mål, gjordes ställnings-tagandet på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång.⁴⁰⁴ Beslutet att lämna *ex parte*-yrkandet utan bifall motiverades i 1 fall, vilket utgör en andel på 10% av de 10 icke bifallande *ex parte*-besluten, med att svaranden rimligen borde få bemöta kärandens påstående om att uppgifter svaranden tidigare lämnat är oriktiga.⁴⁰⁵

Bland de 6 fall där det meddelats ett bifallande *ex parte*-beslut skedde i 5 fall, motsvarande 83,3%, ingen ändring av det interimistiska beslutet vid den omprövning som ägde rum i tingsrätten efter att svaranden lämnats tillfälle att yttra sig.⁴⁰⁶ I 1 fall upphävdes det meddelade *ex parte*-förbudet vid omprövningen i tingsrätten efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig. Tingsrättens beslut vid omprövningen överklagades i detta fall till hovrätten, som biföll yrkandet på interimistiskt förbud. Om utslaget i hovrätten avseende frågan om interimistiskt förbud beaktas, bestod det interimistiska

³⁹⁸ 1 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 6 mål där *ex parte*-yrkandet bifallits; $6/17 \approx 0,353$.

³⁹⁹ 6 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 10 mål där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall; $10/17 \approx 0,588$.

⁴⁰⁰ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål där *ex parte*-yrkandet inte genomgått materiell prövning; $1/17 \approx 0,059$.

⁴⁰¹ 1 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 2 mål där tingsrättens beslut över *ex parte*-yrkandet överklagats till hovrätten; $2/17 \approx 0,118$.

⁴⁰² 3 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 5 mål där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall på grunden att det inte förelåg fara i dröjsmål; $5/10 = 0,5$.

⁴⁰³ 2 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 3 mål där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall på grunden att det inte förelåg skäl att meddela *ex parte*-beslut; $3/10 = 0,3$.

⁴⁰⁴ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall på grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång; $1/10 = 0,1$.

⁴⁰⁵ 1 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 1 mål där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall på grunden att svaranden rimligen borde få bemöta kärandens påstående; $1/10 = 0,1$.

⁴⁰⁶ 1 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 5 mål där det bifallande *ex parte*-beslutet inte ändrats vid omprövningen efter svarandens hörande; $5/6 \approx 0,833$.

beslut som fattats *ex parte* även efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig således i samtliga de 6 fall där kändens *ex parte*-yrkande bifallits.

Avseende de 10 fall där det framställda *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall fick kändens i 60%, vilket representerar 6 mål, bifall till sitt yrkande på interimistiskt förbud vid den omprövning som ägde rum i tingsrätten efter att svaranden beretts tillfälle att yttra sig.⁴⁰⁷ I 3 av de 10 fallen där *ex parte*-yrkandet inte bifallits, lämnades det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall även vid prövningen efter att svaranden givits tillfälle att yttra sig, vilket motsvarar en andel på 30%.⁴⁰⁸ Det skedde ingen *inter partes*-prövning i 1 fall, motsvarande 10% av de 10 fall där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall.⁴⁰⁹ Om utfallet i hovrätten avseende frågan om interimistiskt förbud tas i beaktande, blir andelen bifallna interimistiska förbudsyrkanden vid omprövningen efter svarandens hörande 40%, motsvarande 4 mål, av de 10 mål där *ex parte*-yrkandet lämnats utan bifall.⁴¹⁰ Antalet mål med icke bifallande *ex parte*-beslut där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall vid *inter partes*-prövningen blir 6 om utfallet i hovrätten beaktas.⁴¹¹ Dessa 6 mål utgör 60% av de totalt 10 mål med icke bifallande *ex parte*-beslut.⁴¹²

I förhållande till alla de 17 fall där det framställdes en begäran om meddelande av beslut utan motpartens hörande, bifölls det interimistiska förbudsyrkandet i 64,7% vid omprövningen i tingsrätten efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig.⁴¹³ Denna andel representerar 11 mål.⁴¹⁴ I 4 av de 17 mål där det framställdes *ex parte*-yrkande, motsvarande en andel på 23,5%, lämnades det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall vid omprövningen i tingsrätten efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig.⁴¹⁵ I 1 fall skedde ingen *inter partes*-prövning. I ytterligare 1 fall återkallades talan redan innan en *ex parte*-prövning skett.

⁴⁰⁷ 5 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 6 mål med icke bifallande *ex parte*-beslut där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits vid omprövningen i tingsrätten efter svarandens hörande; $6/10=0,6$.

⁴⁰⁸ 1 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 3 mål med icke bifallande *ex parte*-beslut där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall vid omprövningen i tingsrätten efter svarandens hörande; $3/10=0,3$.

⁴⁰⁹ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål med icke bifallande *ex parte*-beslut där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgick omprövning i tingsrätten efter svarandens hörande; $1/10=0,1$.

⁴¹⁰ 3 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 4 mål med icke bifallande *ex parte*-beslut där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits, med beaktande av utfallet i hovrätten; $4/10=0,4$.

⁴¹¹ 3 mål vid Malmö TR + 3 mål vid GBG TR= 6 mål med icke bifallande *ex parte*-beslut där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall, med beaktande av utfallet i hovrätten.

⁴¹² $6/10=0,6$.

⁴¹³ $11/17\approx 0,647$.

⁴¹⁴ 6 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 11 mål med framställt *ex parte*-yrkande där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits vid omprövningen i tingsrätten efter svarandens hörande.

⁴¹⁵ 1 mål vid Malmö TR + 3 mål vid GBG TR= 4 mål med framställt *ex parte*-yrkande där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall vid omprövning i tingsrätten efter hörande av svaranden; $4/17\approx 0,235$.

Om hovrättens ställningstagande i frågan om interimistiskt förbud beaktas, ger resultatet en bifallsandel till karendens yrkande på interimistiskt förbud vid *inter partes*-prövningen på 58,8% av de 17 fallen med *ex parte*-yrkande. Denna bifallsandel representerar 10 mål.⁴¹⁶ Med beaktande av utfallet i hovrätten blir antalet fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall vid omprövningen efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig 5 mål.⁴¹⁷ Dessa 5 fall utgör 29,4% av de 17 fall där det yrkats på *ex parte*-förbud.⁴¹⁸ I resterande 2 fall skedde ingen materiell *inter partes*-prövning av yrkandet på interimistiskt förbud.

C3. Form för skiljande från domstolens handläggning

I detta avsnitt redovisas rättsfallsundersökningens resultat gällande frågan om formen för intrångsmålen skiljande från domstolens handläggning. Annelunda uttryckt framgår det i förevarande avsnitt med vilken andel de undersökta målen avskrivits, avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet, dom bestående av stadfäst förlikning, tredskodom och ”ordinär” dom.

Formen för skiljande från domstolens handläggning avseende de intrångsmål där det inte yrkats på interimistiskt förbud, redovisas inte i detalj. Detta har sin grund i att undersökningen fokuserar på användandet av och funktionen hos det interimistiska förbudet. Redovisningen av hur de intrångsmål där det inte framställts ett interimistiskt förbudsyrkande skiljts från tingsrättens handläggning, syftar endast till att utreda huruvida det är mindre vanligt att mål slutligt avgörs i tingsrätten genom dom grundad på materiell prövning bland de fall där det yrkats på interimistiskt förbud, än vad det är bland de fall där sådant yrkande inte framställts.

Begreppet ”förlikning” ges en extensiv innebörd inom ramen för redovisningen av den empiriska undersökningen. Återkallelse på grund av förlikning omfattar exempelvis en situation där orsaken till att karenden återkallar sin talan är att svaranden utfärdat en garanti för att de påstådda intrångshandlingarna inte kommer att återupptas.

⁴¹⁶ 4 mål vid Malmö TR + 6 mål vid GBG TR= 10 mål med framställt *ex parte*-yrkande där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits vid omprövning efter hörande av svaranden, med beaktande av utfallet i hovrätten; $10/17 \approx 0,588$.

⁴¹⁷ 3 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 5 mål med framställt *ex parte*-yrkande där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall vid omprövning efter hörande av svaranden, med beaktande av utfallet i hovrätten.

⁴¹⁸ $5/17 \approx 0,294$.

C3.1 Malmö tingsrätt

Undersökningen visar att det bland de 30 undersökta intrångsmålen med yrkande på interimistiskt förbud vid Malmö tingsrätt, var 23 mål som i sin helhet skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning.

Ytterligare 2 fall avskrevs delvis, gällande vissa av karendens yrkanden, från vidare handläggning vid tingsrätten, vilka därför ges ett numeriskt värde på 0,5 per fall i beräkningen. De 24⁴¹⁹ fall som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning utgör 80% av de 30 intrångsmål där det framställts ett yrkande på interimistiskt förbud.⁴²⁰

I 19 fall, motsvarande 79,2% av de 24 mål som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning, framgår det av tingsrättens handlingar⁴²¹ att orsaken till att käromålet återkallats, är att parterna nått en förlikning.⁴²² Det ska dock nämnas att återkallelsen i 3 av de 19 ”förlikningsfallen” inte omfattade frågan om ansvar för rättegångskostnaderna.

Tingsrätten meddelade dom i 5,5⁴²³ av de 30 intrångsmål med interimistiskt förbudsyrkande. I 1 av dessa domsfall bestod domen av stadfäst förlikning. Detta fall utgör 3,3% av de totalt 30 genomgångna intrångsmål vid Malmö tingsrätt där det yrkats på interimistiskt förbud.⁴²⁴

I 2,5⁴²⁵ av de fall där tingsrätten meddelat dom grundades domen på att svaranden medgivit käromålet. Detta innebär att en dom där grunden för bifall till käromålet är medgivande från svaranden är formen för skiljande från tingsrättens handläggning i 8,3% av de 30 intrångsmål där det yrkats på interimistiskt förbudsyrkande.⁴²⁶

Bland de mål där tingsrätten meddelat dom utgör domen i 2 fall inte stadfäst förlikning, grundar sig inte på medgivande av käromålet från svarandens sida, och är inte heller tredskodom. I förhållande till de totalt 30 intrångsmålen vid Malmö tingsrätt med yrkande på interimistiskt förbud, utgör dessa 2 domsfall en andel på 6,7%.⁴²⁷ Det ska framhållas att bägge dessa tingsrättsdomar överklagades till hovrätten, som i båda fall avskrev målet från vidare handläggning i hovrätten efter att respektive överklagande

⁴¹⁹ $23+0,5+0,5= 24$.

⁴²⁰ $24/30= 0,8$.

⁴²¹ Oftast framgår parternas förlikning av karendens, eller parternas gemensamma, inlaga där talan återkallas.

⁴²² Bland de avskrivningsfall där det inte framgår att orsaken till återkallelse är förlikning, uppges orsaken i 1 fall vara att karenden gått i konkurs, i 1 fall att svaranden upphört med intrånget, i 1 fall att vittnen ändrat sina vittnesmål, och i 2 fall framgår inte orsaken till återkallelsen; $19/24 \approx 0,792$.

⁴²³ Det halva talet syftar till ett mål där dom endast meddelades över en del av käromålet, resterande del skiljdes från handläggningen genom avskrivning, se ovan.

⁴²⁴ $1/30 \approx 0,033$.

⁴²⁵ Det halva talet syftar till ett mål där dom grundad på medgivande endast meddelades över en del av käromålet, resterande del skiljdes från handläggningen genom avskrivning, se ovan.

⁴²⁶ $2,5/30 \approx 0,083$.

⁴²⁷ $2/30 \approx 0,067$.

återkallats. Tingsrättens dom stod fast i bägge målen. I 1 av fallen framgår det av hovrättens avskrivningsbeslut att återkallelsen föranletts av att parterna nått en förlikning.⁴²⁸

Om de mål sammanläggs där formen för skiljande från tingsrättens handläggning är avskrivning, dom som består av stadfäst förlikning eller dom som grundar sig på medgivande av käromålet, uppgår antalet till 27,5 mål.⁴²⁹ Dessa 27,5 mål utgör 91,7% av de totalt 30 intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud.⁴³⁰

Tredskodom meddelades av tingsrätten i 0,5⁴³¹ mål, motsvarande 1,7% av de 30 intrångsmål där det framställts yrkande på interimistiskt förbud.⁴³² Tredskodomen blev inte föremål för återvinning.

Bland de 45 undersökta intrångsmål vid Malmö tingsrätt där det förts talan om slutligt förbud, var det i 15 mål som det inte framställdes ett yrkande på interimistiskt förbud.⁴³³ I 1 fall, vilket representerar 6,7% av de 15 fallen utan interimistiskt förbudsykande, meddelade tingsrätten dom som inte bestod av stadfäst förlikning, inte grundade sig på medgivande av käromålet eller var tredskodom.⁴³⁴ 1 mål avgjordes genom dom som grundade sig på ett medgivande av käromålet, vilket utgör 6,7% av fallen utan yrkande på interimistiskt förbud.⁴³⁵ 1 fall, motsvarande 6,7% av fallen utan interimistiskt förbudsykande, avgjordes genom dom bestående av stadfäst förlikning.⁴³⁶ Resterande 12 fall skiljdes från handläggningen genom avskrivning. Dessa 12 avskrivningsfall utgör 80% av de 15 fall där det inte yrkats på interimistiskt förbud.⁴³⁷ Det framgår i 11 av de 12 avskrivningsfallen att återkallelsen av talan föranletts av att parterna träffat en förlikning.⁴³⁸

C3.2 Göteborgs tingsrätt

Undersökningen vid Göteborgs tingsrätt visar att 12⁴³⁹ mål, motsvarande 57,1% av de 21 intrångsmålen med interimistiskt förbudsykande, skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning.⁴⁴⁰

⁴²⁸ Notera att hovrätten inte heller i detta mål undanröjde tingsrättens dom, jfr NJA 1974 s. 273; HSoB mål nr T 2661-07, beslut 2008-05-20.

⁴²⁹ 24 avskrivna mål + 1 mål som avgjorts genom stadfäst förlikning + 2,5 mål där domen grundar sig på medgivande av käromålet = 27,5 mål.

⁴³⁰ $27,5/30 \approx 0,917$.

⁴³¹ Det halva talet syftar till ett mål där tredskodom endast meddelades över en av två svarandens talan.

⁴³² $0,5/30 \approx 0,017$.

⁴³³ Se bilaga A.

⁴³⁴ $1/15 \approx 0,067$.

⁴³⁵ $1/15 \approx 0,067$.

⁴³⁶ $1/15 \approx 0,067$.

⁴³⁷ $12/15 = 0,8$.

⁴³⁸ I 1 mål var orsaken till återkallelsen att det omtvistade varumärket hävts i ett parallellt löpande hävningsmål.

⁴³⁹ 2 mål har givits ett numeriskt värde på 0,5 per mål, då dessa mål endast avskrivits avseende en del av käromålet.

I 9 fall som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning, motsvarande 75% av de 12 avskrivningsfallen, framgår det av handlingarna i tingsrättens akt att orsaken till återkallelsen av talan, är att parterna nått en förlikning.⁴⁴¹

I 8 av de 21 genomgångna intrångsmålen med yrkande på interimistiskt förbud avgjordes saken genom dom. Domen bestod i 4⁴⁴² fall av stadfäst förlikning. I förhållande till de totalt 21 intrångsmål med interimistiskt förbudsyrkande utgör dessa 4 stadfästelsefall en andel på 19%.⁴⁴³

I 2⁴⁴⁴ fall avgjordes målet genom dom som grundade sig på ett medgivande av käromålet. Dessa 2 medgivandefall utgör 9,5% av de totalt 21 intrångsmål där det yrkats på interimistiskt förbud.⁴⁴⁵ Det kan noteras att medgivandet i 1 av medgivandefallen dock inte omfattade frågan om ansvar för rättegångskostnad.

Antalet intrångsmål med interimistiskt förbudsyrkande som avgjorts genom dom som inte utgör stadfäst förlikning, inte grundar sig på medgivande av kärandens talan och inte heller utgör tredskodom, uppgår till 2. Dessa 2 fall utgör 9,5% av de 21 intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud som undersökts vid Göteborgs tingsrätt.⁴⁴⁶ Tingsrättens dom överklagades i bägge dessa fall till hovrätten respektive Arbetsdomstolen⁴⁴⁷, där målen också avgjordes genom ”ordinär” dom.

Undersökningen visar att det totalt är 18 mål, motsvarande en andel på 85,7% av de 21 fallen med yrkande på interimistiskt förbud, som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning, dom som består av stadfäst förlikning eller dom som grundar sig på medgivande av käromålet.⁴⁴⁸

Tredskodom meddelades i 1 av de 21 intrångsmålen med interimistiskt förbudsyrkande, vilket utgör en andel på 4,8%.⁴⁴⁹ Det kan tilläggas att tredskodomen inte återvunnits.

Undersökningen visar att det inte framställts något yrkande på interimistiskt förbud i 36 av de 57 intrångsmål med yrkande på slutligt förbud.⁴⁵⁰ 5 av

⁴⁴⁰ $12/21 \approx 0,571$.

⁴⁴¹ I övriga 3 fall framgår inte orsaken till att talan återkallas; $9/12 = 0,75$.

⁴⁴² 2 fall har givits ett numeriskt värde på 0,5, då den stadfästa förlikningen i dessa fall endast avsett en del av talan.

⁴⁴³ $4/21 \approx 0,19$.

⁴⁴⁴ 1 fall där medgivandet avsåg hela talan samt 2 fall där medgivandet endast avsåg en del av käromålet, varför var och ett av de två sistnämnda fallen har givits ett numeriskt värde på 0,5.

⁴⁴⁵ $2/21 \approx 0,095$.

⁴⁴⁶ $2/21 \approx 0,095$.

⁴⁴⁷ Målet (GBG TR mål nr T 13318-04) rörde angrepp på företagshemlighet, Arbetsdomstolen är enligt 2 kap. 3 § lag (1974:371) om rättegången i arbetstvister överklagandeinstans i arbetstvister (jfr lagens 1 kap. 1 §) som tagits upp av tingsrätt.

⁴⁴⁸ $18/21 \approx 0,857$.

⁴⁴⁹ $1/21 \approx 0,048$.

⁴⁵⁰ Se bilaga A.

dessa fall utan interimistiskt förbudsyrkande avgjordes genom dom som inte bestod av stadfäst förlikning, inte grundade sig på medgivande av talan och inte heller var tredskodom. Dessa 5 fall utgör 13,9% av de 36 fall där det inte yrkats på interimistiskt förbud.⁴⁵¹ I 5 fall, motsvarande 13,9% av målen utan interimistiskt förbudsyrkande, meddelade tingsrätten dom som grundade sig på ett medgivande av käromålet.⁴⁵² 5 mål avgjordes i tingsrätten genom dom som bestod av stadfäst förlikning. Dessa 5 stadfästelsefall utgör 13,9% av fallen där det inte framställts interimistiskt förbudsyrkande.⁴⁵³ Tredskodom meddelades i 4 fall, vilka representerar 11,1% av de 36 målen utan yrkande på interimistiskt förbud.⁴⁵⁴ Resterande 17 fall skiljdes från handläggningen i tingsrätten genom avskrivning. Dessa 17 fall utgör 47,2% av de 36 målen där det inte yrkats på interimistiskt förbud.⁴⁵⁵ Av de 17 avskrivningsfallen framgår det i 14 fall av handlingarna att orsaken till att talan återkallas, vilket föranlett avskrivningen, varit att parterna träffat en förlikning.⁴⁵⁶

C3.3 Sammanlagt resultat

Av de 51⁴⁵⁷ intrångsmålen med interimistiskt förbudsyrkande var det 36 mål som skiljdes från tingsrätten handläggning genom avskrivning.⁴⁵⁸ Dessa 36 avskrivningsmål utgör 70,6% av intrångsmålen där det framställts ett yrkande på interimistiskt förbud.⁴⁵⁹ I 28 av de 36 fall som skiljts från handläggningen i tingsrätten genom avskrivning framgick det av handlingarna att återkallelsen av talan, vilken lett till beslutet om avskrivning, föranletts av att parterna träffat en förlikningsöverenskommelse.⁴⁶⁰ Dessa 28 förlikningsfall utgör 77,8% av det totala antalet avskrivningsfall.⁴⁶¹

Undersökningen visar att det sammanlagt var 5 mål som avgjordes genom dom som bestod av stadfäst förlikning.⁴⁶² Dessa 5 fall utgör 9,8% av alla 51 undersökta intrångsmål med interimistiskt förbudsyrkande.⁴⁶³

⁴⁵¹ $5/36 \approx 0,139$.

⁴⁵² $5/36 \approx 0,139$.

⁴⁵³ $5/36 \approx 0,139$.

⁴⁵⁴ $4/36 \approx 0,111$.

⁴⁵⁵ $17/36 \approx 0,472$.

⁴⁵⁶ I 2 av avskrivningsfallen uppges orsaken till återkallelsen vara att kärande- respektive svarandebolaget försatts i konkurs och i 1 avskrivningsfall framgår inte orsaken till återkallelsen.

⁴⁵⁷ 30 mål vid Malmö TR + 21 mål vid GBG TR= 51 mål med yrkande på interimistiskt förbud; se ovan avsnitt C1.

⁴⁵⁸ 24 mål vid Malmö TR + 12 mål vid GBG TR= 36 mål som avskrivits från tingsrättens handläggning.

⁴⁵⁹ $36/51 \approx 0,706$.

⁴⁶⁰ 19 mål vid Malmö TR + 9 mål vid GBG TR= 28 mål som avskrivits där det framgår att orsaken till återkallelse av talan varit att parterna förlikts.

⁴⁶¹ $28/36 \approx 0,778$.

⁴⁶² 1 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 5 mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning.

⁴⁶³ $5/51 \approx 0,098$.

4,5⁴⁶⁴ av de totalt 51 intrångsmål där det framställts ett yrkande på interimistiskt förbud avgjordes genom dom som grundade sig på ett medgivande av käromålet.⁴⁶⁵ Dessa 4,5 medgivandefall utgör 8,8% av intrångsmålen med interimistiskt förbudsyrkande.⁴⁶⁶

Enligt undersökningen skiljdes 4 av de totalt 51 intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud från tingsrättens handläggning genom dom som inte bestod av stadfäst förlikning, inte grundade sig på medgivet käromål eller var tredskodom.⁴⁶⁷ Dessa 4 fall utgör 7,8% av de intrångsmål där det framställts ett interimistiskt förbudsyrkande.⁴⁶⁸

I 1,5⁴⁶⁹ fall, vilket representerar 2,9% av de 51 intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud, avgjordes målet genom tredskodom.⁴⁷⁰

Det totala antalet intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning, genom dom som består av stadfäst förlikningen eller genom dom som grundar sig på medgivande av käromålet, uppgår till 45,5 mål.⁴⁷¹ I förhållande till alla de 51 intrångsmål med interimistiskt förbudsyrkande, utgör dessa 45,5 mål en andel på 89,2%.⁴⁷²

Det totala antalet intrångsmål med yrkande på slutligt förbud som omfattas av undersökningen där det *inte* framställts något interimistiskt förbudsyrkande, uppgår till 51.⁴⁷³ Bland dessa 51 mål var det 29 fall som skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning, vilket utgör en andel på 56,9%.⁴⁷⁴ Det framgick av handlingarna i 25 av de 29 avskrivningsfallen att orsaken till att talan återkallades var att parterna träffat förlikning.⁴⁷⁵ I 6 fall, motsvarande 11,8% av de 51 fallen med yrkande på slutligt förbud men utan yrkande på interimistiskt förbud,

⁴⁶⁴ Det halva talet syftar till ett mål där dom grundad på medgivande endast meddelades över en del av käromålet.

⁴⁶⁵ 2,5 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 4,5 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet.

⁴⁶⁶ $4,5/51 \approx 0,088$.

⁴⁶⁷ 2 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 4 mål som avgjorts genom dom som ej är stadfäst förlikning, grundad på medgivande av käromål eller tredskodom.

⁴⁶⁸ $4/51 \approx 0,078$.

⁴⁶⁹ Det halva talet syftar till ett mål där tredskodom endast meddelades över en av två svarandens talan.

⁴⁷⁰ 0,5 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1,5 mål som avgjorts genom tredskodom; $1,5/51 \approx 0,029$.

⁴⁷¹ 27,5 mål vid Malmö TR + 18 mål vid GBG TR= 45,5 mål som avskrivits, avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning eller dom grundad på medgivande av käromål.

⁴⁷² $45,5/51 \approx 0,892$.

⁴⁷³ 15 mål vid Malmö TR + 36 mål vid GBG TR= 51 mål med yrkande på slutligt förbud men utan interimistiskt förbudsyrkande.

⁴⁷⁴ 12 mål vid Malmö TR + 17 mål vid GBG TR= 29 mål med yrkande på slutligt förbud men utan interimistiskt förbudsyrkande som avgjorts genom avskrivning; $29/51 \approx 0,569$.

⁴⁷⁵ 11 mål vid Malmö TR + 14 mål vid GBG TR= 25 mål som avgjorts genom avskrivning där det framgick att orsaken till återkallelsen av talan var förlikning.

meddelades dom som bestod av stadfäst förlikning.⁴⁷⁶ Formen för skiljande från tingsrättens handläggning var i 6 fall dom som grundade sig på medgivande av käromålet.⁴⁷⁷ Dessa 6 medgivandefall utgör 11,8% i förhållande till det totala antalet intrångsmål med yrkande på slutligt förbud där det inte framställts något interimistiskt förbudsyrkande.⁴⁷⁸ Antalet mål som avgjordes genom dom som ej bestod i stadfäst förlikning, inte grundade sig på medgivande av käromålet och inte heller var tredskodom, uppgår till 6 mål. Dessa 6 domsfall motsvarar 11,8% av alla intrångsmål där det förts talan om slutligt förbud men där det inte yrkats på interimistiskt förbud.⁴⁷⁹ Tredskodom meddelades i 4 av de 51 fall med yrkande på slutligt förbud men utan interimistiskt förbudsyrkande.⁴⁸⁰ Dessa 4 tredskodomsfall representerar en andel på 7,8% av målen utan interimistiskt förbudsyrkande.⁴⁸¹ Sammanlagt avgjordes 41 mål utan yrkande på interimistiskt förbud genom avskrivning, dom bestående av stadfäst förlikning eller dom grundad på medgivet käromål.⁴⁸² Dessa 41 mål utgör 80,4% av de 51 fall där det inte framställts yrkande på interimistiskt förbud.⁴⁸³

C4. Utfall, överklagande och omprövning

I detta avsnitt redovisas den empiriska undersökningen avseende utfallet i frågan om interimistiskt förbud, det vill säga huruvida det interimistiska förbudsyrkandet bifallits eller lämnats utan bifall. Med bifall avses i detta sammanhang fall där det framställda interimistiska förbudsyrkandet bifallits helt eller delvis. Vidare redovisas i vilken utsträckning beslut i den interimistiska förbudsfrågan blivit omprövade och överprövade.

Ett interimistiskt förbudsyrkande kan bli föremål för ett antal olika prövningar i samma mål.⁴⁸⁴ Det går därför inte att göra en enkel indelning av de genomgångna målen i en kategori med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud och en kategori där yrkandet lämnats utan bifall. Bilden kompliceras vidare av att det kan förekomma mer än ett yrkande på interimistiskt förbud i samma mål. För att redovisningen ska bli så

⁴⁷⁶ 1 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 6 mål med yrkande på slutligt förbud men utan interimistiskt förbudsyrkande som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning; $6/51 \approx 0,118$.

⁴⁷⁷ 1 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 6 mål med yrkande på slutligt förbud men utan interimistiskt förbudsyrkande som avgjorts genom dom grundad på medgivet käromål.

⁴⁷⁸ $6/51 \approx 0,118$.

⁴⁷⁹ 1 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 6 mål med yrkande på slutligt förbud men utan interimistiskt förbudsyrkande som avgjorts genom dom som inte är grundad på medgivet käromål, inte består av stadfäst förlikning eller är tredskodom; $6/51 \approx 0,118$.

⁴⁸⁰ 0 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 4 mål med yrkande på slutligt förbud men utan interimistiskt förbudsyrkande som avgjorts genom tredskodom.

⁴⁸¹ $4/51 \approx 0,078$.

⁴⁸² 29 mål som avskrivits + 6 mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning + 6 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivet av käromål= 41 mål.

⁴⁸³ $41/51 \approx 0,804$.

⁴⁸⁴ Se vad som sagts om överprövning och omprövning i avsnitt 2.3.3.

överskådlig som möjligt och samtidigt ge en rättvisande bild av resultatet, kommer frågan om utfall i den interimistiska förbudsfrågan att presenteras i den kronologiska ordning yrkandena prövats under handläggningen av målet.

Eftersom utfallet och ändringsfrekvensen avseende yrkanden på *ex parte*-förbud redan redovisats särskilt, kommer det i förevarande avsnitt att bortses från *ex parte*-prövningen.⁴⁸⁵ Detta innebär att redovisningen här tar sin startpunkt i den första *inter partes*-prövning som sker i tingsrätten, vilket i de fall där det framställts ett *ex parte*-yrkande således blir den omprövning som sker efter att svaranden givits tillfälle att yttra sig. Det ska framhållas att den prövning som sker efter att svaranden fått möjlighet att yttra sig, därmed i detta avsnitt inte kommer att betecknas som en omprövning.

Uttrycket ”bifall till det interimistiska förbudsyrkandet i hovrätten” syftar i förevarande avsnitt både på fall där hovrätten bifallit kändens överklagande och således med ändring av tingsrättens beslut beslutat att bifalla yrkandet på interimistiskt förbud, och på fall där hovrätten avslagit svarandens överklagande, då tingsrättens beslut att meddela interimistiskt förbud således står fast.

C4.1 Malmö tingsrätt

Vid den första *inter partes*-prövningen i tingsrätten bifölls yrkandet på interimistiskt förbud i 11 fall. I förhållande till de totalt 30 inrångsmål med interimistiskt förbudsyrkande utgör dessa 11 fall en andel på 36,7%.⁴⁸⁶ Det ska framhållas att det avseende de fall där det framställts mer än 1 yrkande på interimistiskt förbud under målets handläggning, här syftas på utfallet i det först framställda yrkandet.⁴⁸⁷

I 10 mål, motsvarande en andel på 33,3% av de 30 mål med yrkande på interimistiskt förbud, lämnades det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall vid den första *inter partes*-prövningen i tingsrätten.⁴⁸⁸ I 5 av fallen lämnades yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall på den grunden att kändanden inte visat sannolika skäl för intrång. Det icke-bifallande beslutet grundades i 2 fall på att kändanden inte ställt godtagbar säkerhet, i 2 fall på att kravet på sabotagerisk inte var uppfyllt och i 1 fall på att proportionalitetsprövningen utföll till kändandens nackdel.

Yrkandet på interimistiskt förbud genomgick inte någon materiell prövning i 9 mål. Dessa 9 fall representerar en andel på 30% av de 30 inrångsmål där ett interimistiskt förbudsyrkande framställts.⁴⁸⁹ Det interimistiska

⁴⁸⁵ Se ovan avsnitt C2.

⁴⁸⁶ $11/30 \approx 0,367$.

⁴⁸⁷ I 3 av de undersökta målen framställdes mer än 1 yrkande på interimistiskt förbud; utfallet avseende de senare framställda interimistiska förbudsyrkandena i dessa mål redovisas i slutet av detta delavsnitt.

⁴⁸⁸ $10/30 \approx 0,333$.

⁴⁸⁹ $9/30 = 0,3$.

förbudsyrkandet prövades således materiellt i 21 av de 30 intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud.⁴⁹⁰

Tingsrättens beslut i frågan om interimistiskt förbud vid den kronologiskt sett första prövningen överklagades till hovrätten i 11 fall. I förhållande till de 21 fall där det interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning i tingsrätten, utgör dessa 11 mål där tingsrättens beslut överklagats en andel på 52,4%.⁴⁹¹ I 6 fall, motsvarande 54,5% av de 11 beslut som överklagades, var det bifallande tingsrättsbeslut som överklagades.⁴⁹² I 5 fall, vilka representerar 45,5% av de 11 fall där tingsrättsbeslutet överklagats till hovrätten, hade det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall av tingsrätten.⁴⁹³ Bland de 5 tingsrättsbesluten med icke bifall som överklagats till hovrätten, hade det interimistiska förbudsyrkandet i 4 fall lämnats utan bifall på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång, och i 1 fall lämnats utan bifall på grund av att proportionalitetsprövningen utföll till kärandens nackdel.

I 10 fall överklagades inte tingsrättens beslut från den första prövningen av yrkandet på interimistiskt förbud till hovrätten. 5 av dessa tingsrättsbeslut var bifallande, medan 5 av tingsrättsbesluten lämnade det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall. Ställningstagandet att lämna yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall gjordes i 1 fall på den grunden att käranden ej visat sannolika skäl för intrång, i 2 fall på grunden att käranden inte ställt tillräcklig säkerhet och i 2 fall med hänvisning till att det inte förelåg sabotagerisk. I förhållande till de 21 intrångsmål där yrkandet på interimistiskt förbud genomgått materiell prövning i tingsrätten, utgör de 10 fallen utan överklagande till hovrätten en andel på 47,6%.⁴⁹⁴

Bland de 11 intrångsmål där tingsrättens beslut i frågan om interimistiskt förbud i den första prövningen överklagades till hovrätten, fattade hovrätten beslut om ändring av tingsrättens beslut i 3 fall, en siffra som inkluderar 1 fall där hovrätten förordnade om inhibition.⁴⁹⁵ Dessa 3 fall representerar en andel på 27,3% av de mål där tingsrättens beslut överklagats.⁴⁹⁶ I 1 av dessa 3 fall upphävde hovrätten det av tingsrätten fattade beslutet att bifalla yrkandet om interimistiskt förbud, i en del på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång och i en del på grunden att kravet på sabotagerisk inte var uppfyllt. I 1 av ändringsfallen beslöt hovrätten att bifalla det interimistiska förbudsyrkandet, med ändring av tingsrättens beslut att lämna yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång.

⁴⁹⁰ 30-9= 21.

⁴⁹¹ 11/21≈ 0,524.

⁴⁹² 6/11≈ 0,545.

⁴⁹³ 5/11≈ 0,455.

⁴⁹⁴ 10/21≈ 0,476.

⁴⁹⁵ Målet avskrevs innan hovrätten prövade överklagandet i sak.

⁴⁹⁶ 3/11≈ 0,273.

I 6 fall, motsvarande en andel på 54,5% av de 11 fall där tingsrättens beslut överklagats till hovrätten, skedde ingen ändring i hovrätten avseende utfallet i frågan om interimistiskt förbud.⁴⁹⁷ Det interimistiska förbudsyrkandet genomgick ingen materiell prövning i hovrätten i 2 fall, motsvarande en andel på 18,2% av de 11 fall där tingsrättens beslut överklagats till hovrätten.⁴⁹⁸

Såsom redan framgått överklagades tingsrättens beslut i den första *inter partes*-prövningen till hovrätten i 11 fall. Utfallet i hovrätten avseende yrkandet på interimistiskt förbud blev sammantaget bifall i 4 fall, ej bifall i 5 fall och 2 fall där överklagandet inte genomgick någon materiell prövning.⁴⁹⁹ Dessa siffror innebär att bifallsandelen i hovrätten bland de beslut som överklagats till hovrätten är 36,4%⁵⁰⁰, att andelen hovrättsbeslut med icke bifall till yrkandet på interimistiskt förbud är 45,5%⁵⁰¹, samt att det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgick någon materiell prövning i hovrätten i 18,2%⁵⁰² av de fall där tingsrättens beslut överklagats till hovrätten.

Omprövning av tingsrättens eller, i förekommande fall, hovrättens beslut i frågan om interimistiskt förbud gjordes i 6⁵⁰³ fall. Dessa 6 fall utgör 28,6% av de 21 intrångsmål där yrkandet på interimistiskt förbud genomgått materiell prövning.⁵⁰⁴ Omprövningen föranledde inte i något fall ändring avseende utfallet i frågan om interimistiskt förbud. I 4 av de beslut varom det begärdes omprövning var utfallet bifall till yrkandet på interimistiskt förbud, både i tingsrätten och i förekommande fall i hovrätten. I 2 av besluten som omprövades hade det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten, på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång. Dock hade hovrätten i 1 av dessa 2 fall, med ändring av tingsrättens beslut, bifallit kärandens yrkande på interimistiskt förbud.

I 15 fall begärdes inte omprövning av det beslut som fattats av tingsrätten eller, i förekommande fall, av hovrätten i den första *inter partes*-prövningen. I relation till de 21 intrångsmål där det interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning utgör de 15 fallen en andel på 71,4%.⁵⁰⁵

I 9 intrångsmål varken överklagades eller omprövades tingsrättens beslut avseende det först framställda interimistiska förbudsyrkandet. I 2 av dessa 9 mål framställdes senare under handläggningen dock ett nytt yrkande på

⁴⁹⁷ $6/11 \approx 0,545$.

⁴⁹⁸ $2/11 \approx 0,182$.

⁴⁹⁹ Här inkluderas alltså även de fall där hovrätten inte ändrat tingsrättens beslut avseende utfallet.

⁵⁰⁰ $4/11 \approx 0,364$.

⁵⁰¹ $5/11 \approx 0,455$.

⁵⁰² $2/11 \approx 0,182$.

⁵⁰³ Denna siffra inkluderar 1 mål där begäran om omprövning först avslogs i tingsrätten men där omprövning skedde efter att hovrätten undanröjt tingsrättens beslut att avslå begäran om omprövning, och återförvisat målet till tingsrätten.

⁵⁰⁴ $6/21 \approx 0,286$.

⁵⁰⁵ $15/21 \approx 0,714$.

interimistiskt förbud. Yrkandet bifölls av tingsrätten i 1 av fallen och lämnades utan bifall i det andra fallet. Tingsrättens beslut avseende dessa senare framställda interimistiska förbudsyrkanden överklagades i bägge fall till hovrätten. Överklagandet avseende det beslut med icke-bifall till det interimistiska förbudsyrkandet avslogs av hovrätten. Gällande det beslut där tingsrätten hade bifallit yrkandet på interimistiskt förbud, biföll hovrätten överklagandet, och beslutade således att förbudet skulle upphävas.

I ytterligare 1 fall framställdes under handläggningen 2 nya yrkanden på interimistiskt förbud utöver det ursprungliga interimistiska förbudsyrkandet, vilket bifallits i tingsrätten och ej genomgått materiell prövning i hovrätten på grund av att talan återkallats dessförinnan.⁵⁰⁶ Det andra yrkandet lämnades utan bifall i tingsrätten på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för sin talan. Yrkandet prövades därefter i hovrätten och HD; i bägge dessa instanser lämnades yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall med hänvisning till att det inte förelåg sannolika skäl för intrång.⁵⁰⁷

C4.2 Göteborgs tingsrätt

Vid den första *inter partes*-prövningen i tingsrätten bifölls yrkandet på interimistiskt förbud i 8 mål, motsvarande 38,1% av de 21 intrångsmål där det framställdes yrkande på interimistiskt förbud.⁵⁰⁸

I 7 intrångsmål lämnades yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall vid tingsrättens första *inter partes*-prövning. Dessa 7 mål utgör 33,3% av de totalt 21 intrångsmålen med yrkande på interimistiskt förbud.⁵⁰⁹ Tingsrättens ställningstagande att lämna det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall gjordes i 5 av fallen på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång. I 1 av fallen var grunden till det icke-bifallande beslutet att kravet på sabotagerisk inte var uppfyllt, och i 1 fall hänvisades till att det inte framkommit tillräckliga skäl för att bifalla yrkandet på interimistiskt förbud.⁵¹⁰

Det interimistiska förbudsyrkandet genomgick inte någon materiell prövning i 6 mål, motsvarande 28,6% av de 21 intrångsmål där sådant yrkande framställdes.⁵¹¹ Detta innebär att yrkandet på interimistiskt förbud prövades materiellt i tingsrätten i 15 av intrångsmålen med interimistiskt förbudsyrkande.⁵¹²

Tingsrättens beslut i den första *inter partes*-prövningen överklagades i 6 fall till hovrätten. I förhållande till de 15 mål där det interimistiska

⁵⁰⁶ Därefter återkallades återkallelsen, jfr ovan avsnitt 3.1.

⁵⁰⁷ Det kan noteras att fallet är publicerat i NJA 2006 s. 380.

⁵⁰⁸ $8/21 \approx 0,381$.

⁵⁰⁹ $7/21 \approx 0,333$.

⁵¹⁰ I det senare fallet framgår det således inte av beslutsmotiveringen vilken bristande bifallsföretsättning som är orsaken till att det interimistiska förbudsyrkandet lämnas utan bifall.

⁵¹¹ $6/21 \approx 0,286$.

⁵¹² $21-6=15$.

förbudsyrkandet genomgått materiell prövning, utgör dessa 6 fall en andel på 40%.⁵¹³ I 4 fall, motsvarande 66,7% av de 6 tingsrättsbeslut som överklagats till hovrätten, hade yrkandet på interimistiskt förbud bifallits i tingsrätten.⁵¹⁴ I 2 fall, motsvarande 33,3% av de 6 beslut som överklagats till hovrätten, hade det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten.⁵¹⁵ I båda de överklagade icke bifallande besluten hade tingsrätten fattat sitt ställningstagande på den grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång.

I 9 av intrångsmålen överklagades inte tingsrättens beslut i frågan om interimistiskt förbud till hovrätten. Bland dessa 9 mål hade tingsrätten bifallit yrkandet på interimistiskt förbud i 4 fall och lämnat yrkandet utan bifall i 5 fall. Som grund för de icke-bifallande besluten angavs i 3 fall att det inte förelåg sannolika skäl för intrång, i 1 fall att kravet på sabotagerisk inte var uppfyllt och i 1 fall att det inte framkommit tillräckliga skäl att bifalla yrkandet. De 9 mål där tingsrättens beslut inte överklagats till hovrätten utgör 60% av de 15 intrångsmål där tingsrätten fattat materiellt beslut i frågan om interimistiskt förbud.⁵¹⁶

Bland de 6 fall där tingsrättens beslut avseende yrkandet på interimistiskt förbud överklagats till hovrätten, ändrade hovrätten tingsrättens beslut i fråga om utfallet i 2 fall. Detta innebär att andelen mål där hovrätten ändrat tingsrättens beslut är 33,3% av de 6 mål där överklagande till hovrätten skett.⁵¹⁷ I 1 av de 2 ”ändringsfallen” beslöt hovrätten att, med ändring av tingsrättens beslut att lämna yrkandet om interimistiskt förbud utan bifall på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång, bifalla kärandens interimistiska förbudsyrkande. I det andra ”ändringsfallet” upphävde hovrätten till största del det bifallande beslut om interimistiskt förbud som fattats av tingsrätten. Upphävandet av tingsrättens beslut gjordes på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång.

I 4 fall, motsvarande en andel på 66,7% av de 6 fall där tingsrättens beslut överklagats till hovrätten, ändrade hovrätten inte tingsrättens beslut avseende utfallet i frågan om interimistiskt förbud.⁵¹⁸

Utfallet i hovrätten avseende yrkandet på interimistiskt förbud blir sammantaget bifall i 4 fall och icke-bifall i 2 fall. Dessa siffror innebär att bifallsandelen i hovrätten bland de 6 beslut som överklagats är 66,7%⁵¹⁹, och att andelen hovrättsbeslut med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet är 33,3%.⁵²⁰

⁵¹³ $6/15 = 0,4$.

⁵¹⁴ $4/6 \approx 0,667$.

⁵¹⁵ $2/6 \approx 0,333$.

⁵¹⁶ $9/15 = 0,6$.

⁵¹⁷ $2/6 \approx 0,333$.

⁵¹⁸ $4/6 \approx 0,667$.

⁵¹⁹ $4/6 \approx 0,667$.

⁵²⁰ $2/6 \approx 0,333$.

Begäran om omprövning av ett gällande beslut i frågan om interimistiskt förbud framställdes i 1 fall. Vid den omprövning som skedde i detta fall fann inte tingsrätten skäl att upphäva det tidigare fattade beslutet att meddela interimistiskt förbud. Här kan upprepas att den omprövning som skett efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig, i de fall där käranden yrkat på *ex parte*-beslut, inom ramen för förevarande avsnitt redovisas som tingsrättens första *inter partes*-prövning och således inte betecknas som en omprövning.⁵²¹

I 9 mål varken överklagades eller omprövades tingsrättens beslut vid den första *inter partes*-prövningen i frågan om interimistiskt förbud.

C4.3 Sammanlagt resultat

Det interimistiska förbudsyrkandet bifölls vid tingsrättens första *inter partes*-prövning i 19 mål.⁵²² Dessa 19 mål utgör 37,3% av de totalt 51⁵²³ mål där det yrkats på interimistiskt förbud.⁵²⁴

I 17 mål, motsvarande 33,3% av de 51 intrångsmål där det framställts yrkande på interimistiskt förbud, lämnades det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall vid tingsrättens första *inter partes*-prövning.⁵²⁵ Beslutet att inte bifalla kärandens yrkande på interimistiskt förbud fattades i 10 fall på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång. Dessa 10 fall utgör 58,8% av de 17 fall där tingsrätten lämnat det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall.⁵²⁶ Tingsrätten baserade sitt ställningstagande att inte bifalla det interimistiska förbudsyrkandet i 2 fall på att käranden inte ställt godtagbar säkerhet.⁵²⁷ Dessa 2 fall utgör 11,8% av de 17 fall där tingsrätten lämnat yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall.⁵²⁸ I 3 fall, motsvarande 17,6% av de 17 fall där yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall av tingsrätten, grundades det icke-bifallande beslutet på att det inte förelåg sabotagerisk.⁵²⁹ Beslutet att inte bifalla det interimistiska förbudsyrkandet grundades i 1 fall, vilket representerar 5,9% av de 17 fall där tingsrätten lämnat yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall, på att

⁵²¹ Se inledningen till förevarande avsnitt.

⁵²² 11 mål vid Malmö TR + 8 mål vid GBG TR= 19 mål där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i tingsrätten.

⁵²³ 30 mål vid Malmö TR + 21 mål vid GBG TR= 51 mål med interimistiskt förbudsyrkande.

⁵²⁴ $19/51 \approx 0,373$.

⁵²⁵ 10 mål vid Malmö TR + 7 mål vid GBG TR= 17 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten; $17/51 \approx 0,333$.

⁵²⁶ 5 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 10 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång; $10/17 \approx 0,588$.

⁵²⁷ 2 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 2 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på den grunden att det inte ställts godtagbar säkerhet.

⁵²⁸ $2/17 \approx 0,118$.

⁵²⁹ 2 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 3 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på den grunden att kravet på sabotagerisk inte var uppfyllt; $3/17 \approx 0,176$.

proportionalitetsprövningen utföll till kärandens nackdel.⁵³⁰ I 1 fall, motsvarande 5,9% av de 17 fallen med icke-bifall i tingsrätten, grundades beslutet att lämna det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall på att det inte framkommit tillräckliga skäl för bifall.⁵³¹

Det interimistiska förbudsyrkandet genomgick inte någon materiell prövning i tingsrätten i 15 fall.⁵³² Dessa 15 fall utgör 29,4% av de totalt 51 intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud.⁵³³ Antalet intrångsmål där det framställda interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning i tingsrätten uppgår därmed till 36.⁵³⁴

De 19 fall där det interimistiska förbudsyrkandet bifölls i tingsrätten, utgör 52,8% av de 36 fall där yrkandet på interimistiskt förbud genomgått materiell prövning.⁵³⁵ De 17 fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall utgör 47,2% av de 36 fall där yrkandet på interimistiskt förbud genomgått materiell prövning.⁵³⁶

Tingsrättens beslut i den första *inter partes*-prövningen överklagades i 17 fall till hovrätten.⁵³⁷ I förhållande till de 36 mål där det interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning i tingsrätten, utgör dessa 17 fall där tingsrättens beslut överklagats till hovrätten en andel på 47,2%.⁵³⁸ 10 av de överklagade tingsrättsbesluten, motsvarande en andel på 58,8% av de 17 tingsrättsbeslut som överklagats, var bifallande.⁵³⁹ Det interimistiska förbudsyrkandet hade lämnats utan bifall i 7 av de 17 tingsrättsbeslut som överklagats till hovrätten, vilket motsvarar en andel på 41,2%.⁵⁴⁰ Det icke bifallande ställningstagandet i tingsrätten hade i 6 fall gjorts på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång och 1 fall på den grunden att proportionalitetsprövningen utföll till kärandens nackdel.

I 19 fall, motsvarande 52,8% av de 36 fall där det interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning i tingsrätten, överklagades

⁵³⁰ 1 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 1 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på den grunden att proportionalitetsprövningen utföll till kärandens nackdel; $1/17 \approx 0,059$.

⁵³¹ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på den grunden att det inte framkommit tillräckliga skäl för bifall; $1/17 \approx 0,059$.

⁵³² 9 mål vid Malmö TR + 6 mål vid GBG TR= 15 mål där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning i tingsrätten.

⁵³³ $15/51 \approx 0,294$.

⁵³⁴ 21 mål vid Malmö TR + 15 mål vid GBG TR= 36 mål där det interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning.

⁵³⁵ $19/36 \approx 0,528$.

⁵³⁶ $17/36 \approx 0,472$.

⁵³⁷ 11 mål vid Malmö TR + 6 mål vid GBG TR= 17 mål där tingsrättens beslut överklagades till hovrätten.

⁵³⁸ $17/36 \approx 0,472$.

⁵³⁹ 6 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 10 mål där tingsrättens beslut att bifalla det interimistiska förbudsyrkandet överklagades till hovrätten; $10/17 \approx 0,588$.

⁵⁴⁰ 5 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 7 mål där tingsrättens beslut att lämna det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall överklagades till hovrätten; $7/17 \approx 0,412$.

tingsrättens beslut inte till hovrätten.⁵⁴¹ Tingsrätten hade i 9 fall, motsvarande en andel på 47,4% av dessa 19 icke överklagade tingsrättsbeslut, bifallit yrkandet på interimistiskt förbud.⁵⁴² I 10 fall, vilka representerar 52,6% av de 19 tingsrättsbeslut som inte överklagades, hade det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall.⁵⁴³ Tingsrättens icke bifallande ställningstagande hade i 4 fall gjorts på den grunden att kändanden inte visat sannolika skäl för intrång, i 2 fall på grunden att det inte ställts godtagbar säkerhet, i 3 fall på grunden att kravet på sabotagerisk inte var uppfyllt och i 1 fall med motiveringen att det inte framkommit tillräckliga skäl för bifall.

I 10 fall skedde ingen ändring i hovrätten avseende utfallet i frågan om meddelande av interimistiskt förbud.⁵⁴⁴ Dessa 10 fall representerar 58,8% av de 17 fall där tingsrättens beslut vid den första *inter partes*-prövningen överklagades till hovrätten.⁵⁴⁵ I 5 fall, motsvarande en andel på 29,4% av de 17 fall där tingsrättens beslut överklagats till hovrätten, ändrade hovrätten det beslut som fattats av tingsrätten avseende utfallet i frågan om interimistiskt förbud.⁵⁴⁶ Hovrätten upphävde i 3 av dessa 5 ändringsfall det av tingsrätten fattade bifallande interimistiska beslutet om förbud.⁵⁴⁷ I 2 av ändringsfallen biföll hovrätten, med ändring av tingsrättens icke bifallande beslut, kändandens yrkande på interimistiskt förbud.⁵⁴⁸ I 2 fall, motsvarande 11,8% av de 17 fall där tingsrättens beslut överklagats till hovrätten, genomgick överklagandet ingen materiell prövning i hovrätten.⁵⁴⁹

Utfallet i hovrätten avseende frågan om interimistiskt förbud blir sammanställt avseende de 17 fall där tingsrättens beslut överklagats, bifall i 8⁵⁵⁰ fall, icke bifall i 7⁵⁵¹ fall och 2⁵⁵² fall där överklagandet inte prövats materiellt i hovrätten. Dessa siffror innebär att andelen bifallna

⁵⁴¹ 10 mål vid Malmö TR + 9 mål vid GBG TR= 19 mål där tingsrättens beslut inte överklagades till hovrätten; $19/36 \approx 0,528$.

⁵⁴² 5 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 9 mål där tingsrättens bifallande beslut inte överklagades till hovrätten; $9/19 \approx 0,474$.

⁵⁴³ 5 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 10 mål där tingsrättens icke bifallande beslut inte överklagades till hovrätten; $10/19 \approx 0,526$.

⁵⁴⁴ 6 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 10 mål där hovrätten inte ändrade tingsrättens beslut avseende utfallet i frågan om interimistiskt förbud.

⁵⁴⁵ $10/17 \approx 0,588$.

⁵⁴⁶ 3 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 5 mål där hovrätten ändrade tingsrättens beslut avseende utfallet i frågan om interimistiskt förbud; $5/17 \approx 0,294$.

⁵⁴⁷ 2 mål vid Malmö TR (inklusive 1 mål där hovrätten förordnade om inhibition) + 1 mål vid GBG TR= 3 mål där hovrätten upphävt tingsrättens beslut att bifalla det interimistiska förbudsyrkandet.

⁵⁴⁸ 1 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 2 mål där hovrätten beslutat att med ändring av tingsrättens beslut bifalla det interimistiska förbudsyrkandet.

⁵⁴⁹ 2 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 2 mål där överklagandet inte genomgick någon materiell prövning i hovrätten; $2/17 \approx 0,118$.

⁵⁵⁰ 4 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 8 mål där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i hovrätten.

⁵⁵¹ 5 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 7 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i hovrätten.

⁵⁵² 2 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 2 mål där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats materiellt i hovrätten.

interimistiska förbudsyrkandet i hovrätten blir 47,1%⁵⁵³, att andelen hovrättsbeslut som lämnar yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall är 41,2%⁵⁵⁴, samt att överklagandet inte genomgått någon materiell prövning i hovrätten i 11,8%⁵⁵⁵ av de 17 fall som överklagats.

Begäran om omprövning av ett gällande beslut i frågan om interimistiskt förbud framställdes och genomfördes i 7 fall.⁵⁵⁶ I förhållande till de 36 fall där yrkandet på interimistiskt förbud prövats materiellt, utgör dessa 7 fall en andel på 19,4%.⁵⁵⁷ Omprövningen föranledde inte i något fall en ändring av det beslut som var föremål för omprövning. 6 av de 7 beslut som omprövades var bifallande, vilket motsvarar en andel på 85,7%.⁵⁵⁸ I 1 beslut som var föremål för omprövning, motsvarande 14,3% av de 7 ”omprövningsmålen”, hade det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall.⁵⁵⁹

I 16 mål varken begärdes omprövning av eller överklagades tingsrättens beslut i den första *inter partes*-prövningen, och framställdes inte heller ett nytt yrkande på interimistiskt beslut.⁵⁶⁰ Dessa 16 mål utgör 44,4% av de 36 mål där det interimistiska förbudsyrkandet genomgått materiell prövning i tingsrätten.⁵⁶¹

Bland de 19 fall där yrkandet på interimistiskt förbud bifölls vid tingsrättens första *inter partes*-prövning överklagades tingsrättens beslut i 10 fall, vilket motsvarar en andel på 52,6%.⁵⁶² De resterande 9 besluten, vilka representerar en andel på 47,4% av de 19 bifallande besluten, överklagades inte.⁵⁶³

Bland de 17 fall där yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall vid tingsrättens första *inter partes*-prövning överklagades tingsrättens beslut till hovrätten i 7 fall, vilket representerar en andel på 41,2%.⁵⁶⁴ I resterande 10 fall, motsvarande 58,8% av de 17 fallen med icke bifallande tingsrättsbeslut,

⁵⁵³ $8/17 \approx 0,471$.

⁵⁵⁴ $7/17 \approx 0,412$.

⁵⁵⁵ $2/17 \approx 0,118$.

⁵⁵⁶ 6 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR = 7 mål där det begärts och genomförts omprövning av beslut i frågan om interimistiskt förbud.

⁵⁵⁷ $7/36 \approx 0,194$.

⁵⁵⁸ 5 beslut vid Malmö TR (inklusive 1 fall där det gavs bifall först i hovrätten) + 1 beslut vid GBG TR = 6 beslut med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet som var föremål för omprövning; $6/7 \approx 0,857$.

⁵⁵⁹ 1 beslut vid Malmö TR + 0 beslut vid GBG TR = 1 beslut med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet som var föremål för omprövning; $1/7 \approx 0,143$.

⁵⁶⁰ 7 mål vid Malmö TR + 9 mål vid GBG TR = 16 mål där tingsrättens beslut i den första *inter partes*-prövningen varken överklagades eller begärdes omprövat, och där det inte heller framställdes ett nytt yrkande på interimistiskt förbud.

⁵⁶¹ $16/36 \approx 0,444$.

⁵⁶² $10/19 \approx 0,526$.

⁵⁶³ $9/19 \approx 0,474$.

⁵⁶⁴ 5 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR = 7 mål med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet i tingsrätten som överklagats till hovrätten; $7/17 \approx 0,412$.

överklagades inte beslutet.⁵⁶⁵ Bland de 10 beslut där det interimistiska förbudsyrkandet lämnades utan bifall på den grunden att kärande inte visat sannolika skäl för intrång, överklagades tingsrättens beslut i 6 fall till hovrätten.⁵⁶⁶ Dessa 6 fall utgör 60% av de 10 besluten med brist i bifallsförutsättningen sannolika skäl för intrång som grund för det icke bifallande utfallet.⁵⁶⁷ 4 fall, motsvarande 40% av de 10 tingsrättsbeslut där grunden för att lämna yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall var att det ej förelåg sannolika skäl för intrång, överklagades inte.⁵⁶⁸

C.5 Samband mellan utfall och form för skiljande från domstolens handläggning

I detta avsnitt redovisas, utifrån de olika kategorierna av form för skiljande från domstolens handläggning, hur utfallet blivit i frågan om interimistiskt förbud. På motsatt sätt redovisas formen för skiljande från domstolens handläggning utifrån utfallet avseende det interimistiska förbudsyrkandet.

För att göra redovisningen mer överskådlig förenklas frågan om utfallet i yrkandet på interimistiskt förbud något. Den begränsas till att endast avse utfallet vid den, kronologiskt sett, första *inter partes*-prövningen i tingsrätten. Ett mål där ett framställt *ex parte*-yrkande lämnats utan bifall men där yrkandet på interimistiskt förbud bifallits efter att svaranden fått tillfälle att yttra sig räknas således till bifallsmålen. Med bifallna yrkanden avses yrkanden som bifallits helt eller delvis. Det ska också nämnas att det är det interimistiska förbudsyrkandet som kronologiskt sett framställts först som avses. För en mer detaljerad redogörelse för utfallet i frågan om interimistiskt förbud hänvisas till föregående avsnitt.

De förekommande halva talen syftar till mål som till viss del avgjorts i en form, exempelvis avskrivning, och till viss del skiljts från domstolshandläggningen i annan form, såsom dom grundad på medgivande.

C5.1 Malmö tingsrätt

Bland de 24 intrångsmål med yrkande på interimistiskt förbud som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning, biföll tingsrätten det interimistiska förbudsyrkandet vid den första *inter partes*-prövningen i 7

⁵⁶⁵ 5 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 10 mål med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet i tingsrätten som inte överklagades till hovrätten; $10/17 \approx 0,588$.

⁵⁶⁶ 4 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 6 mål med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet på grunden att det ej förelåg sannolika skäl för intrång som överklagades till hovrätten.

⁵⁶⁷ $6/10 = 0,6$.

⁵⁶⁸ 1 mål vid Malmö TR + 3 mål vid GBG TR= 4 mål med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet på grunden att det ej förelåg sannolika skäl för intrång som inte överklagades till hovrätten; $4/10 = 0,4$.

fall, vilket representerar en andel på 29,2%.⁵⁶⁹ I 9 fall, motsvarande 37,5%, av de 24 avskrivningsfallen, lämnades yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall.⁵⁷⁰ Det interimistiska förbudsyrkandet genomgick inte någon materiell prövning i 8 fall, motsvarande 33,3% av de 24 fall som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning.⁵⁷¹

I det mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning, bifölls det interimistiska förbudsyrkandet av tingsrätten.

Bland de 2,5 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet, hade det interimistiska förbudsyrkandet bifallits av tingsrätten i 1,5 fall, vilket utgör en andel på 60%.⁵⁷² Yrkandet på interimistiskt förbud genomgick i 1 fall, motsvarande en andel på 40% av de 2,5 medgivandefallen, inte någon materiell prövning.⁵⁷³

I de 2 fall som avgjordes genom dom i tingsrätten som inte var stadfästelse av förlikning, inte dom grundad på medgivande av käromålet och inte heller tredskodom, hade det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i 1 fall, vilket representerar 50%. Yrkandet på interimistiskt förbud hade lämnats utan bifall av tingsrätten i 1 fall, motsvarande 50% av de 2 domsfallen.

Bland de 27,5 mål som skiljts från domstolens handläggning genom avskrivning, stadfäst förlikning eller dom som grundar sig på medgivet käromål, hade det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i tingsrätten i 9,5 mål, vilket utgör en andel på 34,5%.⁵⁷⁴ I 9 fall, vilket motsvarar 32,7%, av de 27,5 fallen, hade yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall i tingsrätten.⁵⁷⁵ I 32,7 % av de 27,5 fallen, det vill säga i 9 fall, genomgick det interimistiska förbudsyrkandet inte någon materiell prövning.⁵⁷⁶

I det fall som avgjorts genom tredskodom hade det interimistiska förbudsyrkandet bifallits av tingsrätten.⁵⁷⁷

Bland de 11 mål där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits vid tingsrättens första *inter partes*-prövning, skiljdes 7 mål från tingsrättens handläggning genom avskrivning. Detta innebär att 63,6% av målen med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud avgjordes genom avskrivning.⁵⁷⁸ 1,5 fall med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet skiljdes från tingsrättens handläggning genom dom som grundade sig på medgivande av käromålet. Detta 1,5 fall utgör 13,6% av de 11 fall med bifallande

⁵⁶⁹ $7/24 \approx 0,292$.

⁵⁷⁰ $9/24 = 0,375$.

⁵⁷¹ $8/24 \approx 0,333$.

⁵⁷² $1,5/2,5 = 0,6$.

⁵⁷³ $1/2,5 = 0,4$.

⁵⁷⁴ $9,5/27,5 \approx 0,345$.

⁵⁷⁵ $9/27,5 \approx 0,327$.

⁵⁷⁶ $9/27,5 \approx 0,327$.

⁵⁷⁷ Det kan noteras att tredskodomen endast avsåg en del av målet, varför målet i avsnitt C3 givits ett numeriskt värde på 0,5.

⁵⁷⁸ $7/11 \approx 0,636$.

interimistiskt förbudsbeslut.⁵⁷⁹ I 1 fall, motsvarande en andel på 9,1%, av de 11 fall där yrkandet på interimistiskt förbud bifallits i tingsrätten, avgjordes målet genom dom som bestod av stadfäst förlikning.⁵⁸⁰ Tredskodom meddelades i 0,5 av de 11 fall där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits, vilket utgör en andel på 4,5%.⁵⁸¹ I 1 fall med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud meddelades dom som inte grundades på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom. Detta domsfall utgör 9,1% av de 11 mål med bifallande interimistiskt förbudsbeslut.⁵⁸²

Vad som redovisats i föregående stycke innebär att 9,5 mål, motsvarande 86,4% av de 11 mål med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud, avgjorts genom avskrivning, dom grundad på medgivande av käromålet eller dom bestående av stadfäst förlikning.⁵⁸³

9 av de 10 fall där tingsrätten lämnat yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall, skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning, vilket motsvarar en andel på 90%.⁵⁸⁴ I 1 fall med icke bifallande interimistiskt förbudsbeslut meddelades dom som ej grundades på medgivande av käromålet, inte utgjorde stadfäst förlikning eller var tredskodom. Detta domsfall utgör 10% av de 10 fallen där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten.⁵⁸⁵

Bland de 5 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för talan, avgjordes 4 mål genom avskrivning. Detta innebär att 80% av de mål med icke bifall till yrkandet på interimistiskt förbud på grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång, skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning.⁵⁸⁶ 1 mål, motsvarande 20% av de 5 målen med brist i kravet på sannolika skäl för intrång som grund för det icke bifallande interimistiska förbudsbeslutet, skiljdes från tingsrättens handläggning genom dom som inte var grundad på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom.⁵⁸⁷

I alla de 5 fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grund av brist i en annan bifallsförutsättning än sannolika skäl för intrång, var formen för skiljande från domstolens handläggning avskrivning.

⁵⁷⁹ $1,5/11 \approx 0,136$.

⁵⁸⁰ $1/11 \approx 0,091$.

⁵⁸¹ $0,5/11 \approx 0,045$.

⁵⁸² $1/11 \approx 0,091$.

⁵⁸³ 7 mål som avgjorts genom avskrivning + 1,5 mål avgjorts genom dom grundad på medgivande + 1 mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning = 9,5 mål; $9,5/11 \approx 0,864$.

⁵⁸⁴ $9/10 = 0,9$.

⁵⁸⁵ $1/10 = 0,1$.

⁵⁸⁶ $4/5 = 0,8$.

⁵⁸⁷ $1/20 = 0,05$.

Bland de 9 fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning, var det 8 mål som skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning. Dessa 8 fall utgör 88,9% av fallen utan materiell prövning av yrkandet på interimistiskt förbud.⁵⁸⁸ 1 fall, motsvarande 11,1% av de 9 fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats, avgjordes genom dom grundad på medgivande av käromålet.⁵⁸⁹ Vad som redovisats i förevarande stycke innebär att alla 9 fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning, avgjorts genom avskrivning, dom grundad på medgivande av käromålet eller dom bestående av stadfäst förlikning.

C5.2 Göteborgs tingsrätt

Av de 12 fall som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning, var det i 3 fall, motsvarande en andel på 25%, som det interimistiska förbudsyrkandet hade bifallits av tingsrätten.⁵⁹⁰ I 5 fall, vilka utgör 41,7% av de 12 avskrivningsfallen, hade det interimistiska yrkandet på förbud lämnats utan bifall av tingsrätten.⁵⁹¹ Undersökningen visar vidare att yrkandet på interimistiskt förbud inte hade genomgått någon materiell prövning i 4 fall, vilket motsvarar en andel på 33,3% av de 12 avskrivningsfallen.⁵⁹²

Bland de 4 fall som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning, hade tingsrätten bifallit det interimistiska förbudsyrkandet i 3,5 fall, vilket utgör en andel på 87,5%.⁵⁹³ I 0,5 fall hade det interimistiska yrkandet inte genomgått någon materiell prövning, vilket motsvarar 12,5%, av de 4 ”stadfästelsefallen”.⁵⁹⁴

Det interimistiska förbudsyrkandet hade bifallits i 1,5 fall av de 2 fall som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet, vilket motsvarar en andel på 75%.⁵⁹⁵ I 0,5 fall hade yrkandet på interimistiskt förbud inte prövats materiellt. Detta 0,5 fall utgör 25% av de 2 medgivandefallen.⁵⁹⁶

I 1 av de 2 fall som avgjorts genom dom som inte bestod av stadfäst förlikning, inte var grundad på medgivande av käromålet och som inte heller var tredskodom, motsvarande en andel på 50%, hade det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning.⁵⁹⁷ Yrkandet på interimistiskt förbud hade lämnats utan bifall i tingsrätten i 1 fall, motsvarande 50% av de 2 domsfallen.⁵⁹⁸

⁵⁸⁸ $8/9 \approx 0,889$.

⁵⁸⁹ $1/9 \approx 0,111$.

⁵⁹⁰ $3/12 = 0,25$.

⁵⁹¹ $5/12 = 0,417$.

⁵⁹² $4/12 \approx 0,333$.

⁵⁹³ $3,5/4 = 0,875$.

⁵⁹⁴ $0,5/4 = 0,125$.

⁵⁹⁵ $1,5/2 = 0,75$.

⁵⁹⁶ $0,5/2 = 0,25$.

⁵⁹⁷ $1/2 = 0,5$.

⁵⁹⁸ $1/2 = 0,5$.

Av de 18 mål som avskrivits, avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning eller genom dom grundad på medgiven talan, var det i 8 fall, motsvarande en andel på 44,4%, som det interimistiska förbudsyrkandet hade bifallits i tingsrätten.⁵⁹⁹ I 5 mål, motsvarande 27,8% av de 18 mål som skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning, dom som består av stadfästelse av förlikning eller dom som grundar sig på medgivande av käromålet, lämnades det interimistiska förbudsyrkandet utan bifall i tingsrätten.⁶⁰⁰ I 5 fall, motsvarande 27,8% av målen som avskrivits, avgjorts genom dom som består av stadfäst förlikning eller dom grundad på medgivande av talan, genomgick yrkandet på interimistiskt förbud inte någon materiell prövning.⁶⁰¹

I det fall som avgjorts genom tredskodom hade yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall av tingsrätten vid den första *inter partes*-prövningen.

Bland de 8 mål där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits vid tingsrättens första *inter partes*-prövning, skiljdes 3 mål från tingsrättens handläggning genom avskrivning. Detta innebär att 37,5% av målen med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud avgjordes genom avskrivning.⁶⁰² 1,5 fall med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet skiljdes från tingsrättens handläggning genom dom som grundade sig på medgivande av käromålet. Detta 1,5 fall utgör 18,8% av de 8 fall med bifallande interimistiskt förbudsbeslut.⁶⁰³ I 3,5 fall, motsvarande en andel på 43,8% av de 11 fall där yrkandet på interimistiskt förbud bifallits i tingsrätten, avgjordes målet genom dom som bestod av stadfäst förlikning.⁶⁰⁴

Vad som redovisats i föregående stycke innebär att alla de 8 mål med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud avgjorts genom avskrivning, dom grundad på medgivande av käromålet eller dom bestående av stadfäst förlikning.⁶⁰⁵

5 av de 7 fall där tingsrätten lämnat yrkandet på interimistiskt förbud utan bifall, skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning, vilket motsvarar en andel på 71,4%.⁶⁰⁶ Tredskodom meddelades i 1 mål, motsvarande 14,3% av de 7 mål med icke bifall till det interimistiska förbudsyrkandet.⁶⁰⁷ I 1 fall med icke bifallande interimistiskt förbudsbeslut meddelades dom som ej grundades på medgivande av käromålet, inte utgjorde stadfäst förlikning eller var tredskodom. Detta domsfall utgör

⁵⁹⁹ $8/18 \approx 0,444$.

⁶⁰⁰ $5/18 \approx 0,278$.

⁶⁰¹ $5/18 \approx 0,278$.

⁶⁰² $3/8 = 0,375$.

⁶⁰³ $1,5/8 \approx 0,188$.

⁶⁰⁴ $3,5/8 \approx 0,438$.

⁶⁰⁵ 3 mål som avskrivits + 1,5 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivande + 3,5 mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning = 8 mål.

⁶⁰⁶ $5/7 \approx 0,714$.

⁶⁰⁷ $1/7 \approx 0,143$.

14,3% av de 7 fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten.⁶⁰⁸

Bland de 5 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång, avgjordes 3 mål genom avskrivning. Detta innebär att 60% av de mål med icke bifall till yrkandet på interimistiskt förbud på grunden att käranden inte visat sannolika skäl för intrång, skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning.⁶⁰⁹ Tredskodom meddelades i 1 fall, motsvarande 20% av de 5 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång.⁶¹⁰ 1 mål, motsvarande 20% av de 5 målen med brist i kravet på sannolika skäl för intrång som grund för det icke bifallande interimistiska förbudsbeslutet, skiljdes från tingsrättens handläggning genom dom som inte var grundad på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom.⁶¹¹

I båda de 2 fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grund av brist i en annan bifallsförutsättning än sannolika skäl för intrång, var formen för skiljande från domstolens handläggning avskrivning.

Bland de 6 fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning, var det 4 mål som skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning. Dessa 4 avskrivningsfall utgör 66,7% av fallen utan materiell prövning av yrkandet på interimistiskt förbud.⁶¹² 0,5 fall, motsvarande 8,3% av de 6 fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats, avgjordes genom dom grundad på medgivande av käromålet.⁶¹³ 0,5 fall, vilket motsvarar 8,3% av de 6 fall där yrkandet på interimistiskt förbud inte prövats, avgjordes genom dom bestående av stadfäst förlikning.⁶¹⁴ 1 fall, vilket representerar 16,7% av de 6 fall utan materiell prövning av det interimistiska förbudsyrkandet, avgjordes genom dom som ej var grundad på medgivande av käromålet, ej bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom.⁶¹⁵ Vad som redovisats i förevarande stycke innebär att 5 fall, motsvarande 83,3% av de 6 fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning, avgjorts genom avskrivning, dom grundad på medgivande av käromålet eller dom bestående av stadfäst förlikning.⁶¹⁶

⁶⁰⁸ $1/7 \approx 0,143$.

⁶⁰⁹ $3/5 = 0,6$.

⁶¹⁰ $1/5 = 0,2$.

⁶¹¹ $1/5 = 0,2$.

⁶¹² $4/6 \approx 0,667$.

⁶¹³ $0,5/6 \approx 0,083$.

⁶¹⁴ $0,5/6 \approx 0,083$.

⁶¹⁵ $1/6 \approx 0,167$.

⁶¹⁶ 4 mål som avgjorts genom avskrivning + 0,5 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivande + 0,5 mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning = 5 mål; $5/6 \approx 0,833$.

C5.3 Sammanlagt resultat

Det interimistiska förbudsyrkandet hade bifallits i tingsrätten i 10 avskrivningsfall, vilka motsvarar 27,8% av de totalt 36 fall som avskrivits från handläggningen i tingsrätten.⁶¹⁷ Antalet avskrivningsfall där yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall i tingsrätten uppgår till 14 fall, vilka utgör 38,9% av det totala antalet avskrivningsfall.⁶¹⁸ I 12 fall som avgjorts genom avskrivning, motsvarande 33,3% av avskrivningsfallen, genomgick det interimistiska förbudsyrkandet inte någon materiell prövning.⁶¹⁹

I 3 av de totalt 4,5 fall som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet, motsvarande en andel på 66,7%, hade tingsrätten bifallit det interimistiska förbudsyrkandet.⁶²⁰ I 33,3% av medgivandefallen, vilket representerar 1,5 fall, hade yrkandet på interimistiskt förbud inte genomgått någon materiell prövning.⁶²¹

Det interimistiska yrkandet på förbud hade bifallits i tingsrätten i 4,5 av de 5 mål som avgjorts genom dom som bestod av stadfäst förlikning, vilket utgör en andel på 90%.⁶²² I resterande 10%, motsvarande 0,5 stadfästelsefall, hade yrkandet på interimistiskt förbud inte genomgått någon materiell prövning.⁶²³

Bland de 4 fall som avgjorts genom dom som inte bestod av stadfäst förlikning, inte grundades på medgivande eller var tredskodom, hade det interimistiska yrkandet bifallits i 1 fall, vilket utgör en andel på 25%.⁶²⁴ Yrkandet på interimistiskt förbud hade lämnats utan bifall av tingsrätten i 2 av domsfallen, vilket motsvarar en andel på 50%.⁶²⁵ I 1 fall, motsvarande 25 % av de fall som avgjorts genom dom som inte grundade

⁶¹⁷ 7 mål vid Malmö TR + 3 mål vid GBG TR= 10 mål som avskrivits där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i tingsrätten; $10/36 \approx 0,278$.

⁶¹⁸ 9 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 14 mål som avskrivits där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten; $14/36 \approx 0,389$.

⁶¹⁹ 8 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 12 mål som avskrivits där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats; $12/36 \approx 0,333$.

⁶²⁰ 1,5 mål vid Malmö TR + 1,5 mål vid GBG TR= 3 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits; $3/4,5 \approx 0,667$.

⁶²¹ 1 mål vid Malmö TR + 0,5 mål vid GBG TR= 1,5 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats; $1,5/4,5 \approx 0,333$.

⁶²² 1 mål vid Malmö TR + 3,5 mål vid GBG TR= 4,5 mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits; $4,5/5 = 0,9$.

⁶²³ 0 mål vid Malmö TR + 0,5 mål vid GBG TR= 0,5 mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats; $0,5/5 = 0,1$.

⁶²⁴ 1 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 1 mål som avgjorts genom dom som inte består av stadfäst förlikning, inte är grundad på medgivet käromål eller är tredskodom, där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits; $1/4 = 0,25$.

⁶²⁵ 1 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 2 mål som avgjorts genom dom som inte är stadfäst förlikning, inte grundad på medgivet käromål eller tredskodom, där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall; $2/4 = 0,5$.

sig på att svaranden medgivit käromålet, inte utgjordes av stadfäst förlikning eller var tredskodom, hade det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning.⁶²⁶

Av de 45,5 mål som avskrivits, avgjorts genom dom grundad på medgivet käromål eller dom bestående av stadfäst förlikning, hade yrkandet på interimistiskt förbud bifallits i tingsrätten i 17,5 mål, vilket utgör en andel på 38,5%.⁶²⁷ I 14 fall hade det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall, vilka representerar 30,8% av de 45,5 målen.⁶²⁸ Yrkandet på interimistiskt förbud hade inte genomgått någon materiell prövning i 14 fall, motsvarande 30,8% av de 45,5 fall som avskrivits, avgjorts genom dom grundad på medgivet käromål eller dom bestående av stadfäst förlikning.⁶²⁹

Det interimistiska förbudsyrkandet hade bifallits i tingsrätten vid den första *inter partes*-prövningen i 0,5 av de 1,5 fall som avgjorts genom tredskodom, vilket utgör en andel på 33,3%.⁶³⁰ I 1 av de 1,5 tredskodomsfallen, motsvarande 66,7%, hade yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall i tingsrätten.⁶³¹

I 10 av de 19 fall där tingsrätten biföll kärandens interimistiska förbudsyrkande, skiljdes målet från tingsrättens handläggning genom avskrivning. Detta innebär att 52,6% av målen med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud avgjordes genom avskrivning.⁶³² 3 fall med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet skiljdes från tingsrättens handläggning genom dom som grundade sig på medgivande av käromålet. Dessa 3 fall utgör 15,8% av de 19 fall med bifallande interimistiskt förbudsbeslut.⁶³³ 4,5 mål, motsvarande en andel på 23,7% av de 19 fall där yrkandet på interimistiskt förbud bifallits i tingsrätten, avgjordes genom dom bestående av stadfäst förlikning.⁶³⁴ Tredskodom meddelades i 0,5 av de 19 mål med

⁶²⁶ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål som avgjorts genom dom som inte består av stadfäst förlikning, inte är grundad på medgivet käromål eller är tredskodom, där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats; $1/4=0,25$.

⁶²⁷ 9,5 mål vid Malmö TR + 8 mål vid GBG TR= 17,5 mål som avskrivits, avgjorts genom dom grundad på medgivet käromål eller stadfäst förlikning, där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i tingsrätten; $17,5/45,5\approx 0,385$.

⁶²⁸ 9 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 14 mål som avskrivits, avgjorts genom dom grundad på medgivet käromål eller dom bestående av stadfäst förlikning, där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten; $14/45,5\approx 0,308$.

⁶²⁹ 9 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 14 mål som avskrivits, avgjorts genom dom grundad på medgivet käromål eller dom bestående av stadfäst förlikning, där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats; $14/45,5\approx 0,308$.

⁶³⁰ 0,5 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 0,5 mål som avgjorts genom tredskodom där det interimistiska förbudsyrkandet bifallits i tingsrätten; $0,5/1,5\approx 0,333$.

⁶³¹ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål som avgjorts genom tredskodom där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall; $1/1,5\approx 0,667$.

⁶³² 7 mål vid Malmö TR + 3 mål vid GBG TR= 10 mål med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet som avskrivits; $10/19\approx 0,526$.

⁶³³ 1,5 mål vid Malmö TR + 1,5 mål vid GBG TR= 3 mål med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet; $3/19\approx 0,158$.

⁶³⁴ 1 mål vid Malmö TR + 3,5 mål vid GBG TR= 4,5 mål med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning; $4,5/19\approx 0,237$.

bifallande interimistiskt förbudsbeslut, vilket motsvarar en andel på 2,6%.⁶³⁵ I 1 mål med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet meddelades dom som inte grundades på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom.⁶³⁶ Detta domsfall utgör 5,3% av de 19 mål med bifallande interimistiskt förbudsbeslut.⁶³⁷

Vad som redovisats i föregående stycke innebär att 17,5 mål, motsvarande 92,1% av de 19 mål med bifall till yrkandet på interimistiskt förbud, avgjorts genom avskrivning, dom grundad på medgivande av käromålet eller dom bestående av stadfäst förlikning.⁶³⁸

14 fall, vilka motsvarar en andel på 82,4% av de 17 fall där yrkandet på interimistiskt förbud lämnats utan bifall av tingsrätten, skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning.⁶³⁹ Tredskodom meddelades i 1 mål, motsvarande 5,9%, av de 17 mål med icke bifallande interimistiskt förbudsbeslut.⁶⁴⁰ I 2 fall med icke bifallande interimistiskt förbudsbeslut meddelades dom som ej grundades på medgivande av käromålet, inte utgjorde stadfäst förlikning eller var tredskodom.⁶⁴¹ Dessa 2 domsfall utgör 11,8% av de 17 fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten.⁶⁴²

Bland de 10 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall i tingsrätten på den grunden att det inte förelåg sannolika skäl för talan, avgjordes 7 mål genom avskrivning.⁶⁴³ Detta innebär att 70% av de mål med icke bifall till yrkandet på interimistiskt förbud på grund av att kändanden inte visat sannolika skäl för intrång, skiljts från tingsrättens handläggning genom avskrivning.⁶⁴⁴ Tredskodom meddelades i 1 fall, motsvarande 10% av de 10 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grunden att det inte förelåg sannolika skäl för intrång.⁶⁴⁵ 2 mål, motsvarande 20% av de

⁶³⁵ 0,5 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 0,5 mål med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet som avgjorts genom tredskodom; $0,5/19 \approx 0,026$.

⁶³⁶ 1 mål vid Malmö TR + 0 mål vid GBG TR= 1 mål med bifall till det interimistiska förbudsyrkandet som avgjorts genom dom som inte grundades på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom.

⁶³⁷ $1/19 \approx 0,053$.

⁶³⁸ 10 mål som avskrivits + 3 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivande + 4,5 mål som avgjort genom dom bestående av stadfäst förlikning= 17,5 mål; $17,5/19 \approx 0,921$.

⁶³⁹ 9 mål vid Malmö TR + 5 mål vid GBG TR= 14 där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall som avgjorts genom avskrivning; $14/17 \approx 0,824$.

⁶⁴⁰ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall som avgjorts genom tredskodom; $1/17 \approx 0,059$.

⁶⁴¹ 1 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 2 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall som avgjorts genom dom som ej grundades på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom.

⁶⁴² $2/17 \approx 0,118$.

⁶⁴³ 4 mål vid Malmö TR + 3 mål vid GBG TR= 7 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grunden ej sannolika skäl för intrång som avgjorts genom avskrivning.

⁶⁴⁴ $7/10 = 0,7$.

⁶⁴⁵ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grunden ej sannolika skäl för intrång som avgjorts genom tredskodom; $1/10 = 0,1$.

10 mål med brist i kravet på sannolika skäl för intrång som grund för det icke bifallande interimistiska förbudsbeslutet, skiljdes från tingsrättens handläggning genom dom som inte var grundad på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom.⁶⁴⁶

I alla de 7 fall där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grund av brist i en annan bifallsförutsättning än sannolika skäl för intrång, var formen för skiljande från domstolens handläggning avskrivning.⁶⁴⁷

Bland de 15⁶⁴⁸ fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning, var det 12 mål som skiljdes från tingsrättens handläggning genom avskrivning.⁶⁴⁹ Dessa 12 fall utgör 80% av fallen utan materiell prövning av yrkandet på interimistiskt förbud.⁶⁵⁰ 1,5 fall, motsvarande 10% av de 15 fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats, avgjordes genom dom grundad på medgivande av käromålet.⁶⁵¹ 0,5 fall, vilket motsvarar 3,3% av de 15 fall där yrkandet på interimistiskt förbud inte prövats, avgjordes genom dom bestående av stadfäst förlikning.⁶⁵² 1 fall, vilket representerar 6,7% av de 15 fall utan materiell prövning av det interimistiska förbudsyrkandet, avgjordes genom dom som ej var grundad på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom.⁶⁵³ Vad som redovisats i förevarande stycke innebär att 14 fall, motsvarande 93,3% av de 15 fall där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått någon materiell prövning, avgjorts genom avskrivning, dom grundad på medgivande av käromålet eller dom bestående av stadfäst förlikning.⁶⁵⁴

⁶⁴⁶ 1 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 2 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på grunden ej sannolika skäl för intrång som avgjorts genom dom som ej grundades på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom; $2/10=0,2$.

⁶⁴⁷ 5 mål vid Malmö TR + 2 mål vid GBG TR= 7 mål där det interimistiska förbudsyrkandet lämnats utan bifall på en annan grund än ej sannolika skäl för intrång som avgjorts genom avskrivning.

⁶⁴⁸ 9 mål vid Malmö TR + 6 mål vid GBG TR= 15 mål där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått materiell prövning.

⁶⁴⁹ 8 mål vid Malmö TR + 4 mål vid GBG TR= 12 mål där det interimistiska förbudsyrkandet inte genomgått materiell prövning som avgjorts genom avskrivning.

⁶⁵⁰ $12/15=0,8$.

⁶⁵¹ 1 mål vid Malmö TR + 0,5 mål vid GBG TR= 1,5 mål där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats som avgjorts genom dom grundad på medgivande av käromålet; $1,5/15=0,1$.

⁶⁵² 0 mål vid Malmö TR + 0,5 mål vid GBG TR= 0,5 mål där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning; $0,5/15\approx 0,033$.

⁶⁵³ 0 mål vid Malmö TR + 1 mål vid GBG TR= 1 mål där det interimistiska förbudsyrkandet inte prövats som avgjorts genom dom som ej var dom grundad på medgivande av käromålet, inte bestod av stadfäst förlikning eller var tredskodom; $1/15\approx 0,067$.

⁶⁵⁴ 12 mål som avskrivits + 1,5 mål som avgjorts genom dom grundad på medgivande + 0,5 mål som avgjorts genom dom bestående av stadfäst förlikning= 14 mål; $14/15\approx 0,933$.

Käll- och litteraturförteckning

Förarbeten

Prop. 2008/09:67 Civilrättsliga sanktioner på immaterialrättens område – genomförande av direktiv 2004/48/EG.

Prop. 2004/05:110 Upphovsrätten i informationssamhället – genomförande av direktiv 2001/29/EG, m.m.

Prop. 1993/94:122 Skärpta åtgärder mot immaterialrättsliga intrång.

Prop. 1985/86:86 om ändring i patentlagen (1967:837) m.m.

Prop. 1980/81:84 med förslag till lag om införande av utsökningsbalken m.m.

Prop. 1974:4 med förslag till ny firmalag, m.m.

NJA II 1943:1 Den nya rättegångsbalken.

SOU 1983:35 Patentprocessen och sanktionssystemet inom patenträtten, Betänkande av patentprocessutredningen.

Litteratur

Adamsson, Peter; Bonthron, Malin; Danowsky, Peter; Essén, Eric W.; Karlsson, Leif; Kylhammar, Anders; Lundgren, Ragnar; Olsson, Henry; Pehrson, Lars; Öster, Karl Olov; Lagarna inom immaterialrätten, En kommentar, version den 1 januari 2008; Nordstedts Juridik, Stockholm; hämtad ur databasen Zeteo.
(*citeras Adamsson m.fl., Lagarna inom immaterialrätten, i Zeteo*)

Agresti, Alan; Finlay, Barbara; Statistical methods for the Social Sciences, fjärde upplagan; Pearson Education International, New Jersey, 2009.

Andersson, Niklas; Interimistiska förbud i immaterialrättsprocessen, Vad är sannolika skäl?; Jure, Stockholm, 1999.

Befring, Edvard; Forskningsmetodik och statistik; Studentlitteratur, Lund, 1994.

Bengtsson, Henrik; Lyxell, Ralf; Åtgärder vid immaterialrättsintrång; Nordstedts Juridik, Stockholm, 2006.

Bernitz, Ulf; Heuman, Lars; Leijonhufvud, Madeleine; Seipel, Peter; Warnling-Nerep, Wiweka; Vogel, Hans-Heinrich; Finna rätt, Juristens källmaterial och arbetsmetoder, elfte upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm, 2010.

(citeras Bernitz m.fl., Finna rätt)

Dahmström, Karin; Från datainsamling till rapport – att göra en statistisk undersökning, femte upplagan; Studentlitteratur, Lund, 2011.

Ekelöf, Per Olof; Boman, Robert; Rättegång, andra häftet, åttonde upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm, 1996.

(citeras Ekelöf och Boman, Rättegång II)

Ekelöf, Per Olof; Bylund, Torleif; Edelstam, Henrik; Rättegång, tredje häftet, sjunde upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm, 2006.

(citeras Ekelöf m.fl., Rättegång III)

Ekelöf, Per Olof; Edelstam, Henrik; Heuman, Lars; Rättegång, fjärde häftet, sjunde upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm 2009.

(citeras Ekelöf m.fl., Rättegång IV)

Ekelöf, Per Olof; Edelstam, Henrik; Pauli, Mikael; Rättegång, femte häftet, åttonde upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm, 2011.

(citeras Ekelöf m.fl., Rättegång V)

Eklund, Hans; Inhibition: om verkställighetsförbud m.m. i judiciell process, inom förvaltningsrätten och i utsköningsförfarandet; Iustus, Uppsala, 1998.

Fahlbeck, Reinhold; Lagen om skydd för företagshemligheter, En kommentar och rättsöversikter, andra upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm, 2004.

Fitger, Peter; Rättegångsbalken, version den 20 oktober 2011; Nordstedts Juridik, Stockholm; hämtad ur databasen Zeteo.

Lavin, Rune; Viteslagstiftningen, En kommentar, andra upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm, 2010.

Levin, Marianne; Lärobok i immaterialrätt: upphovsrätt, patenträtt, mönsterrätt, känneteckensrätt i Sverige, EU och internationellt, tionde upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm, 2011.

Lindell, Bengt; Civilprocessen, andra upplagan; Iustus, Uppsala, 2003.

Lindell, Bengt; Sakfrågor och rättsfrågor: en studie av gränser, skillnader och förhållanden mellan faktum och rätt; Iustus, Uppsala, 1987.

Løvås, Gunnar G.; Statistik – metoder och tillämpningar; Liber, Malmö, 2006.

Norrgård, Marcus; Interimistiska förbud i immaterialrätten; Juristförbundet, Helsingfors, 2002.

Olsson, Henry; Upphovsrättslagstiftningen, En kommentar, version den 1 maj 2011; Nordstedts Juridik, Stockholm; hämtad ur databasen Zeteo.

Sandgren, Claes; Rättsvetenskap för uppsatsförfattare: ämne, material och argumentation, andra upplagan; Nordstedts Juridik, Stockholm, 2007.

Westberg, Peter; Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål: en funktionsstudie över kvarstad och andra civilprocessuella säkerhetsåtgärder, bok 1-4; Juristförlaget, Lund, 2004.

Artiklar

Heuman, Lars; ”Kan parter få en förlikning stadfäst då denna omfattar frågor som är föremål för prövning i en annan rättegång?”; publicerad i JT 2003/04, s. 621-627.

Saldeen, Åke; ”Synpunkter på tvärvetenskap och jurimetri”; publicerad i Några skrifter, De lege, Juridiska fakulteten i Uppsala, Årsbok 2004; Iustus, Uppsala, 2004.

Sandgren, Claes; ”Om empiri och rättsvetenskap”, del I; publicerad i JT 1995/96, s. 726-748.

Sandgren, Claes; ”Om empiri och rättsvetenskap; del II; publicerad i JT 1995/96, s. 1035-1059.

Westberg, Peter; ”Bråttom att få kvarstad – inte bara en fråga om brådska”; publicerad i JT 2004/05, s. 883-888.

Westberg, Peter; ”Tolkning och verkställighet av en dom som bara stadfäster delar av en förlikningsuppgörelse”; publicerad i JT 2003/04, s. 859-877.

Westberg, Peter; ”Civilprocessuella säkerhetsåtgärder – ett instrument för konfliktlösning?”; publicerad i SvJT 1990, s. 161-176.

Övriga källor

Domstolsverkets Domstolsstatistik 2011; finns tillgänglig i fulltext på: http://www.domstol.se/Publikationer/Statistik/domstolsstatistik_2011.pdf (senast besökt 18 maj 2012).

Rättsfallsförteckning

Publicerad praxis

NJA 2007 s. 690.

NJA 2007 s. 431.

NJA 2006 s. 380.

NJA 2006 s. 354.

NJA 2005 s. 29.

NJA 2003 Not C 17.

NJA 2000 s. 435 I och II.

NJA 1998 s. 179.

NJA 1995 s. 635.

NJA 1995 s. 631.

NJA 1993 s. 182.

NJA 1991 s. 200.

NJA 1990 s. 338.

NJA 1985 s. 338.

NJA 1982 s. 175 I.

NJA 1980 s. 56.

NJA 1978 s. 55.

NJA 1977 s. 580.

NJA 1975 s. 507.

NJA 1974 s. 273.

Opublicerad praxis

Malmö tingsrätt

TR mål nr	HSoB mål nr	HD mål nr
T 5003-11		
T 1186-11		
T 8648-09		
T 7111-09		
T 3409-09		
T 7487-08		
T 6641-08		
T 5788-08	Ö 2760-08	
T 5677-08	Ö 1939-08, Ö 1684-08	
T 1689-08		
T 9605-07		
T 9508-07		
T 7596-07		
T 6956-07		
T 4889-07		
T 4613-07		
T 4149-07		
T 4117-07	Ö 1417-08, Ö 390-08, Ö 2040-07	
T 2166-07		
T 1685-07	Ö 2239-07	
T 1403-07		
T 9311-06		
T 7324-06		
T 6780-06		
T 4794-06		
T 425-06		
T 183-06		
T 8908-05	Ö 965-06, T 2661-07	
T 5557-05	Ö 2698-05	
T 4790-05		
T 3121-05	Ö 2249-05	
T 2469-05		
T 2044-05		
T 8384-04		
T 8382-04		
T 7700-04		
T 5701-04	Ö 2515-04, Ö 2822-05	Ö 566-06

T 5483-04	Se T 1311-03	
T 5472-04	Ö 2551-04	
T 8778-03		
T 8347-03		
T 8078-03		
T 7512-03		
T 7184-03		
T 5685-03		
T 5171-03		
T 5110-03	Ö 2495-03	
T 3466-03		
T 3309-03		
T 2724-03		
T 1790-03		
T 1311-03	Ö 1321-03, T 1278-07	
T 600-03		
T 9587-02	Ö 559-04	
T 9050-02		
T 8426-02		
T 4934-02		
T 4258-02		
T 681-02	Ö 873-02	

Göteborgs tingsrätt:

TR mål nr	HVS mål nr
T 9608-11	
T 8674-11	
T 6896-11	
T 6682-11	
T 3410-11	
T 16280-10	
T 12555-10	
T 8124-10	
T 5334-10	
T 4268-10	
T 2285-10	
T 1172-10	
T 16935-09	
T 7288-09	
T 6957-09	
T 6956-09	

T 6227-09	
T 822-09	
T 13340-08	
T 11908-08	
T 11540-08	
T 10244-08	
T 9980-08	
T 8742-08	Ö 4218-08, Ö 4454-08
T 4408-08	
T 1163-08	
T 737-08	T 2938-10
T 11904-07	
T 7185-07	
T 7125-07	
T 6774-07	
T 3387-07	
T 10943-06	
T 9134-06	Ö 1046-07
T 8183-06	
T 7043-06	
T 6596-06	
T 6415-06	Se T 4950-06
T 4950-06	Ö 1012-07
T 3985-06	
T 1160-06	
T 133-06	
T 11334-05	
T 9986-05	
T 9820-05	
T 8340-05	
T 6606-05	
T 6593-05	
T 6464-05	
T 6280-05	
T 4552-05	
T 3736-05	
T 3308-05	
T 1703-05	
T 13318-04	AD B 66/08 (OBS! Dom från AD)
T 13170-04	Se T 13318-04
T 11027-04	
T 10255-04	

T 9330-04	
T 5615-04	Ö 1302-05
T 5398-04	
T 4951-04	
T 3506-04	
T 2901-04	
T 9006-03	
T 8265-03	
T 5209-03	
T 5044-03	
T 4907-03	
T 4029-03	
T 4027-03	Ö 1292-04
T 2898-03	
T 2887-03	
T 1904-03	
T 1419-03	Ö 3288-03
T 662-03	
T 625-03	
T 8635-02	
T 7778-02	
T 7714-02	
T 5407-02	
T 4235-02	
T 3387-02	
T 3386-02	
T 3385-02	
T 3384-02	
T 2167-01	